

hiên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Chúc Mừng Năm Mới

Xuân Kỷ Mão

Bộ mới - Số 29

Phát hành tháng 12-1998

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

BAN SÁNG LẬP :

Lê Văn Ba
Phan Nhu Ngân
Trần Văn Thao

BAN PHỤ TRÁCH :

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tính
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (Con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số :
XUÂN, HẠ, THU, ĐÔNG

Bài vở, thư từ xin gửi về
NGUYỄN TRUNG THOẠI
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada
D.T. (514) 739-4000

Hình Bìa

Đình Làng
Ngày Tết Nguyên Đán

Chúc Mừng

Nhân dịp Giáng-Sinh
Năm mới Dương-lịch 1998.
Xuân Kỷ-Mão

Chúng tôi xin chúc Quý Trưởng Cao-niên
Các Trưởng và các Thân hữu Hướng-đạo
Các Anh Chị Em Hướng-đạo Việt-Nam

**Một cuộc sống thật đầy đủ ý nghĩa
Hữu ích và trải rộng Tình Thương**

Ban Phụ trách bản tin Liên-lạc

SỔ TAY CUỐI NĂM

Một năm đã trôi qua . . . , một năm mới khác bắt đầu với nhiều hứa hẹn.

Trước thềm năm mới, năm 1999 và Xuân Kỳ Mão, xin thay mặt các anh em trong Ban phụ-trách Bản Tin Liên-lạc, gửi đến Quý Trưởng, các Thân-hữu xa gần và Anh Chị Em Hưởng-Đạo Việt-Nam được một Mùa Xuân An Lạc tại xứ người cũng như thành đạt bao điều ước nguyện trong năm mới.

Sổ tay cuối năm, chúng tôi xin nói về chuyện của bản tin Liên-lạc trong năm qua. Không phải một ngày như mọi ngày, một năm như mọi năm, mà là một năm nhiều khởi sắc, đúng như Cụ Phan-Bội-Châu đã nói : “Nhật tân, nhật tân, hựu nhật tân” Có một Trưởng đã biên thư về nhắc lại : Năm sắp tới là Liên lạc bước sang năm thứ chín và thềm khen : “thời gian là thước đo chuẩn xác nhất để minh định giá trị thực sự của một tờ báo”. . . .

Liên-lạc là bản tin, chưa bao giờ dám nhận là một tờ báo, là mảnh vườn chung của chúng ta, của các Trưởng và các Thân-hữu yêu thích động-tử “Sắp Sẵn”. Chúng ta viết cũng như trồng hoa trong vườn, càng nhiều loại hoa càng tốt, đủ mọi sắc hương, nhưng chỉ một điều : đừng trồng . . . cỏ dại !

Liên-lạc, đúng như danh xưng của nó, chỉ thuần túy thông tin cho nhau biết những sự vui buồn trong cuộc sống, khi cao hứng thì ngồi kể lại những ngày xưa thân-ái với những kỷ-niệm của một thời xa xưa cùng nhau vui sống, cái thời đã cùng nhau học làm người hữu ích cho mai sau. Bây giờ, có dịp thuận tiện thì đến sinh hoạt với các đơn vị trong vùng nơi cư ngụ, với tư-cách một cựu Trưởng, một thành-viên Bảo-trợ, hoặc người Bạn Hưởng-đạo có chút ít kinh nghiệm, đến đỡ tay cho các Huynh-trưởng đang cầm đơn-vị. Dù trong cương-vị nào, người Hưởng-đạo Trưởng-niên đã sốt sắng đến tham gia cuộc chơi với Đoàn đều hữu ích và cần thiết không phương-diện này thì lãnh vực khác.

Nhà văn Antoine St-Exupéry có nói : “Thương nhau không phải là nhìn nhau mà cùng nhìn chung về một hướng” . Chúng tôi thấy như vậy vẫn chưa đủ, và xin bổ túc : Thương nhau cũng là nhìn nhau **để nhận diện rằng chúng ta có trong nhau** để chúng ta có thể cùng nhìn chung về một hướng ”.

Kể từ sau Trại Thăng Tiến 6, Liên-lạc đã mở rộng thêm một hướng đi mới, một hướng đi tuy nhỏ, nhưng khá cần thiết : đó là loạt bài : **“Rồi đây khi sinh hoạt nói tiếng gì”**? Rất mong các Trưởng, các Thân-hữu tiếp tay để những bài này đừng đứt đoạn và đi vào quên lãng. **“Tương-lai là ngay bây giờ”**, đừng để quá muộn. Chúng ta thấy có lý khi Trại Hạp bạn Hưởng-đạo Thế giới ở Holland năm 1995 đã đưa ra tiêu-đề : **“Future is now”**.

Liên-lạc là nơi Hưởng-đạo và những người yêu thích Phong-trào viết cho những người yêu thích Hưởng-đạo đọc, để nhớ đến nhau, Thương Yêu nhau hơn, nhắc nhở nhau dạy dỗ cho con em đừng quên nguồn gốc Việt-nam.

Đất Mẹ giờ đây vẫn còn trong Ngàn Trùng Xa Cách. Quê-hương chúng ta đó, Phong-trào chúng ta đây, đâu có gì trường-cửu mãi mãi trên thế gian này, ngoại trừ sự Thông-cảm và Tình Thương.

Xứ Tuyết, một ngày mùa đông rất lạnh

Liên-Lạc

Paris, tháng 11, 1998

Thưa quý Trưởng,

Trại Hạp bạn Thăng Tiến 6 trong năm 1998 đã đánh dấu một giai đoạn phát triển mới của Phong trào HĐVN sau 23 năm xây dựng tại hải ngoại. Từ những đơn vị Hương Đạo đầu tiên hình thành ngay tại các trại tỵ nạn và tạm trú sau biến cố 30.4.75, những bước đầu ngõ ngách tại các nước định cư, đến Hội nghị Costa Mesa năm 1983, rồi các Trại Hạp bạn Thăng Tiến 1, 2, 3, 4, 5 và 6 trên các lục địa Mỹ, Âu, Úc... Thật là một quãng đường dài nhiều gian nan, nhưng cũng rất nhiều giây phút đầy phấn khởi, chất chứa bao nhiêu là tình cảm và hy vọng.

Trách nhiệm tổ chức trại Thăng Tiến 6 được hoàn toàn giao phó cho thế hệ các Trưởng trẻ, và các anh chị em Trưởng trẻ đã hoàn thành công tác được giao một cách tận tâm, xuất sắc, với một tinh thần trách nhiệm đáng khen ngợi. Trại hạp bạn đã quy tụ hơn một ngàn đoàn sinh HĐVN, sức sống và tương lai của phong trào, cùng với nhiều thế hệ Hương Đạo trưởng niên, trong lớp tuổi trung niên và cao niên. Nhiều anh chị em đã vắng tin trong nhiều thập niên đã đáp lời kêu gọi, về hạp mặt để nhìn thấy một phong trào HĐVN đầy sức sống, trưởng thành tại hải ngoại.

Mấy tuần lễ sau khi trại Thăng Tiến 6 kết thúc, Hội nghị Vùng Châu Á - Thái Bình Dương lần thứ 19 của Tổ chức Hương Đạo Thế Giới long trọng khai mạc tại trụ sở nguy nga và đồ sộ của Hội Hương Đạo Hong Kong ở ngay trung tâm Kowloon của "Vùng Hành chánh Đặc biệt Hong Kong". Đây là hội nghị vùng có số tham dự viên đông nhất, với gần 400 đại biểu, quan sát viên của 31 nước, trong đó có 21 nước trong vùng CA/TBD, với sự tham dự của Chủ tịch Ủy ban HĐTG và Tổng Thư ký Văn phòng Thế Giới. Đây cũng là lần đầu tiên một phái đoàn HĐVN được mời dự hội nghị của vùng CA/TBD với tính cách là khách đặc biệt, kể từ năm 1974, khi Tr. Nguyễn Văn Thơ hướng dẫn một phái đoàn HĐVN tham gia hội nghị kỳ thứ 9 tại Singapore. Một ngày cảm động và đáng ghi nhớ, sau khi tiếng nói của HĐVN tắt lịm giữa bầu trời Đông Nam Á trong gần một phần tư thế kỷ.

Cuộn phim về trại Thăng Tiến 6 được trình chiếu giữa hội trường. Trên màn ảnh lớn, hình ảnh các em thiếu sinh và thanh sinh, các em Sói, chen lẫn với bóng dáng người chị, người mẹ, với hình ảnh Tr. Mai Liệu, Tr. Vũ Thanh Thông... nhận huân chương Bắc Đẩu dưới cơn mưa nặng hạt. Cả hội trường im phăng phắc và khi đèn bật sáng, chấm dứt cuộn phim ngắn, tiếng vỗ tay nổi lên vang dội. Có lẽ cộng đồng Hương Đạo thế giới, quá quen thuộc với hình ảnh sinh hoạt HĐ, nhưng đã xúc động khi khám phá ra một sắc thái độc đáo mới của sinh hoạt HĐ, chỉ thấy qua một trại hạp bạn của HĐVN, nơi mà quá khứ, hiện tại và tương lai quyện lẫn trong một sự hài hòa thân ái, làm cho trại hạp bạn mang về một cuộc hạp mặt gia đình thân mật và vui tươi. HĐVN làm sống lại qua các trại hạp bạn Thăng Tiến các giá trị truyền thống của xã hội Việt Nam : nhiều thế hệ sống chung dưới một mái nhà, kính trên nhường dưới, thế hệ trẻ tri ân những người đi trước...

Cộng đồng thế giới cũng nhận thấy rằng trong số các dân tộc bị bắt buộc phải di dân tỵ nạn trong thế kỷ đầy biến động này, chỉ riêng HĐVN đã thành công tới một tầm cỡ đó trong việc xây dựng một phong trào HĐ đầy sức sống trên bình diện thế giới.

Trong niềm hãnh diện đó, và trong niềm tin vào tương lai của Phong trào HĐVN, thay mặt Ban Thường Vụ HĐTU-HĐVN, tôi xin gửi đến quý Trưởng và gia quyến một lễ Giáng sinh vui tươi và mọi điều an lành trong năm mới.

Vinh Đào

Tin Hội-nghị Á-châu Thái-Bình-Dương

Hội-nghị Hướng-dạo Thế-giới Á Châu-Thái Bình Dương (Asia/Pacific Region) lần thứ 19 đã được tổ chức tại Hồng-kông từ ngày 25 đến ngày 31 tháng 7 năm 1998.

Hơn 500 đại biểu, quan sát viên của hơn 20 nước hội viên vùng Á châu - Thái Bình Dương tham dự hội nghị như UNICEF, World Scout Foundation, Hiệp hội Thế giới Nữ Hướng đạo, Tổ chức liên lạc Hướng đạo Công giáo ... Các Hội Hướng đạo Anh, Hoa kỳ và nhiều Hội Hướng đạo khác ở Phi châu và Mỹ châu cũng đã gửi phái đoàn tham gia hội nghị với tư cách quan sát viên (Phái đoàn Hoa kỳ do Tr. Alfred Morin, Giám đốc Quốc tế vụ hướng dẫn). Đây là hội nghị có đông phái đoàn tham dự nhất trong số các hội nghị của Vùng Á châu / Thái Bình Dương, được tổ chức 3 năm một lần.

Đây cũng là lần đầu tiên mà HĐVN có mặt tại một Hội nghị Vùng Á châu / Thái Bình Dương, kể từ lần cuối cùng vào năm 1974 (Hội nghị thứ 9 tổ chức tại Singapore do Tr. Nguyễn Văn Thở hướng dẫn phái đoàn).

Trong buổi họp khai mạc, Tr. Vinh Đào, Chủ tịch Ban Thường vụ HĐTU/HĐVN đã được Tr. Kim Kyu Young đương kim Chủ tịch Asia Regional Scout Committee giới thiệu long trọng với Hội nghị là "khách đặc biệt" của hội nghị, giới thiệu về HĐTU/HĐVN, và được mời ngồi chung bàn với Chủ tịch World Scout Committee: Ông Francisco S. Roman, Tổng Thư Ký World Scout Bureau; Tiến sĩ Jacques Moreillon và hai Ủy viên khác trong World Scout Committee đã có mặt tại Hội nghị.

Tr. Vinh Đào được mời thuyết trình về tình hình HĐVN vào sáng thứ tư 29-7-98. Tối thứ ba Tr. Nguyễn Tấn Đệ, đã từ Irving, Texas bay đến để giúp Tr. Vinh Đào trong phần kỹ thuật, trình bày các điểm chính của bài thuyết trình.

Nội dung bài thuyết trình, Tr. Vinh Đào phác họa sơ lược về lịch sử Phong trào Hướng đạo Việt Nam, nhấn mạnh đến sự cần thiết việc thành lập HĐTU-HĐVN, mục đích và hoạt động của HĐTU, nhân số hiện tại và

đữ kiện phát triển trong tương lai. Phần cuối, Tr. Vinh Đào tóm lược tình hình HĐVN trong nước với nguyên ủy của tình hình bế tắc hiện nay.

Có thể nói phần trình bày của HĐVN là bài thuyết trình được Hội nghị tán thưởng nồng nhiệt nhất trong số tất cả các bài thuyết trình của các phái đoàn khác. Trong khi Tr. Vinh Đào trở về chỗ ngồi, rất nhiều đại biểu đã đứng lên bắt tay, chào hỏi và khuyến khích. Tuy phái đoàn HĐVN chỉ có 2 người, không có phương tiện tài chánh như các nước khác, mà dám nhận một phần trình bày với đầy đủ kỹ thuật được chuẩn bị kỹ càng, không thua gì các phái đoàn hùng hậu nhất như Nhật, Singapore ...

Tr. Kim Kyu Young sau đó có tuyên bố là sẽ xem HĐVN như là một "associate member" của Vùng Á châu/ Thái Bình Dương và sẽ gửi HĐTU/HĐVN tất cả tin tức, tài liệu cần thiết như các hội viên khác trong Vùng.

Sau đó, Hội nghị đã bầu Trưởng Herman C.S. Hui làm Chủ tịch Asia Pacific Regional Scout Committee trong nhiệm kỳ 3 năm sắp tới.

Trong bài diễn văn kết thúc Hội nghị, tân Chủ tịch Asia Pacific Scout Committee đã đề cập đến tình hình tại Việt nam như sau :

"Our real challenge is to promote Scouting where it does not exist. Preliminary work has begun in Cambodia, Vietnam, and Myanmar. But at this stage, there are no formal Scout Organisations in these countries. The other day, we heard from our Vietnamese brother, Dr. Vinh Dao, about the underground Scouting in Vietnam in contrast to the free and democratic Vietnamese Scouting activities taking place in many parts of the Word".

Nhận xét này có thể là kết quả mà Phong trào HĐVN đã đạt được tại Vùng Á châu/Thái Bình Dương, chứng tỏ rằng ngoài sinh hoạt Hướng đạo không chính thức tại Việt Nam, chúng ta còn có một Phong trào HĐVN lớn mạnh và đầy sức sống tại hải ngoại.

(Trích Bản Tin HĐVN số 11-9-1998, trang 3)

Ngày 18 tháng 8 năm 1998.

Kính gửi Trưởng Đoàn-văn-Thiệp
Và quý Trưởng Cao-niên vùng California

v/v : Nữ Hướng-đạo

Thưa Quý Trưởng,

Thay mặt Ban Thường-vụ HẾTU tôi xin cảm ơn Quý Trưởng đã lưu tâm đến công việc chung và đóng góp ý kiến để xây dựng Phong trào HẾTU.

Tiếp theo những ý kiến của Quý Trưởng đã phát biểu trong văn thư ngày 10.8.98 :

1) Việc xưng hô trong phong-trào HẾTU :

Trong phong trào Hướng-đạo Thế-giới ngày nay, cách xưng hô "*Brothers and sisters scouts*" rất thông dụng. Phong trào HẾTU ngày nay cũng là một phong trào liên hợp, gồm cả nam lẫn nữ, nên cách gọi "*AnhChị Em HẾTU*" hay "*Anh Chị Em chúng ta*". .. cần được khuyến khích và sử dụng một cách phổ biến. Ban Thường-vụ sẽ có thông tư nhắc nhở về việc này.

2) Về trách vụ Ủy-viên đặc trách Nữ Hướng-đạo :

Trong Ban thường-vụ hiện nay, tuy danh xưng có thay đổi, nhưng vẫn có một Ủy-viên đặc trách Giáo dục liên hợp, nay là Tr. Dương-thị Kim-Son, với nhiệm vụ là liên lạc và cố vấn cho các đơn vị nữ và các đơn vị liên hợp nam nữ trong phong trào HẾTU, ghi danh với Hội Nam hay Hội Nữ nơi quốc gia cư ngụ. Ủy-viên đặc trách giáo dục liên hợp có nhiệm vụ khuyến khích việc liên lạc, hợp tác giữa các đơn vị trên, góp ý và đề xướng một chương trình sinh hoạt thích hợp cho các đơn vị nữ thuộc các ngành. Nói tóm lại, Ủy-viên đặc trách giáo dục liên hợp đảm trách đầy đủ nhiệm vụ của một Ủy-viên đặc trách Nữ Hướng đạo.

Chị Dương-thị Kim-Son chắc chắn sẽ hoan hỉ đón nhận mọi ý kiến của Quý Trưởng về những vấn đề liên quan đến Nữ Hướng-đạo.

3) Về vấn đề đồng phục :

Hiện nay Phong trào HẾTU không có một y phục đồng nhất cho tất cả các nơi, Các đoàn-viên HẾTU đều ghi danh với các Hội Hướng-đạo quốc gia nơi cư ngụ, nên đồng phục của nam cũng như của nữ HẾTU phải theo quy định của Hội HẾTU quốc gia. Nếu Hội HẾTU quốc gia cho phép các em nữ Hướng đạo có một sự tự do lựa chọn nào đó, HẾTU/HẾTU khó có thể can thiệp vào vấn đề này, vì thuộc thẩm quyền của Hội Hướng-đạo quốc gia liên hệ.

Về Huy hiệu HẾTU :

Khi tái lập phong trào HẾTU tại hải ngoại, Hội nghị tại Costa Mesa năm 1983 đã chọn huy hiệu kết hợp Hoa bách-hợp và Lá tam diệp để làm biểu hiệu cho một phong trào kết hợp cả nam lẫn nữ, thay vì có hai hội nam và nữ Hướng đạo như trước 1975. Lần lần HẾTU/HẾTU có những liên lạc mật thiết với Tổ chức Hướng đạo Thế giới (WOSM). Tổ chức này ngày nay không còn là một tổ chức thuần túy nam Hướng đạo, mà là một tổ chức liên hợp gồm cả nam lẫn nữ. Hoa huệ của Phong trào Thế giới không còn là biểu tượng cho riêng nam Hướng đạo, mà trở thành một biểu tượng chung cho nam và nữ.

Hiện nay trên thế giới rất nhiều nước ghi danh với WOSM và lấy biểu tượng hoa huệ cho cả nam và nữ đoàn sinh của mình. Một số nước khác có hai hội Hướng đạo : Hội nam ghi danh với WOSM, Hội nữ ghi

danh với Hiệp Hội Thế giới nữ Hướng đạo WAGGGS. Chỉ có một số rất ít trường hợp mà Hội Hướng đạo quốc gia *ghi danh cùng lúc với WOSM và WAGGGS*, và lấy huy hiệu kết hợp Hoa huệ và Lá tam diệp. Tổ chức HDTG WOSM không khuyến khích việc ghi danh đồng thời với với hai tổ chức quốc tế WOSM và WAGGGS. Văn phòng HDTG cũng đã khuyến cáo rằng trong tương lai, Hội HĐVN khi nào được tái lập tại Việt-Nam, cũng nên hết sức tránh tình trạng này.

Phong trào HĐVN tại hải ngoại, tuy không phải là Hội-viên chính thức của Tổ chức HDTG WOSM nhưng có những liên lạc rất mật thiết với tổ chức này. Mặt khác, chúng ta không có một liên lạc nào với Hiệp hội Thế giới Nữ Hướng đạo WAGGGS. Do đó, để tránh gây hiểu lầm, chúng ta tránh dùng huy hiệu kết hợp Hoa huệ và Lá tam diệp, là huy hiệu của *một số rất ít* hội Hướng đạo ghi danh đồng thời với hai tổ chức WOSM và WAGGGS, một tình trạng không mấy thỏa đáng, gần như thành một ngoại lệ. Hơn nữa, biểu tượng Lá tam diệp thuộc quyền sở hữu của WAGGGS, dành cho các Hội ghi danh với tổ chức này.

Việc Phong trào HĐVN lấy Hoa Bách hợp làm huy hiệu phù hợp với khuynh hướng chung của rất nhiều nước trên thế giới ngày nay, có Hội Hướng đạo gồm cả nam lẫn nữ đoàn sinh, và ghi danh với Tổ chức Thế giới WOSM. Cũng như phần lớn các nước, Phong trào HĐVN là một phong trào liên hợp, và huy hiệu Hoa Bách hợp không nên xem là huy hiệu riêng của Nam Hướng đạo mà là *huy hiệu chung cho tất cả đoàn sinh cả Nam lẫn Nữ*.

Mong rằng những lời giải thích trên đã giúp làm sáng tỏ được vấn đề. Một lần nữa, xin chân thành cảm ơn những ý kiến đóng góp của Quý Trưởng đã hết lòng theo dõi và khuyến khích các sinh hoạt và sự tiến triển của Phong trào.

Kính thư,

Vinh-Đào

Ngày 23 tháng 10 năm 1998.

Kính gửi Quý Trưởng : Trương Dư A, Nguyễn-ngọc-Ẩn, Nguyễn mạnh-Hà, Lã-mạnh-Hùng, Trần như-Hùng, Nguyễn Minh-Mẫn, Phạm Bá-Thăng và Phạm văn-Thạch.

Đồng kính gửi Quý Trưởng thuộc BTV-HĐTƯ, Quý Trưởng Chi-nhánh . Quý Trưởng Đại-diện Miền (HK)

Thưa quý Trưởng,

1. Ban Thường-vụ HĐTƯ/HĐVN đã nhận được thư cùng "bản tóm tắt ý kiến thảo luận" của Quý Trưởng. Ban Thường-vụ cảm ơn Quý Trưởng đã thảo luận và góp ý.
2. Ban Thường-vụ luôn đón nhận ý kiến từ mọi người để kiện toàn tổ chức và phục vụ phong trào HĐVN dắc lực hơn.
3. Ban Thường-vụ đã đặc cử một Ủy-ban để nghiên cứu về việc "bổ túc nội-quy, các vấn đề nội bộ, thể thức bầu cử trong tương lai" để Ban Thường-vụ sinh hoạt cho phù hợp với tình hình và nhu cầu phát triển của Phong trào.

T.M. Ban Thường-vụ HĐTƯ/HĐVN
Tổng Thư-ký,
Mai-Quốc-Tuấn

NGƯỜI TRƯỞNG HƯỚNG ĐẠO YÊU KÍNH

Liên-Lạc : Bài này do Tr. Nghiêm-văn-Thạch viết cho L.L. từ trước. Chúng tôi xin phép Trường Voi Già được đăng lên để anh chị em HĐVN có dịp cùng tưởng nhớ đến Người Anh Cả Quý Miền.

Tin buồn về Tr. Trần-Văn-Khắc đã khiến cho tôi bàng hoàng xúc động khác thường, vì trước đó tôi đinh ninh rằng Hè này sau khóa Tùng Nguyên II, có dịp trở lại Canada và tới thăm Trường sẽ tha hồ hàn huyên, bù lại lần gặp mặt ngắn ngủi ở trại mừng thọ 90. Từ sau họp bạn Thăng Tiến III ở San José, tôi có ý bất liên lạc trực tiếp vì muốn Trường đỡ công trả lời thư tín theo thói quen mau lẹ của Trường dù sức khỏe không được như xưa. Quả thực những lá thư của Trường gửi cho tôi từ hè 1993 nét chữ không còn dẫn dỏi đều đặn nữa và có lần, Trường cho hay tai mắt kém linh hoạt, rất bức bối. Tôi đã phải an ủi rằng vào tuổi thọ của Trường, đó là những khó chịu “bình thường”, song Trường nhần nại và cố giữ gìn để chuẩn bị đại diện HĐVN trong làng Bách Tuế. . . .

Tôi ở vào thế hệ cách Trường gần ba mươi năm, thuộc lớp trưởng thành và thập kỷ 1950. Trong HĐ, mặc dầu nghe danh đã lâu và có lên Đalat năm 1953 dự hội-nghị Trường toàn quốc, năm 1959 tôi mới hân hạnh biết mặt Trường. Còn nhớ đó là kỳ trại Tùng Nguyên khóa đầu; Trường tới thăm trại bữa khai mạc, sau lại tới dự khán lửa trại bế mạc. Đến kỳ mãn trại Tùng Nguyên II (1960), Trường có nhã ý đãi Trại trưởng Cung Giũ Nguyên và một số thành viên ban huấn luyện (trong số, nhớ rõ có các Tr. Mai-Liệu, Vũ-Thanh-Thông, Hồ-Văn-Đệ) một châu ăn nhúng ở tiệm Mékong, kế cận với tiệm cà-rem của Trường ở khu chợ Dalat. Bữa ăn giao phó cho Trường Vịt Bể tổ chức và chủ tọa; Trường bận việc nên cáo lỗi trước sẽ tới muộn và không ngồi lâu. Khi Trường đến, không khí nhiệt náo hẳn lên với những lời vui đùa giữa Trường cùng các Trường Vịt Bể, Sói Trầm Lặng, Hoảng Đa Ngôn .

. . . Tôi là người nhỏ tuổi hơn cả trong đám, nên chỉ lặng nghe rồi cười góp. Tôi nghĩ qua mấy lần gặp gỡ đó, Trường khó lòng có ấn tượng gì về tôi. Trái lại, tôi đã ghi nhận vào ký ức, cộng thêm với những thành tích đã nghe kể lại, hình dáng cao và quắc thước, nét mặt hiền từ và tươi trẻ (lúc đó Trường đã gần 60 mà tưởng chừng mới trên 40), giọng nói sang sảng cùng tiếng cười hồn nhiên của Trường.

Bảng đi một thời gian khá dài, ở Saigon tôi loáng thoáng nghe nói đến Trường mỗi khi tình trạng Đạo Lâm-Viên và cơ sở trại Tùng-Nguyên được đề cập, hoặc khi Bộ Tổng Ủy Viên tìm nguồn tài trợ những hoạt động lớn. Như thế, trong giai đoạn từ 1959 đến 1975, mặc dù ở cấp trung ương, tôi chưa có dịp tiếp xúc và hoạt động trực tiếp với Trường.

Cuối năm 1979, tôi được tin Trường và gia quyến đã vượt biển an toàn rồi được nhận vào Canada. Hè 1980, theo lời mời của T. Mai-Liệu, Trường tới Portland dự cuộc họp bạn bỏ túi kỷ niệm 50 năm H.Đ.V.N.. Cùng với các Trường hiện diện (15 người), Trường ghi chữ ký trên một giấy lưu niệm gửi cho những người vắng mặt, trong số có tôi. Tấm lưu niệm ấy tôi đã xử dụng làm trang bìa nội san Giữ Vững (Pháp), bắt đầu có Trường trong danh sách gửi báo. Lập tức tôi được thư của Trường cảm ơn và khuyến khích, đồng thời kèm theo một ngân khoản tài trợ. Tôi thực cảm động, vì biết Trường bỏ hết tài sản ra đi, mới định cư không lâu. Khoản tiền nhỏ nhưng đủ để chứng tỏ hoàn cảnh đã thay đổi, mà tấm lòng thành với phong trào cùng thái độ nâng đỡ đám hậu sinh của Trường vẫn chẳng khác khi xưa. Qua 1981, để giải quyết cuộc khủng hoảng do tham vọng và lỗi lầm to lớn của Nguyễn-Quang-Minh gây nên, tôi nghĩ rằng chỉ có Trường đứng chủ trì công tác thì mới không có ai dị nghị được. Đề nghị do tờ Giữ Vững phổ biến được khắp nơi hưởng ứng và cũng được Trường hoan hỷ chấp nhận. Tuy nhiên, đúng như tôi dự đoán, Trường chưa có ý niệm rõ rệt về cá nhân tôi. Để tìm hiểu, Trường khéo léo gửi thư riêng tự kể lý lịch : tuổi, tình trạng gia đình, nghề nghiệp, quá trình Hướng Đạo, ngõ ý muốn biết các chi tiết tương tự nơi tôi.

Đương nhiên tôi đã vâng lời tường khai, đồng thời kèm theo tấm hình ban huấn luyện khóa Tráng Tùng-Nguyên II để Trưởng nhận diện. Từ đó, Trưởng hầu như mỗi ngày đều có thư. Nhiều khi không chờ thư trả lời của tôi (trung bình thư máy bay giữa Pháp và Canada mất 4, 5 ngày), Trưởng đã gửi thư tiếp theo. Liên lạc giữa Trưởng và tôi thành ra thường ở tình trạng đuổi bắt : tôi ra bưu điện gửi phúc đáp thư A, về nhà vừa vặn tiếp được thư B của Trưởng. Hôm sau trả lời thư B thì nhận thư C dồn theo . . . Có thể nói rằng thư của Trưởng chiếm một tỷ lệ đáng kể trong số thư mỗi tuần từ các Trưởng và đơn vị HĐVN ở đảo, ở các nước định cư.

Do sự bất chợt bất buộc lấy chiếu khán vào đất Mỹ – biện pháp nhất thời trả đũa lẫn nhau giữa Paris và Washington DC, dùng cản trở nhập cảnh để gây áp lực công luận – gần đến ngày khai mạc hội-nghị Costa Mesa (hè 1983) tôi còn chưa biết sẽ tham dự được hay không. Để phòng hờ, bài thuyết trình của tôi đã gửi trước qua Trưởng, với một bản sao để nhờ Tr. Nguyễn Trung Thoại thay mặt đọc hộ nếu tôi bị cản trở tới không kịp. May thay, tôi lãnh chiếu khán 5 ngày trước hạn kỳ ra đi, mua được vé máy bay đến Los Angeles sáng hôm trước. Buổi chiều đến trình diện Trưởng ở nhà Tr. Đoàn-Văn-Thiệp, trung tâm liên lạc. Trưởng vui mừng nắm chặt tay trái tôi, nói rằng bây giờ Trưởng mới hoàn toàn yên tâm về diễn tiến của hội-nghị. Tôi vâng dạ, thâm nghĩ có thể Trưởng muốn khuyến khích bằng cách đề cao vai trò thuyết trình của tôi, vì phần tổ chức hội nghị đã do các Trưởng Đoàn Văn Thiệp và Đinh Xuân Phúc đảm trách; việc điều khiển giao phó cho Tr. Phan Như Ngân rồi. Về sau mới hiểu rằng Trưởng chờ đợi sự hiện diện đầy đủ của những cựu ủy viên trung ương để ứng phó mọi sự gây rối, đồng thời, có thể đối mặt nhận lãnh công tác xây dựng Phong Trào ở hải ngoại mà Trưởng dự định phân phối.

Thời gian tôi hoạt động dưới sự lãnh đạo trực tiếp của Trưởng chính thức chấm dứt năm 1985, ở Họa Bản Thăng Tiến I và hội nghị đầu tiên của Phong-Trào hải ngoại tại Jamville (Pháp), khi Trưởng viện lẽ tuổi cao nhất định rút

lui, trao đuốc cho Tr. Nguyễn Văn Thơ kế nhiệm. Tuy nhiên, tôi tiếp tục thông báo mọi việc quan trọng và lãnh thêm ý kiến của Trưởng – đã lui về vị trí danh dự là Chủ-Tịch Sáng Lập – cho tới hết nhiệm kỳ thứ hai (1987), khi đến lượt tôi xin chấm dứt trách vụ phó Chủ Tịch HẾTU (Tr. Vĩnh Đào đã thay thế).

Sự ra đi vĩnh cửu của Trưởng, ngoài hình ảnh một người Hướng-đạo và Trưởng mẫu mực, còn tạo một khoảng trống nữa trong Phong Trào tôi e rằng khó bù đắp nổi. Chỗ khuyết không phải là trách vụ Hướng-đạo. Công tác lãnh đạo Trưởng kế tiếp đảm nhận đều được chuyển giao cho người do Trưởng lựa chọn để thay thế; tỷ dụ như trách nhiệm về các đơn vị miền Bắc năm 1932, về Phong Trào HĐVN ở hải ngoại năm 1985. . . Có lẽ lúc sinh tiền, Trưởng không hề nghĩ rằng đã thực sự giữ vai trò GIA TRƯỞNG của đại gia đình HĐVN. Theo đúng truyền thống Đông Phương, Trưởng là người tạo lập gia đình; làm cột trụ khiến mọi thành viên có thể nương tựa khi gặp khó khăn trở ngại, dàn xếp êm đẹp các vụ bất hòa tranh chấp, giữ vững tình đoàn kết. Mặt khác, theo truyền thống Hướng-đạo do Baden Powell gây dựng, ngay từ lúc sáng lập Phong Trào năm 1930, Trưởng không hành động như một gia trưởng chuyên chế và khắt khe theo quan niệm Khổng học còn thịnh hành, mà luôn luôn nhường nhịn nâng đỡ các Trưởng đồng trang lứa hay kém tuổi, lắng nghe nguyện vọng các thế hệ đi sau; khoan dung và tha thứ những lỗi lầm, tìm mọi phương cách để kẻ lạc bước có cơ hội hối cải, sửa đổi. Cũng do truyền thống Hướng-đạo đích thực, Trưởng đã từ khước huy chương Quốc Vương Cao Mên muốn trao tặng, không bao giờ lạm dụng tư cách Trưởng H.Đ để mưu cầu điều gì cho bản thân, tránh lôi cuốn các hướng-đạo-sinh lớn nhỏ thuộc quyền vào hoạt động nào khác, cho dù đó là công cuộc chủ yếu theo ý riêng của Trưởng nhằm phục vụ tổ quốc. Đây chính là những đặc điểm khiến Trưởng có sự yêu kính trọn vẹn ở Phong trào HĐVN, ở tổ chức HĐ Canada (nơi định cư) và Hướng đạo Thế Giới.

Những thái độ quân tử “có việc đi trước, tướng thường đứng sau” đã khiến Trưởng ít được

dư luận bên ngoài Phong Trào HĐVN biết đến, so với một vị khác ở thế hệ tiên phong : Ô. Hoàng Đạo Thúy, đã tạ thế ở Bắc Việt trước Trường vài tháng. Thiết tưởng nên mở ngoặc để nhắc lại rằng Ô Hoàng Đạo Thúy, căn cứ ở tài liệu công bố khi quốc hội đứng ra làm chủ tang lễ, theo Việt Minh từ thời kỳ bí mật (trước 19.8.1945), được kết nạp vào đảng Cộng Sản Việt Nam (không ghi ngày gia nhập), cán bộ quân sự cao cấp, thành viên Quốc hội (không ghi nhiệm kỳ và đơn vị bầu cử). Năm 1946, Ô. Hoàng Đạo Thúy tuy đã công khai nhận việc ở Bộ Quốc Phòng sau ngày 19.8.1945 rồi được bổ nhiệm làm Hiệu trưởng trường Võ Bị Trần Quốc Tuấn (Sơn Tây), còn lấy tư cách Tổng Ủy Viên Hương-đạo Bắc-Kỳ để triệu tập đại hội thống nhất HĐVN ở Hà-nội, với chương trình thảo luận gồm đề nghị đặt tên Hội là “Hương-Đạo Cứu-Quốc”, tức là đứng trong hệ thống ngoại vi sau này gọi là Mặt Trận Tổ Quốc. Do sự phản kháng của đa số, dưới sự chủ tọa của Tr. Võ Thành Minh, đề nghị bác bỏ. Ông Hoàng Đạo Thúy tuyên bố rút lui, hậu thuẫn cho một đảng viên khác nhận trách nhiệm vụ Tổng Ủy Viên Hội HĐVN thống nhất (Tr. Hoàng Văn Quý, trùng tên với nhạc sĩ Hoàng Quý). Từ 1986-87, ông Hoàng Đạo Thúy lại chủ xướng cuộc vận động tái lập HĐVN trong khuôn khổ tổ chức Liên Hiệp Thanh Niên, hệ thống độc quyền đoàn ngũ hóa giới trẻ ở quốc nội. Mặc dù ông cố gắng viện dẫn sự thừa nhận HĐVN năm 1946 bởi chính phủ Hồ Chí Minh I còn hiệu lực, với sự ưng thuận miệng của chủ tịch họ Hồ nhân kỳ trại ở Tân Trào (1946, không rõ trước hay sau đại hội thống nhất HĐVN) làm Hội trưởng danh dự, chủ trương của ông dùng công thức HĐ để hồi sinh các đơn vị thanh thiếu nhi, thành phần dự bị của đảng trong giới trẻ, không được những phe phái khác trong đảng và nhà nước chấp nhận. Đồng thời, HĐ Thế Giới đã minh thị rằng sẽ không thừa nhận một Hội HĐVN lệ thuộc vào chính trị và chính quyền, lại không tôn trọng căn bản tâm linh.

Là con người nhân hậu, bản tính lạc quan, Tr. Trần Văn Khắc ít khi có lời trách móc, kể tội người khác. Tuy không ở gần Trường, tôi phỏng đoán nỗi đau lớn nhất của Trường là sự chia rẽ

phân hóa manh nha từ thời kỳ tiền chiến và bộc lộ sau ngày 19.8.1945. Tôi được biết rõ Trường còn giữ tình thân hữu với người bạn từ thời kỳ 1930-45 đã lựa chọn đường hướng mâu thuẫn với lý tưởng Hương-đạo, với thâm ước có dịp chứng kiến sự trở về của người đó ở vị-trí còn dành sẵn ở đại gia đình HĐVN. Tiếc thay từ thập kỷ 90, Trường đã không còn hy vọng gì ở sự đáp ứng hợp với sở nguyện. Một nỗi buồn nữa cộng thêm khi Trường bị đặt vào hoàn cảnh phải ra quyết định lịch sử khai trừ một phần tử xấu, đã phá phách và gây tai tiếng không nhỏ cho Phong Trào hải ngoại. Thắc mắc đắn đo của Trường trước khi quyết định hẳn đã hoàn toàn chấm dứt khi phần tử đó toan tính dở trò lường gạt quen thuộc, lòn bịp một số cựu HĐ quốc nội và tưởng có thể dễ dàng qua mặt được Phong Trào Hương Đạo thế giới và Hương Đạo Việt Nam hải ngoại !

Năm 1985, sau khi Trường trao đuốc cho Tr. Nguyễn Văn Thơ, tôi đã mượn lời danh tướng Mc Arthur để tạm biệt Trường, nay nhắc lại mới thực hợp tình hợp cảnh : “Những người Hương đạo già không chết. Họ cũng không tan biến đi, vì hình ảnh họ luôn ở vị trí vững chắc trong tâm khảm các thế hệ đàn em”. Tr. Trần Văn Khắc vẫn tiếp tục ở gần kề chúng ta, chia sẻ với chúng ta những nỗi buồn vui theo thăng trầm trong sinh hoạt Hương-Đạo Việt-Nam.

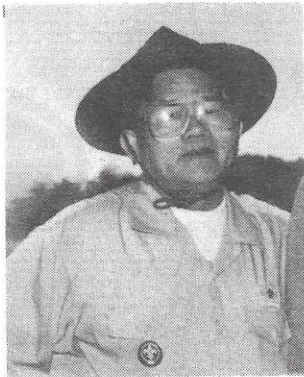
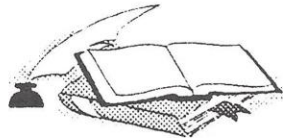
Voi già

(Mc Arthur : Old soldiers never die, they fade away)

RỒI ĐÂY KHI SINH HOẠT nói tiếng gì ?

LIÊN LẠC : Kỳ trại Thăng Tiến 6, Liên Lạc đã gặp gỡ và bàn luận với một số Trưởng, thấy nguy cơ cho các em: "Rồi đây khi sinh hoạt nói tiếng gì", và Liên Lạc số 28 (tháng 9-98) đã mở đầu loạt bài với đề tài nói trên với G.S. Vĩnh-Tiên (vốn là nhà giáo, phu quân của Akéla Thanh-Huế ở Sydney, dù chưa phải là H.Đ.S. nhưng vẫn hằng thích chằm ngôn Sắp Sẵn). Nay L.L. kêu gọi Trưởng Nguyễn Tâm-Tú (cũng gốc nhà giáo, hiện ở New Jersey) tiếp đước và ước mong những Trưởng khác có lòng lo cho con em, hãy tiếp sức với Liên Lạc, vì đây là một công cuộc chung của các Trưởng, đặc biệt là những Trưởng-niên có kinh nghiệm. Mong thay !.

Đọc bài này của "mẹ" Vĩnh Tiên và là "bước đi mới" của Liên Lạc, thật quá thiết tha và thấm thiết - đầy đủ trong ý nghĩ trần trở làm thế nào để duy trì tiếng mẹ đẻ khi sinh hoạt.

Để rõ nét thêm - xin được góp vài ý đã thu

thập được trong trại họp bạn THĂNG TIẾN VI vừa qua :

1 Qua trại Thăng Tiến VI cũng đã minh họa được phần nào "hiện tại" và tương lai trong việc duy trì tiếng Việt.

a / Phần tích cực

Đáng mừng thay - hầu hết các đơn vị đoàn, Liên đoàn về dự trại trong khi sinh hoạt riêng cũng như chung hầu hết đều nói tiếng Việt. Và đây cũng là một sự kích thích, xúc động khi mình được thăm, tham dự trực tiếp các buổi sinh hoạt của các em. Hơn cả ngàn người đủ khắp các nước Úc, Anh, Pháp, Mỹ, Canada v.v. ... nhưng họ cũng có chung một ngôn ngữ để sinh hoạt trại, trao đổi học hỏi, tình cảm : TIẾNG VIỆT. Có lần ngồi trò chuyện đàm bầy anh em trưởng-

niên. Một em đi ngang qua, khoảng 10 tuổi. Thấy ngộ nghĩnh, dễ thương, một Trưởng xìa tay (trái) bắt tay cậu đoàn sinh này. Em ấy ngoan ngoãn trả lời: "Em không dám bắt tay Trưởng - Sợ vô phép". Nói rất chuẩn giọng và rõ ràng. Đó là cái gì? Nếu không phải là sự chăm sóc dạy bảo của cha mẹ - của Trưởng.

Quả thật, sau này hỏi ra mới biết đoàn sinh này là con của Trưởng Tùng và Loan, đang ở trong Ban điều hành trại. Một điều đáng mừng nữa là họ từ nhiều địa phương khác - nét đặc biệt là lứa tuổi của các đoàn sinh này - Và một số trưởng trẻ đều sinh đẻ tại các nước (hải ngoại) mà họ đang sinh sống. Thân ái, học hỏi, vui nhộn với nhau qua tiếng Việt. Thật là cảm động! Điều này chứng tỏ rằng:- Cha mẹ-Trưởng - Gia đình - Đoàn đều thường xuyên chăm sóc, dạy dỗ chuẩn bị cho các em có quá trình, mới có được như vậy.

b/ Phần bổ sung, góp ý cụ thể qua sinh hoạt trong trại Thăng Tiến VI - Như nhận xét trong bài viết trên "Rồi đây ...". Một số trưởng trẻ (dĩ nhiên số trưởng này sinh đẻ tại nước ngoài) đã vất vả, khó khăn khi nói chuyện, điều khiển đoàn - buộc lòng phải chêm ngôn ngữ địa phương vào. Thực tế - cả trưởng lẫn đoàn sinh, nếu không vì chủ trương chung là phải duy trì tiếng mẹ đẻ trong sinh hoạt Hướng Đạo thì họ

thích nói với nhau tiếng địa phương hơn tiếng Việt. Trong trường hợp này thấy lúng túng cả trưởng lẫn đoàn sinh. Điều này, minh họa được rồi đây - do hoàn cảnh cuộc sống - Tiếng Việt cũng khó duy trì được. Vì vậy, chính các trưởng trẻ phải trau dồi tiếng mẹ đẻ, nói trôi chảy mới điều khiển đoàn hấp dẫn, khí thế được.

2 GIA ĐÌNH - ĐOÀN - PHỤ HUYNH - TRƯỞNG - XÃ HỘI

Đều bắt tay vào, góp sức cùng nhau để duy trì Văn hóa - tiếng Việt :

* Trong sinh hoạt đoàn cố gắng tuyệt đối nói tiếng Việt. Nhắc nhở nhau, khuyến khích thường xuyên.

* Gia đình - Xã hội - Đoàn - Mọi người đều ý thức, trăn trở, biến suy nghĩ thành hành động là dạy tiếng Việt - học tiếng Việt - sinh hoạt Văn hoá Việt - gây sự hào hứng trong các em đoàn sinh - trẻ em Việt-Nam.. Đó cũng là một cách đóng góp cụ thể, bắt tay vào sự duy trì Văn hóa Việt-Nam - duy trì tiếng mẹ đẻ cho các thế hệ sau này.

* Các Xóm, làng của Trưởng-niên : bảo trợ, cố vấn trong các lớp học tiếng Việt.

Nội Qui mới của Trưởng-niên - Phần C - Điều 1 "Góp phần phục vụ xã hội". Thật là thích hợp và kịp thời - Hy vọng tất cả chúng ta cùng tiếp tục duy trì Văn hóa Việt - Văn hoá trong Hướng Đạo: "Sinh hoạt nói tiếng Việt".

New Jersey 12/10/98

NGUYỄN TÂM TÚ

TIN VUI

Được tin chú Trương-tuần và Cô Năm Làng Tân-Hương (ngày xưa), nay ở Xóm Chuối (Merkel) vừa có thêm cháu nội thứ nhì mang tên là Trần Đoàn-Thị. Thành thật chúc vui Ông Bà NỘI có thêm cháu ngoan và đang ... chờ khao, vì Xóm thêm nhân số.

Liên-Lạc

Nỗi buồn Đêm No-en

Mỗi độ No-en một độ buồn
Buồn vì ngày lễ của Tình Thương
Hằng năm nhân thế vui mừng đón
Ghen ghét, mà sao vẫn ngập tràn.

Mà sao không nhớ lời Kinh Thánh
Rằng "Hãy thương nhau, hãy mến nhau"
Rằng "Hãy thứ tha, đừng xét đoán
Để rồi bị đoán xét" mai sau.

Phải chăng tự ái và nghi kỵ
Đã lấp che đi mắt tâm nhìn
Không cho thấy được dung nhan Chúa
Qua mỗi người trong các anh em.

Tai bị ù đi vì ích kỷ
Vì những kiêu căng, những tự hiềm
Không cho nghe được bao lời Chúa
Qua ngôn từ của mỗi anh em.

Oi lạy Chúa Hai đồng chi thánh
Xin cho thế giới sự bình an
Xin mở rộng lòng thương xót Chúa
Cho ai người nghèo khó tình thương.

Dương Tử

Ai nhớ Bạch-Mã

Thì hãy đọc những tin tức dưới đây

Tôn-Thất-Thiên

của nhà Minh-Nghĩa-Đường (nhà sàn trên cột xây bằng đá hộc) - chỉ còn 4 trụ dùng vững, số trụ còn lại bị sụp. Phải đem theo rựa để phát cây và cỏ tranh. May mà nắng nên ít bị sên tấn công - (tui bị 3 con).

Không còn thì giờ đi Suối Bạc (Petite Cascade) và Suối Đổ-Quyên (Grande Cascade). Đường sá có thay đổi nên tìm các địa điểm thời mình nghỉ mát các năm 1938-1944 khó " Trong buổi sáng 23-5, tui đi sục lần thứ hai tìm nhà cũ (đúng là lô Tôn-Thất-Quảng) trên bản đồ) nhưng chưa được. Đành để lần sau ! Tui đã nhờ người gác nhà khách tìm dùm "...

Tui là người đã "leo Bạch-Mã" hằng tuần trong những năm xứ sở thái bình và mình tự do đi Hướng đạo, và những ngày sống ở Bạch Mã là những ngày đẹp nhất trong đời tui, nên tâm trí tui thường hướng về dãy Trường- Sơn Vạn Đại, và luôn luôn lắng tai nghe xem từ 1975 có ai "lên đó" được hay không ...

Trong mấy tháng qua, tui đã toại nguyện : tui nhận được hai bức thư, một bức vào tháng 5-98 của Tr. Tôn-Thất-Hoàng (Cựu Tráng-sinh Bạch-Đằng Huế, và đoàn Lam-Son, Hà-nội), và một bức thư vào đầu tháng 9-98 của Tr. Bạch-Văn-Quế, Cựu Tổng-Thư-ký Hướng-đạo Đông-dương và Quản lý Trại trường Bạch-Mã.

Tui xin ghi lại nguyên văn như dưới đây, nhưng cần nhắc lại các anh chị em rõ là hai người "leo Bạch-Mã này" đã lớn tuổi lắm : Trường Hoàng năm nay đã 77 tuổi, và Tr. Quế đã 82 tuổi !.

Trích thư Tr. Hoàng :

... " Một việc lớn đã hoàn thành được 99%, là lên Bạch-Mã tìm lại Trại Trường (Camp Ecole) ... Đi lần đầu, sáng ngày 17-5-98, bị mưa quá to (tiểu mãn) phải hoãn. Lần thứ hai, đi ngày 2-5-98 ở lại một đêm tại nhà khách của Ban Quản-ly Rừng Quốc-gia Bạch-Mã, đến chiều 23-5 mới "hạ sơn" . Ô-tô lên gần Km 19, nhờ đó tui đỡ mệt, đỡ bị vọp bẻ, và có sức mà đi tìm lô Tôn-Thất-Quảng. Sáng 22-5 lên Belvédair và dò tìm lô đất nhà mình - chưa ra ! - đã tìm đường vô Trại Trường (tui nghỉ, chưa đi lần này). Sáng 23-5 cả đoàn gồm 4 Huynh-trưởng già : Bạch-văn-Quế, Tôn-thất-Hoàng, Tôn-Thất-Lôi (con Cựu T.T.Đàn), và Trần-văn-Hồng đều trên 65 - (77 tuổi Hoàng) và 82 tuổi Quế) - đã tìm lại vị trí

Hình Tr. Hoàng chụp tại trụ nhà sàn của Minh-Nghĩa-Đường Trại Trường Bạch-Mã Nơi có ghi bốn chữ lớn Thiên Hạ Nhất Gia

Trích thư của Tr. Bạch-vân-Quế :

Ngày 1/6/1977, anh Hoàng và tôi có lên Bạch-Mã một ngày, cố tìm dấu vết cái villa của gia đình anh, nhưng không tìm được.

Ngày 22-23 tháng 5 năm nay, anh Hoàng và tôi lại lên Bạch-Mã, ở lại 2 ngày 1 đêm, đã tìm ra dấu tích của Trại Trường Bạch-Mã nay chỉ còn sót lại các trụ đá xây của Nhà MINH-NGHĨA-ĐUỜNG, một số vị trí dựng lều của các Đội.

Tui có dành 2 buổi đi tìm villa của gia đình, nhưng vẫn chưa tìm được, tuy rằng những dấu tích của nhà Bưu-điện vẫn còn đó.

Đến nay, đã có đường ô-tô đi thẳng từ chân núi lên đến gần đỉnh Bạch-Mã (đến đèo Girard). Ở trên ấy đã có nhà nghỉ với 8 phòng, mỗi phòng đặt được 2 hoặc 3 giường. Bạch-mã vẫn mát và vẫn đẹp."

Tôi xin miễn bàn thêm trừ một điều rất ón : sên đeo đầy chân mỗi lần "leo Bạch Mã", hay mỗi lần đi "Grande Cascade".

Tôn-Thất-Thiện

Hình chụp tại Km 0 (cây số khởi đầu) để lên núi Bạch-Mã (từ trái qua phải : Các Tr. Quế, Tr. Hồng và Tr. Hoàng).

Chúng tôi nhận được tất cả 5 tấm hình ghi dấu tích liên quan đến Trại Trường Bạch-Mã. Nhưng đất đai Liên-Lạc quá chật hẹp, nên chỉ xin đăng 2 tấm mà thôi (dù 3 tấm kia cũng chứa đựng rất nhiều ý nghĩa). Chúng tôi xin chân thành cảm ơn Tr. Tôn-Thất-Thiện.

Liên-đoàn Diên-Hồng Tại Dallas.

Liên-đoàn Diên-Hồng ở Dallas - Ft Worth (Texas) vừa hoàn tất thủ tục ghi danh với Hội Hướng-đạo Hoa-kỳ trong tháng 6 năm 1998, và cùng lúc ghi danh với HHTU-HĐVN với 2 đơn vị : 1 Ấu-đoàn và 1 Tráng đoàn.

Liên-đoàn-trưởng LĐ Diên-Hồng là Tr. Nguyễn-Trình-Cường (Richardson, Texas) và Liên-đoàn-Phó là Tr. Nguyễn-Chí-Hiếu (Gardland, Texas). Tr. Nguyễn-Tấn-Đệ đã tận tình yểm trợ việc thành lập Liên-đoàn.

Liên-Đoàn Pháp-luân Tại Houston (Texas).

Một Liên-đoàn mới đã thành hình trong mấy tháng qua tại Houston, dưới sự hướng dẫn trực tiếp của Tr. Đỗ-Phát-Hai (Phó Chủ-tịch BTV-HHTU) cùng với sự yểm trợ rất đặc lực của Tr. Nguyễn-Tấn-Đệ (Phụ tá Giám-đốc Phát triển Đô thị của BSA). Liên-đoàn lấy tên là L.Đ. Pháp-Luân, được sự bảo trợ của Chùa Pháp Luân tại Houston, Texas. Liên-đoàn đã làm lễ ra mắt nhân dịp Lễ Phật-Đản vừa qua.

L.Đ. Pháp luân có 5 đơn vị : 1 Ấu đoàn, 1 Thiếu đoàn Nam, 1 Thiếu đoàn Nữ, 1 Thanh đoàn Nam và 1 Thanh đoàn Nữ. Tr. Đỗ-Phát-hai tạm thời đảm nhận trách vụ Liên-Đoàn-Trưởng và phụ trách công tác Huấn luyện Trưởng cho Liên-đoàn.

HÀNH TRANG CHO NĂM MỚI

Đón xuân tới bằng tấm lòng thanh thản
Nhìn tương lai với tâm trạng hồn nhiên
Luôn sẵn sàng nhắm tới hướng đi lên
Và chuẩn bị "Hành Trang cho Năm Mới "

*-Hãy giải tỏa những u buồn, bực bội
Mau bỏ qua những chua chát, đắng cay,
Giữ bình tâm rút tỉa các điều hay
Để xây dựng ngày mai thêm khả ái.*

*-Hãy chấp nhận những gì trong hiện tại
Không so bì, than thở phận trái ngang,
Nhìn cuộc đời qua ánh mắt lạc quan
Chuẩn bị tương lai trong tầm tay với*

*-Cùng tha nhân : hãy sống lòng rộng rãi
Đem niềm vui dâng hiến khắp nơi nơi
Chung cánh tay góp sức dựng xây đời
San cơn áo giúp đỡ người cùng khổ.*

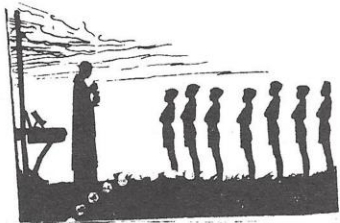
*-Trước các khó khăn đừng lo chạy chốn
Dùng tài năng, trí não quyết xông pha
Vững can trường, nghị lực cố vượt qua . . .
Sau giông bão sẽ trời quang mây tạnh.*

*-Và, trên hết, giữ niềm tin vững mạnh
Vào quyền năng của Thượng Đế chí linh
Để xác, hồn được thăng tiến quân bình
Hưởng hạnh phúc trong an hòa, thiện hảo*

*-Xin cầu chúc đại gia đình Hướng Đạo
Một hành trang cho Năm Mới vui tươi
Phồng cứng ba-lô . . . đủ mọi nụ cười
Bùng sức sống như bùng lên lửa trại.*

Lễ Cầu Hồn cho Linh-Mục Tuyên-Úy HĐVN Phạm-Minh-Hứa tại Quận Cam, California

Một thánh lễ cầu hồn cho cố Linh mục Phạm Minh Hứa, Trưởng Tuyên úy HĐVN đã được tổ chức vào chiều thứ sáu 7 tháng 8 năm 1998 tại Trung Tâm Công Giáo các Thánh Tử Vị Đạo tại Little Sài Gòn. Linh mục Phạm Minh Hứa đã qua đời vào ngày 27 tháng 7 vừa qua tại Boston, Massachusetts, hưởng thọ 70 tuổi. Hiện diện trong thánh lễ có quý trưởng Mai Liệu, Bạch Bích, Đinh Xuân Phúc, Đỗ Văn Ninh, Nguyễn Thị Đáp, Tôn Thất Hy, Lý Nhật Hương, và các trưởng đang sinh hoạt trong các Liên Đoàn tại miền Nam California. ☀

Liên-Đoàn Potomac (Vùng Hoa-Thạnh-Đốn) chuẩn bị Hội-nghị Lãnh-đạo cho giới Trẻ (Youth Leadership Conference).

Vào ngày 25, 26, và 27 tháng 9, Liên Đoàn Potomac sẽ tổ chức một Hội nghị dành cho đội trưởng/ đội phó về kỹ thuật thuyết trình, những đề mục thuyết trình, cách xử dụng nhu liệu Power Point, v.v., 3 ngày hội nghị sẽ được diễn ra tại Prince William Forest, thuộc tiểu bang Virginia. Thân chúc Liên Đoàn Potomac sẽ gặt hái được nhiều thành công trong cuộc Hội nghị này. ☀

Trại HỌp bạn **Thăng Tiến 7**

Tin từ Trưởng Lương-Hoàng-Nam, Trưởng Ban Tổ-chức Trại HỌp Bạn Thăng Tiến 7 cho biết : Trại sẽ tổ chức từ ngày 27 tháng 12 năm 2000 đến ngày 01 tháng 1 năm 2001 (tức là sau lễ Giáng-sinh 2 ngày để mọi người có thể ăn Giáng sinh với gia đình trước khi lên đường tham dự TT7, và sau đêm Giao-thừa để các em có thể về kịp để đi học). Tuy nhiên Ban Tổ chức sẽ liên-lạc với các Liên-đoàn HĐVN ở Hoa kỳ, Canada, Âu-châu và Úc-châu để lấy thêm ý-kiến.

Ban Tổ-chức đã có 3 phiên họp chuẩn bị, và kết quả rất phấn khởi. Những trách nhiệm cần thiết và cấp bách như gây quỹ, Thông tin, Báo chí, Bản Tin TT7 v.v.. đều đã được các Trưởng có khả năng đảm nhận.

Các thủ tục như sự chấp thuận của BTV-HĐTU-HĐVN, sự thoả-hiệp với BSA. đều đã được tiến hành như đã dự định.

Trại Giữ-Vững II Miền Trung-Nam Hoa-kỳ sẽ được tổ-chức vào ngày 20-22 tháng 11 năm 1998 nhằm mục đích "thực tập" cho việc chuẩn-bị Trại HỌp bạn TT7.

Tr. Lương-Hoàng-Nam cùng các Trưởng trong Ban Tổ-chức hứa sẽ cố gắng hết sức mình để chu toàn trách-nhiệm mà Ban Thường-Vụ, Các Trưởng trong Hội-đồng Trung-Ương đã tín nhiệm giao phó. BTC sẽ dùng những kinh nghiệm của những Trại TT trước, cũng như lắng nghe những ý kiến đóng góp của tất cả các Huynh-trưởng khắp nơi trên Thế giới, cộng với sự Đoàn kết Hy-sinh của tất cả các anh chị em trong BTC, để có một Thăng Tiến 7 "Thật Hưởng-đạo", hữu-ích, vui nhộn, mới lạ, làm thế nào để mọi người sau khi tham dự TT, 7 sẽ có được những kỷ-niệm tuyệt vời. Ngoài ra BTC sẽ tạo những điều kiện thuận lợi để các tham dự viên ở xa về dự Trại được thoải mái.

Ban Tổ-chức Trại HỌp Bạn T.T. 7.

(Trích điện thư của Tr. Lương-Hoàng-Nam ngày 23-10-98)

Florida có gì lạ không Em ?

Liên-đoàn Lạc-Hồng vừa được thành lập tại miền Nam Florida , bao gồm West Palm Beach, Lake Worth, Boynton Beach, Boca Raton.

Thành phần Hunh-trưởng gồm có :

- Liên-đoàn-Trưởng : Tr. Lê-Bá-Tâm
- Liên-đoàn-Phó : Tr. Nguyễn-Phú-Cường
- Thư-ký & Thủ-quỹ : Tr. Hoàng-ngọc-Hoà
- Thanh-trưởng Bạch-Đàng:Tr. Dương-P-Luyến
- Thiếu-trưởng Đoàn Cửu-Long :Tr. Lê-Bá-Tâm
- Phụ-tá Thiếu-trưởng : Tr. Nguyễn-văn-Mười
- AkélaẤu-đoànHương-giang :Tr.Ng.P-Cường
- Phụ-tá Ấu-đoàn : Tr. Phan-Anh-Tuấn

Dưới đây là Gia-trang của Liên-đoàn Lạc-Hồng : <http://members.aol.com/cancho>

Và từ đây, Nhóm Thân-hữu Hướng-đạo Việt-nam Miền Nam Florida sẽ đổi thành Làng Bách-Hợp Miền Nam Florida (trong tổ-chức Hướng-đạo Trưởng-niên). Lý-trưởng tạm thời sẽ do Trưởng Nguyễn-Kim-Son đảm trách cho đến khi có cuộc bầu cử mới của toàn dân trong Làng.

Nhân dịp này, Liên-lạc xin chào mừng Liên-Đoàn Lạc-Hồng và chúc các Trưởng trong Liên-đoàn được sung sức để hướng-dẫn Liên-đoàn đạt đến thành công, và, để năm bảy năm sau, đứng ra tổ-chức Trại Hạp bạn Thăng Tiến ở bãi biển Florida, sợ chi !

(Trại ở Lâu-đài có rừi "Jambville, Le Breuil", Núi có rừi "San Jose", Park cũng có rừi "Fairfax". Không rõ Texas sẽ làm ở đâu. Nay làm một Trại tại bờ biển cho thiên hạ tắm nắng cho vui !)

Trại Liên kết kỳ 4

Tại Nam Ca-li

Hàng năm đến kỳ nghỉ hè, 5 Liên-đoàn ở Nam ca-li tổ chức Trại Hè Liên-Kết, và lần này là lần thứ IV.

Ban Quản Trại gồm có :

- * Trại-trưởng : Tr. Dương-Tiến-Đạt
- Trại Phó kiêm Thư-ký : Tr. Trần-Xuân-Đức
- Tài-chánh : Tr. Mai-Hiếu-Trực
- Sinh-hoạt : Tr. Lê-Minh-Lý
- Trật-tự và vệ-sinh : Tr. Nguyễn-Đoàn
- Báo chí : Tr. Nghiêm-Xuân-Lợi.

Thời-gian Trại : thứ sáu 04 đến thứ hai 07-9-98.

Các đơn vị tham dự Trại gồm có : LĐ Trường-Son, LĐ Vạn-kiếp, LĐ Lam-Son, LĐ Chi-Lãng và LĐ Hùng-Vương.

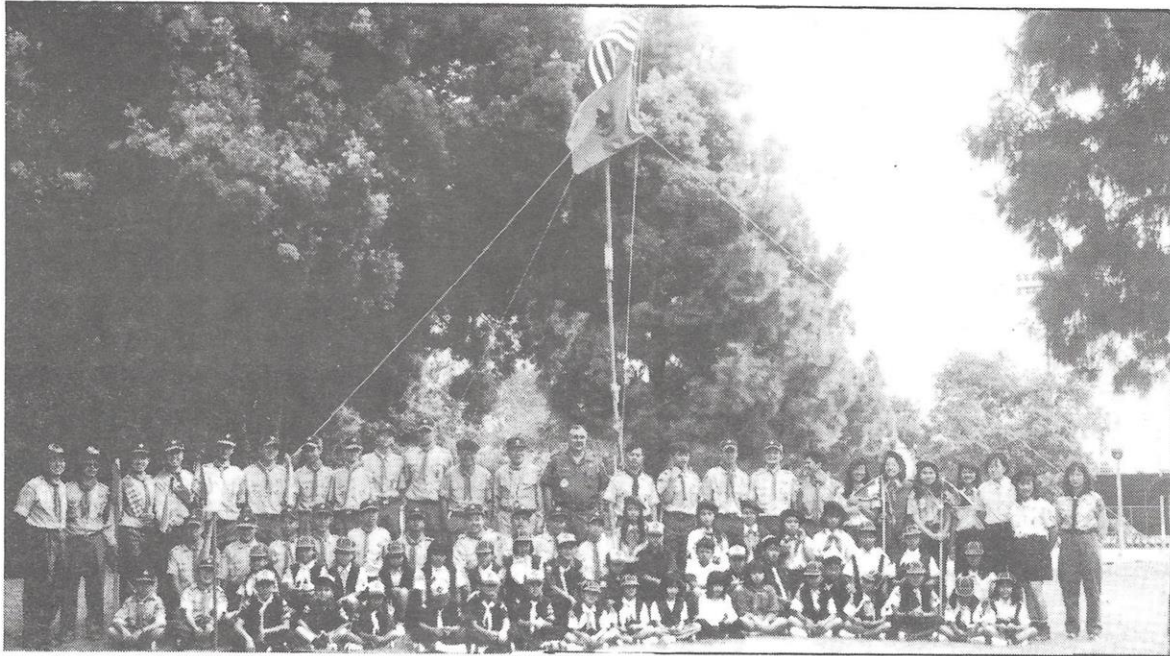
Theo con số chính thức của Ban Tổ-chức cho biết thì số trại sinh vào trưa thứ bảy lên đến hơn 500 người.

Đoàn-sinh của LĐ Trường-son đã đến sớm nhất, nhóm đầu tiên đến từ lúc 3 giờ chiều ngày thứ sáu và nhóm sau cùng là 9 giờ tối. Vào khoảng nửa đêm thì hầu hết các trại-sinh đều đã có mặt tại trại. Tuần này làm công, đội kia dựng lều, dưới những ngọn đèn leo lét trong bóng đêm. Gian nan nhất là LĐ Vạn-Kiếp đã gần nửa đêm mà các em vẫn còn lui cui chất đồ ra khỏi xe, sau một cuộc hành trình dài từ San Diego. Đặc biệt là trong một góc nhỏ của đất trại, 3 em Kha sinh của LĐ Lam son đã xung phong đến đất trại từ trước để dựng công, chuẩn bị cho các bạn khác sẽ đến vào sáng ngày mai. Nói chung thì cảm tưởng của đa số các em là mệt và đói. Tuy vậy, các em vẫn vui tươi và yêu đời. Có một đội Thiếu của LĐ Hùng-vương đã có ý kiến rất hay là cắm một chậu hoa rừng rất đẹp cho bàn ăn.

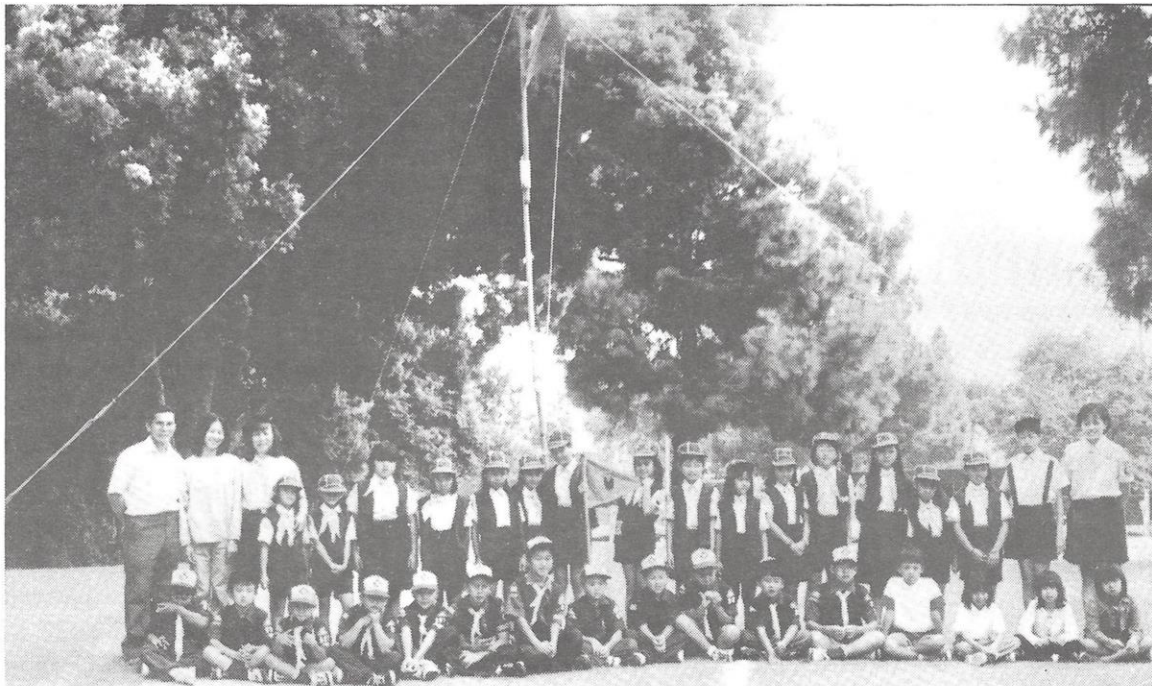
Sáng hôm sau, tất cả các em đã thức dậy rất sớm, sau một đêm nghỉ ngơi.

Đến 11 giờ, tất cả Trại-sinh, Phụ-huynh và các Trưởng đã tề tựu để nghiêm chỉnh làm lễ Chào cờ khai-mạc . Sau đó, Tr. Đạt ngỏ lời chào mừng các Phụ-huynh cũng như các Trưởng và các Trại-sinh Trại Liên-kết kỳ 4, giới thiệu 5 Liên-đoàn-trưởng và trình diện Ban Quản-trại. ☀

Kỷ-niệm Đệ nhất chu-niên Liên-đoàn Hoa-Lư (Nam Ca-li)

Liên-đoàn Hoa-Lư trình-diện, nhân ngày Sinh Nhật tròn 01 tuổi

*Ấu-Đoàn Cờ-Lau thuộc Liên-đoàn Hoa-Lư 997 với Bầy-trưởng
Lê-Kim-Dung, với sự Cố-vấn của Tr. Trương-Phúc-Loan*

Vinh danh Hồ Yên-tử

(Mở Xóm Montréal ghi lại)

Hai năm trước, đi thăm Anh nhân dịp Anh Thượng-thọ 90 tuổi, anh em trong nhóm Liên-lạc mừng thấy Anh còn "quắc thước, giọng nói sang sảng" (L.L. số 20, tháng 9/96).

Lần này đi thăm Anh, thì Anh đã 92 (93 tuổi ta), những tưởng Anh đâu còn được như xưa, nhất là ít lâu nay, nhận thư Anh, thấy chữ viết đã run rẩy, Anh lại vừa đi mổ mắt.

Thật là một bất ngờ sung sướng. Đón tiếp phái đoàn, Hồ Yên-tử trong bộ y phục Hướng đạo với 2 khúc gỗ trước ngực, vẫn lanh lẹn khỏe mạnh, nụ cười thật tươi. Anh cho hay sức khỏe Anh lúc này khá tốt, mắt sau khi mổ lại sáng hơn trước, không phải đeo kính.

Anh đã vắng mặt tại Trại Hạp bạn Thăng tiến 6, vì lúc đó Anh đang còn trong thời kỳ dưỡng bệnh sau khi mổ mắt, và cũng vì vậy mới có ngày hôm nay: Phái-đoàn H.Đ. Trưởng niên (theo sự ủy-nhiệm của BTV-HĐTƯ) đem Huân-chương Bắc-đầu trao tặng Anh tại Winooski.

Winooski là một Quận của Vùng Burlington (Tiểu-bang Vermont, USA) thơ mộng, đồi núi chập chùng. Winooski không những đẹp ở phong cảnh, còn đẹp ở lòng người, tiếc rằng Winooski chưa có đơn vị Hướng đạo.

Buổi lễ trao tặng Huân-chương của Trưởng Thao đã do Cộng-đồng Người Việt tổ-chức tại Hội-quán của Giáo-xứ Winooski cho mượn. Ngoài hơn 50 người tham dự, còn có sự hiện diện của kỹ-sư Lại-Thế-Lăng Chủ-tịch Cộng-đồng, 2 Cha Chánh Xứ Holland và Cha Davignon, lại có thêm phóng-viên báo-chí địa-phương (Hoa-kỳ).

Kỹ-sư Đặng-Đình, Trưởng-ban Tổ-chức vốn là một Thiếu-sinh H.Đ. nên buổi lễ đã được không khí H.Đ. nên rất thân mật và vô cùng vui vẻ.

Sau khi nhận Huân-chương Bắc-đầu, Tr. Thao tỏ bày lòng tri-ân Phong-trào HĐVN, cảm ơn Cộng-đồng người Việt và Tr. Thao đã được 2 Cha ban Phép Lành. Mọi người hiện diện đều tới bắt tay chúc mừng. Để thêm phần long trọng Chị Lâm-Tô-Bông, đại-diện cho Phái-đoàn Trưởng-

niên Montréal đã cất tiếng oanh vàng ứng khẩu đọc một bài thơ chúc mừng, trong tiếng hoan hô nhiệt liệt của Hội-trường.

Cảm động, Trưởng Thao đã nắm tay Trưởng Thao, trao nhau nỗi lòng trong ánh mắt thật lâu, nghẹn ngào không nói nên lời.

Tỏ bày cảm tưởng, K.S. Lại-thế-Lăng Chủ tịch Cộng-đồng, tiếp lời Trưởng Thao, lên diễn đàn nói: "Hướng-đạo Việt-nam đã rất sáng suốt khi nghĩ đến trao tặng Huân-chương Bắc-đầu cho Cụ Trần-Văn-Thao, mà buổi lễ hôm nay, không phải chỉ vinh danh riêng Cụ Trần-Văn-Thao, một vị cao-niên rất xứng đáng, mà còn vinh danh cho cả Cộng-đồng người Việt tại Winooski. Chúng tôi mong rằng Winooski sẽ sớm có một đơn vị Hướng-đạo Việt-nam, như lòng ao ước của Cụ Trần-Văn-Thao, và đó cũng là sự mong đợi rất thiết tha của chúng tôi".

Sứ-tử hoạt bát (Mở Xóm Montréal)

Thơ Mừng Trưởng Trần-Văn-Thao Nhân ngày nhận lãnh Huân Chương Hướng-Đạo

*
"Cọp Yên-Tử nêu danh Nam Tử
Trần Văn Thao đào luyện thể thao"

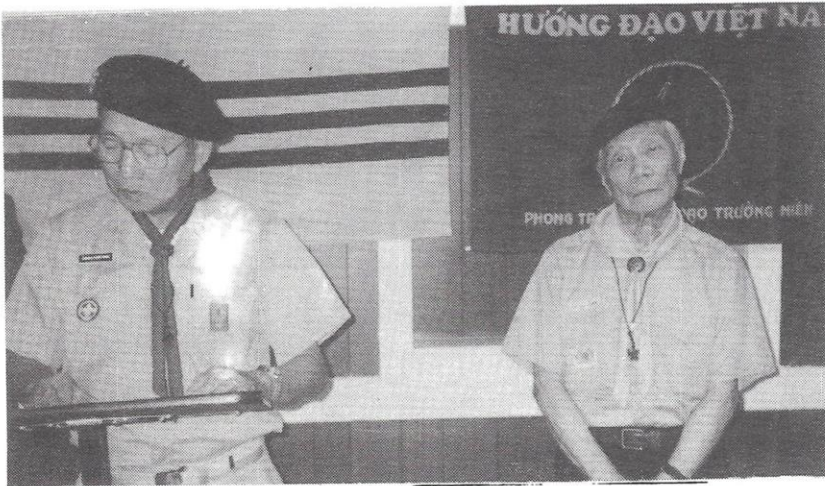
Tuổi hạc chín ba vẫn nhiệt tình,
Vẫn vững tinh thần Hướng-Đạo-sinh.
Nêu danh huynh-trưởng: "hùm Yên-Tử"
Tiên chỉ cao niên "Bách Hạp đình"
Huấn luyện thể thao không nài quản,
Chu toàn trọng trách một đời vinh.
Góp mặt chung vui đồng ước nguyện:
Tuổi vàng Bách Tuế chúc hiển-huynh

Thân Kính (12.9.1998)

Việt Nước Trời

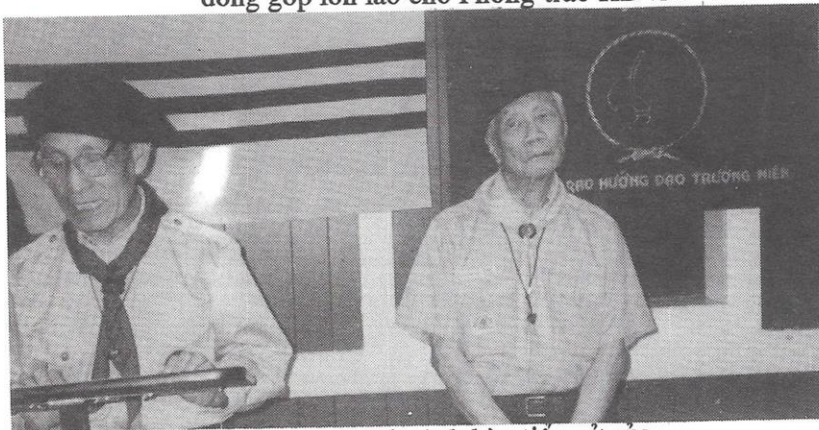
Đại-diện Cộng-đồng Vermont đứng ra giới-thiệu .

Tr. Nguyễn-Trung-Thoại, thay mặt cho HĐTU/HĐVN tuyên đọc quyết-định của Ban Thường-vụ trao tặng Bắc-Đẩu Huân-Chương cho Tr. Trần-văn-Thao về những đóng góp lớn lao cho Phong-trào HĐVN.

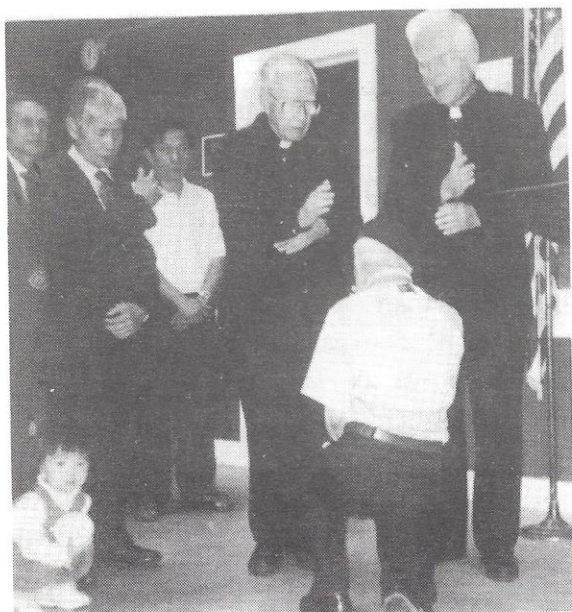
Ông Lại-Thế-Lãng, Chủ-tịch Cộng-đồng tiểu-bang Vermont ca ngợi Phong-trào HĐVN đã có một quyết định sáng suốt khi tưởng thưởng Huân-chương Bắc-đẩu cho Cụ Trần-văn-Thao.

Tr. Phạm-văn-Thiết trình bày tiểu-sử của Trường Trần-Văn-Thao trong suốt thời kỳ sinh hoạt với Phong-trào.

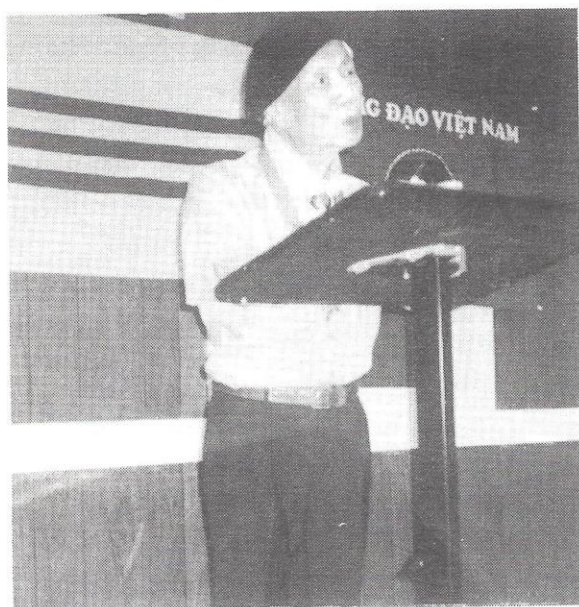
Tr. Nguyễn-Trung-Thoại, thay mặt BTV-HĐVN trao quàng Huân-chương cho Tr. Trần-văn-Thao.

Hai Cha Xứ ban Phép lành cho Tr. Thao

Tr. Lê-Thọ trao cờ Hướng-dạo Trường-niên cho
Vị Tiên-Chỉ Làng Bách-Hợp : Trần-Văn-Thao

Tr. Trần-Văn-Thao
Cảm ơn HĐTU, cảm
ơn các vị Linh-mục,
Cảm ơn Cộng-đồng
Vermont, cảm ơn các
Thân-hữu và Gia-đình

Chị Lâm-Tô-Bông trao
Bài thơ chúc mừng Tr.
Thao, sau khi đã đọc
xong cho mọi người
hiện diện thưởng thức.

Phái-đoàn H.Đ. Canada với Tr. Trần-văn-Thao :
(từ trái qua : các Tr. Quý, Diệp, Thọ, Thao, Thoại,
Bông, Thiết và Tuấn).

Boy Scouts honor leader's devoted service

By Matt Sutkoski
Free Press Staff Writer

ESSEX JUNCTION — In 1930, Tran Van Thao started a Boy Scout troop in Vietnam, hoping to guide youths toward good health and intelligence.

Now 92 and living in Winooski, Tran is still trying to do the same.

In an Essex Junction church hall Saturday, friends, neighbors and Vietnamese Boy Scout leaders from Montreal honored Tran for his work in encouraging Vietnamese immigrants to form troops across the United States and Canada.

Translating Tran's thank-you speech, Dang said Tran is "very thankful today, but has the idea of a small Boy Scout troop in Vermont, and it would be a fine idea before he died."

(Ôi khuôn khổ L.L. có hạn, nên chỉ xin trích đăng 1/4 bài báo thôi)

Tran said he is trying to use all the attention he's getting to encourage a local troop in Vermont. The northwestern part of the state is home to about 1,000 Vietnamese immigrants.

MATT SUTKOSKI, Free Press

Tran Van Thao, 92, of Winooski, thanks friends, family and Vietnamese Boy Scouts from Canada for honoring him on Saturday. Tran was given awards for helping nurture many Vietnamese Boy Scout troops in the United States and Canada.

Mừng Sinh Nhật

Trong tinh thần Anh Chị Em Hướng-đạo, chúng tôi cố đem lại cho nhau những niềm vui chung, và xin làm gạch nối lại những nhịp cầu Thân ái.

1. Ngày 01- 1- : Trường Nguyễn-Xuân-Mộng
2. Ngày 08- 1- : - Nguyễn-Thành-Cung
3. Ngày 09- 1- : - Vũ-Đức-Nam
4. Ngày 12- 1- : - Đoàn-đình-Tạo
5. Ngày 01- 2- : - Vũ-vương-Hồ
6. Ngày 19-2 : - Lê-Xuân-Đặng
7. Ngày 22- 2 : - BiPi và Olave
8. Ngày 24- 2 : - Dương-Ngọc-Hương
9. Ngày 02- 3 : - Đào-Trọng-Cương
10. Ngày 05-3 : - Nguyễn-Đức-Phúc
11. Ngày 01-3 : - Nguyễn-Bách-Bằng
12. Ngày 09-3- : - Nguyễn-Văn-Tình

Nhân những ngày vui này, Liên-lạc xin kính chúc các Trường được thêm nhiều Sức, tăng thêm Thọ và gặp nhiều Niềm vui Như Ý.

Liên-Lạc

MỪNG NGƯỜI ANH CẢ

Được tin Anh Trần-Văn-Thao vừa được tặng thưởng Huân-Chương Bắc-Đẩu, một huy-chương cao quý nhất của Phong-trào Hướng-đạo Việt-nam.

Chúng Em là những môn-sinh một thời của Anh, nhân dịp này xin kính mừng và chia vui cùng Anh và kính chúc Anh được Trường Thọ và tâm trí thanh thối.

Một số H. L. V. Khoa Lê-Lợi Nha-trang 1951

Kỳ 5, tiếp theo Liên Lạc Số 28 và hết

Phù Hiệu Hương Đạo

Sau một dây dài chính biến ở miền Nam, triều đại thay đổi, thì quốc kỳ cũng như nội quy Hương Đạo cũng ít nhiều thay đổi là lẽ đương nhiên...

Nhưng Dã Mã vẫn vui lòng khi còn thấy lại nơi nửa gia đình Hương Đạo ở miền Nam cái phù hiệu y nhiên như xưa, cũng do Dã Mã tranh đấu nhiều mới được xuất hiện.

Chính phù hiệu ấy là HOA SEN, chứ không phải là Hoa BÁCH HỢP như tất cả anh chị em miền Nam kể cả Bạn Đường xưa đang lầm tưởng.

Nguyên do phù hiệu ấy là thế này :

Khi Ban Thường Trực bàn đến vấn đề Phù Hiệu, Dã Mã đề nghị Hoa Sen thay cho những phù hiệu đã được dùng ở Âu Tây, từ hoa Bách Hợp (Anh Mỹ) cho chí hình chữ thập bằng (croix canne), chiếc cung trương (Arc tendu) hay con gà vàng (Coq doré) của Pháp, không có thứ nào thích hợp với tinh thần Á Đông cả. Hoa Sen là dấu hiệu của người quân tử Á Đông, mọc giữa bùn mà không nhiễm mùi bùn, thật xứng đáng làm phù hiệu cho Hương Đạo Việt Nam nói riêng và nói chung cho cả Đông Nam Á. Ban Thường Trực đồng ý và giao cho Dã Mã mượn vẽ một bông hoa cho tuyệt đẹp, Dã Mã không mượn họa sĩ vẽ mà lại ra thông cáo cho cả 5 tổng hội Đông Dương yêu cầu mỗi Hội gửi về Phòng Bí Thư một vài kiểu mẫu, để HĐS của Hội tự vẽ lấy. Ít hôm sau, Văn Phòng Bí Thư nhận được chừng 40 kiểu mẫu và họa đồ số 14 hay 16 gì đó được Ban Thường Trực chọn làm phù hiệu chính thức cho Hương Đạo Đông Dương.

Một lần nữa Dã Mã có phận sự xác nhận rằng : nếu cái phù hiệu anh chị em đang mang hiện nay được truyền lại từ Tổng Bộ Hương Đạo Đông Dương thì chính đó là bông Hoa Sen chứ không phải hoa Bách Hợp. Còn như sau khi Dã Mã xuất dương, có Hội Đồng Huỳnh Trường toàn quốc nào đã công khai thay đổi cái tên nó đi (vì

cái hình văn y cựu) thì lại là một chuyện khác. Tưởng cũng cần nhấn mạnh rằng : lúc Hoa Sen được chọn làm phù hiệu ấy (1935) là lúc chưa có một đoàn Hương Đạo Phật tử nào ra đời, và cũng không có đoàn nào chỉ dành cho Hương Đạo Công Giáo theo kiểu Scout de France. Hơn nữa, ở trại trường Bạch Mã, trại sinh cùng một tôn giáo luôn luôn được phân phối để sống chung cùng đội với các bạn khác Tôn giáo, trừ ra giờ tĩnh thần buổi sáng sớm thì được quy tụ lại ở một góc rừng để nghe lời giảng dạy của vị Tuyên Ủy mình. Cũng còn nên biết rằng : Bạch Mã lúc sơ khai có bàn thờ Thiên Chúa (ban đầu được đặt ngay giữa sân lửa trại, nhưng sau được dời đi một chỗ riêng biệt) và Khổng Lâm, chứ chưa có bàn thờ Phật. Trong Hội Đồng bảo trợ tối cao (Comité protecteur) cũng chỉ có vài vị đại diện Công Giáo như Đức Khâm Mạng Drapier, Giám Mục Lemasle... và một nhà nho: Cụ Hồ Đắc Hàm, chứ tuyệt đối không có một vị Thượng Tọa hay Đại Đức nào hiện diện. Đó là một thiếu sót mà sau này chữa sửa lần lần ! Nói rõ thì để tránh điểm ngộ nhận rằng Hoa Sen được chọn làm phù hiệu là phần nào vì ảnh hưởng Phật Giáo. Dã Mã còn xin phép nhắc lại rằng : hồi ấy vị Tổng Tuyên Ủy duy nhất có địa vị ở Hội đồng tối cao là một vị đại diện cho công giáo : Linh mục Lefas, giáo sư trường Thiên Hựu, chứ Giáo Hội Phật Giáo thì chưa tổ chức và Nho Giáo thì lại không cần Tuyên Ủy... Cái đặc điểm của Liên Hội Hương Đạo Đông Dương hồi bấy giờ là không chia rẽ theo từng tôn giáo như các hội bên Âu Tây mà lại kéo các Tôn Giáo hoạt động chung với nhau. Ít ra là trên địa hạt Hương Đạo. Đáng chỉ trích hay là đáng hoan hô ? Nếu anh chị em chỉ trích thì Dã Mã xin chịu tội với tư cách là đại diện cho Liên Hội Hương Đạo Đông Dương. Nếu được hoan hô, thì kẻ viết bài này có thể lấy làm tự hào vì đã tốn nhiều tâm trí cho việc đoàn kết xưa kia ấy ! ☀

Võ-Thành-Minh

NHẠC SĨ LƯU HỮU PHƯỚC VỚI . . .

HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Thói quen hát đồng ca đã đến với bài ca Hương-đạo, tôi mang tên-tô-tem là “chim sơn ca hay cười”, tự hào đeo huy hiệu “âm nhạc” đính trên vai áo đồng phục. Về nội dung, bài hát *Tiếng chiêng đưa*, theo điệu Le Cor của Pháp, do Thế-Lữ đặt lời, đưa vào mỗi câu một sự kiện lịch sử dân tộc, cứ mỗi *Hồi chiêng khoa* là nhắc lại một nét, từ Hai Bà Trưng, Đinh Tiên Hoàng, Trần Hưng Đạo, Lê Lợi, Quang Trung . . . Làm sao mà lòng niên thiếu không rung động ? Và mỗi khi cắm trại, đốt lửa trại, những bài đồng ca như vậy làm sao không thức tỉnh bao nhiêu công chúng vây quanh ?

Từ cấp I, trái tim tôi đã bật dậy với câu hát “*Huyết khí ở đâu người Nam ! . . . Ai ơi là giống Lạc Hồng !* Đến những năm học ở Cần Thơ, từ 1933 đến 1937, cứ mỗi chủ nhật học sinh nội trú được ra chơi phố. Chiều lại, rạp chiếu bóng Casinô đầy khán giả học sinh. Nếu tiếng trống ở chợ quê thúc dục bà con đến xem diễn tuồng, thì ở chợ tỉnh, tiếng trống được thay bằng âm nhạc. Một bản nhạc hùng tráng hòa tấu kèn đồng, lúc nào cũng vang vang trước và sau khi chiếu phim. Nhịp điệu ấy, dù không lời ca, đã in đậm nét trong nhiều thế hệ tuổi trẻ, về sau tôi mới biết đó là “*Bài hát lên đường*” (*Chanson du départ*), lời của nhà thơ Marie-Joseph Chénier, nhạc của nhạc sĩ cổ điển Méhul, vốn là một bài hát cách mạng Pháp sau khi chế độ quân chủ chuyên chính bị đánh quỵ cuối thế kỷ 18 . . .

Cuối niên khóa 1933-1934, kết thúc năm thứ nhất, thầy giáo thể dục đã tập cho đám học trò bé nhất đồng diễn thể dục mà không cần còi chỉ đạo, mà theo nhịp nhạc 3/4 của một dân ca phương Tây. Cứ nghe mỗi tiếng trống vào phách một thì chúng tôi đổi động tác, trước mắt ngạc nhiên của cử tọa phụ huynh học sinh và đông đảo học sinh các lớp. Tôi bé nhất lớp, đứng góc trái

hàng đầu làm nhiệm vụ mẫu mực. Âu đây cũng là một tiền thân của “thể dục nhịp điệu” trong những năm gần đây.

Buổi đồng diễn kết thúc bằng bài hát lời Việt đặt theo bản hành khúc Ma-dô-long (Madelon), Chúng tôi vừa hát vừa nhịp gót tại chỗ. Điều đáng nói là thầy dạy thuộc lời ca, còn nhạc thì chỉ biết chung chung, còn chúng tôi, trẻ con lên 13, 14 tuổi thì biết bài ấy qua các màn “chưng các vai đào kép” của sân khấu cải lương, có đệm đàn dân tộc *Xang xừ xừ xang*, *công liu ú ú liu liú công công công . . . v.v . . .* Bản nhạc *Đô Rê Mi* thì chẳng ai biết. Thế nhưng bản hành khúc rất chặt chẽ về luật cân phương, cứ mỗi câu hát, nhịp gót chân mấy lần, mỗi lần ngân dài phải thêm mấy nhịp gót . . . Thầy giáo còn lúng túng, song học sinh chúng tôi, những người thực hành, nhận ra qui luật, và hát đúng nhịp, đều răm rắp. Tôi nghĩ, đó cũng là một trường hợp của khúc thức và nhịp điệu thâm nhập vào bản năng tuổi trẻ, cũng như ở làng quê, giai điệu câu ca nhiễm vào tiềm năng từ tấm bé.

Năm 1935, Hội Hương đạo tổ chức họp bạn ở Long Xuyên, tỉnh lỵ của An Giang hiện nay. Chúng tôi từ Cần Thơ, có người mới được thấy núi lần đầu. Trong cả tỉnh Hậu Giang không có một đồi núi nào. Nói *sông núi* mà chỉ biết *sông*, nay nhờ cuộc họp bạn này mà nhận thức về quê hương mới mở rộng về hình ảnh *non nước, núi sông . . .* Nhận thức sâu hơn nữa, là học sinh Cần Thơ, hầu hết là quê miền Tây, có vài bạn còn ngọng lẫn lộn chữ R và chữ G, nay được dịp gặp bạn bè từ trường trung học Mỹ Tho, từ miền Trung Nam Bộ đến họp mặt. Sông Hậu biết thêm sông Tiền, sông Vàm Cỏ, cửa Soi Rạp (1) của sông Đồng Nai. Trong tiếng hát đồng ca vang dậy, nhận thức về quê hương, đất nước đã rộng hơn, thấm nhuần tình thân thương cùng bạn bè trang lứa.

Năm 1936, lại họp bạn ở Sài Gòn. Trên bãi đá bóng gọi là “sân xọc” (Cercle) một phần tư dành cho các bạn từ Hà Nội vào, một phần tư nữa dành cho các bạn Huế, còn “dân Nam Kỳ” cắm trại ở phần còn lại, chung với Hướng đạo Pháp Công Giáo S.D.F. và không Công giáo E.D.F., có các bạn Hướng đạo từ Pnôm Pênh xuống nữa. Đối với tôi, lần đầu tiên sống cắm trại tập thể, chung đụng với nhiều đoàn khác, quả là một sự khám phá. Trái với khái niệm Năm xứ Đông Pháp mà thực dân nhồi nhét vào các giáo trình địa lý, các bạn Hướng đạo Bắc Trung Nam hát những bài giống nhau, thể ba lời thể giống nhau : *Trung thành với Tổ quốc, giúp ích cho mọi người, tuân theo luật Hướng đạo !* Lần đầu tiên, dân xứ “thuộc địa Nam Kỳ” được công khai hô lớn : “Trung thành với Tổ Quốc”! Từng đoàn hô khẩu hiệu chào cờ của mình, Campuchia hô : *Chao-giô !* Pháp hô : *Tu giữa . . . tu ở rìa !* Riêng đoàn Công giáo Pháp thì hô : *Nô-tơ Đam . . . Mong-giơ !* (2). Ba đoàn Bắc, Trung, Nam lần lượt hô : *Chúng ta . . . thắng tiến !* Tôi không rõ là ai, có lẽ là anh Hoàng Đạo Thúy, hay anh Trần Duy Hưng đã có sáng kiến đề nghị ba đoàn Bắc Trung và Nam hô lại đồng loạt *Chúng ta . . . thắng tiến !* Tối lửa trại, chúng tôi lại cùng hát : *Hồi chiêng khua Hoa Lư đô Nhà Đinh, Con nuôi ông Trần Minh Thay bông lau làm binh . . .* Tôi và nhiều bạn cùng quê cùng trường, cùng lớp, cùng tuổi, có mặt hôm ấy, đã đem hết lòng hết dạ, biểu thị sự đồng nhất trong ngữ ngôn, hướng ý nghĩ về sự đồng nhất trong quê hương đất nước. Đôi mắt tôi cay xè, nhòe cả mọi hình ảnh. Đến khi mọi người cất tiếng hát, tôi như giật mình choàng dậy, cất giọng thật to hòa theo nhịp chung. Khái niệm quê hương xứ sở đã mở rộng, đã vượt qua những chầm chầm ranh giới giả tạo của bản đồ để hòa đồng với Tổ quốc; đối với tôi là như vậy, qua những năm tôi sống đời học trò nội trú ở Cần Thơ (*Trích hồi ký Lưu Hữu Phước*)

(1) Có người viết là Soài Rạp, tôi nghĩ viết Soi mới đúng, Soi có nghĩa bãi cát; ở Việt Bắc còn dùng từ Soi bãi

(2) Toujours tout droit ! Khẩu hiệu của Hội Hướng đạo Pháp. Notre Dame, Montjoie ! Khẩu hiệu của Hướng đạo Công giáo Pháp

Phân Ưu

Nhận được tin buồn :
Thân mẫu của Trưởng Ngô Anh-Dũng (*)
Là Cụ Bà **Trần-Thị-Thân**
đã từ trần ngày 05 tháng 6 năm 1998 tại Phan-thiết
Hưởng thọ 79 tuổi.
Nhân dịp này, chúng tôi xin chia buồn cùng Trưởng
Ngô-Anh-Dũng và Tang-quyển.
Xin Nguyễn Cầu Hương-Linh Cụ Bà sớm được Về
Cõi Niết Bàn.

Ban Phụ trách Liên-lạc
và gia-đình Nguyễn-Trung-Thoại

(*) Tr. Ngô Anh-Dũng là cựu Liên-đoàn-trưởng
L.Đ. Hướng-đạo V.N. ở Calgary, đã từng tham-dự
Cuộc Họp bạn Thăng-tiến 2 (Toronto- 1988)

CUỐI ĐÔNG

PHẠM QUÂN KHANH

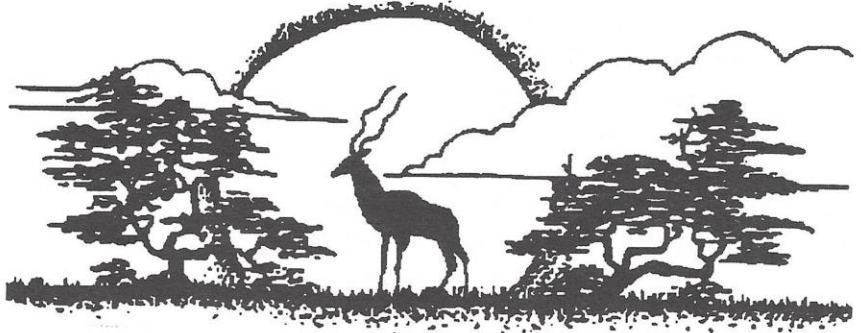
*Hôm nay trời thiếu nắng,
chỉ dăm giọt nhỏ trời vu vơ;
gió nhẹ nhẹ mây vờn lơ lửng,
đủ gây gây tê dại thân thờ,
lay lỉnh thức bóng hình muôn năm cũ.*

*Hôm nay trời không mưa,
chỉ dăm bông tuyết bay nhẹ nhẹ,
mây rồi bôm sơm quẩn lững lờ;
chui lọt lòng cô quạnh thêm u uẩn,
tưởng nhớ người xa mãi mãi xa.*

*Hôm nay nghe gió sùt sùi,
lay lỉnh cố quốc gọi hồn ngàn thu.
Mây xưa phiêu lãng xa mù,
rung lòng non nước từ mù biển khơi.*

Ottawa,

KỶ NIỆM XUÁ ...

ĐỘI MÃNH HỔ -

Nhanh quá, thấm thoát đã ba mươi lăm (con số không mấy ..lịch sự) năm đã qua, những hình như tâm trí tôi lúc nào cũng nhớ về những kỷ niệm hồi còn thơ ấu. Đó là thời tôi bước vào cuộc đời Hướng Đạo, lúc đó là Thiếu đoàn Lê Bảo Tịnh, Đạo Xuân Hòa, Châu Gia Định.

Đội Mãnh Hổ đã đón tôi trong những ngày đầu tiên, với đội trưởng Nguyễn Việt Tạo (đang ở Đức), đội phó Nguyễn Đức Thịnh (đang ở VN), Phạm Đức Hiến (không biết tin), Trưởng Bồn Tài (đang ở Cali) và tôi.., Đội Mãnh Hổ một thời đã được nổi danh trong các kỳ trại Đạo, liên tiếp đoạt cờ danh dự của Đạo Xuân Hòa. Đạo trưởng Đạo Xuân Hòa lúc đó là Trưởng Đình Xuân Phúc (đang ở Cali), Trưởng Phúc kiêm luôn Thiếu Trưởng và hầu như lúc đó, các đội đều.."tự trị", Bên cạnh Đội Mãnh Hổ là đội Ó của Đình Xuân Bình (ở Cali) Các đội trưởng lúc đó, anh em thay phiên nhau đứng trông coi Thiếu Đoàn..,

Theo thời gian, đội Mãnh Hổ lớn dần và các thiếu sinh trở thành các trưởng trông coi các thiếu đoàn Ngân Hà, đạo Trùng Dương (trưởng Nguyễn Xuân Long), gồm các học sinh tại Trường Nguyễn Bá Tông, và do Linh mục Nguyễn Văn Cử phụ trách. Đoàn đứng sân trường

làm nơi họp hàng tuần. Đội Mãnh Hổ tạm chia tay, Tạo đã đi Đức du học, Tài đi Mỹ, Hiến ra nhập Hải Quân, Tôi vào học Quốc Gia Hành Chánh và sau về Bình Long làm việc. Thiếu đoàn còn lại do Thịnh trông coi với một số đội trưởng xuất sắc như anh Bùi Văn Chúc (tức nhà văn Quyên Di) cùng nhau coi đoàn.

Nhớ về đội Mãnh Hổ, phải nhớ đến kỷ niệm đầu đời của kỳ trại đêm đầu tiên... Hôm đó, hầu như cả tuần lễ tôi không ngủ ngon giấc, vì cú nghĩ đến ngày đi trại, Chiều thứ bảy đã đến, xúng xính trong bộ đồng phục Hướng đạo, vai đeo balô, tay cầm gậy tre, mang bên hông, cuộn giầy thừng. Kỳ trại đó được tổ chức là kỳ trại đêm tại Dòng Đa Minh ở Gò Vấp, phương tiện đi trại là xe đạp, lúc đó, vì không có xe, nên anh đội trưởng Tạo chở tôi bằng xe đạp, mà khổ nỗi, ngồi xe lại ngồi phía trước, vì là đội trưởng nên phải cầm cờ đội.. Đường đi trại củ phoong phoong, đến gần đất trại, mái lo nghĩ và hồi hộp, nên "lở dại" đứt dây cờ đội ngang bánh xe, chiếc xe bị thẳng gập, tôi lao đầu về phía trước..Môi xúng vêu và nứt, máu chảy tùm lum. Anh Tạo phải trở tài cứu thương, băng bó cho tôi Tới đến, dưới lều, anh bôi dầu Nhị thiên đường cho khỏi "vêu", xót quá.. Bữa đó, tôi bị trêu là "Hổ xút môi..".

Buổi trại kết thúc trong niềm vui của toàn trại, những

riêng anh đội trưởng tỏ vẻ lo âu vì biết ăn nói làm sao bây giờ, khi tôi về nhà với "chiến thương bệ tinh". Anh Tạo cẩn thận dẫn tôi về tận nhà và thưa chuyện với Bố tôi, và xin lỗi vì sự việc xảy ra trong kỳ trại đầu tiên. Bố tôi mỉm cười xoa đầu cả hai, anh đội trưởng và tôi và nói.. "có té thì mới biết đi vững vàng" tôi vui vẻ và quên đi cả những lo âu.

Bây giờ, anh em trong đội Mãnh Hổ, ai còn ai mất, mỗi hổ một rừng thiêng, bao giờ sẽ gặp lại nhau để cùng hô to : Mãnh Hổ - Hùng, Mãnh Hổ - mạnh.

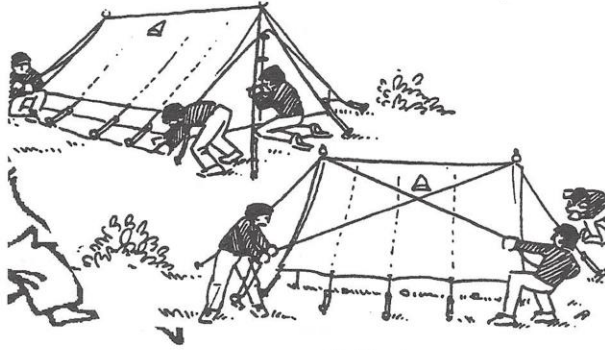
KỶ NIỆM XUÁ...

Trong cuộc đời Hướng Đạo, có nhiều cái vui, vì Hướng Đạo là anh em một nhà, tử hải giai huynh đệ. Nhưng trong đời Hướng Đạo của tôi có một vài kỷ niệm ngoại lệ:

- Kỷ niệm với Trưởng Đình Xuân Phúc

Trường hợp ngoại lệ này là trường hợp của Trưởng Phúc với bày con phá phách ở Thiếu đoàn Lê Bảo Tịnh, trong thiếu đoàn, có Đình Xuân Bình là đội trưởng, mà anh em trong đoàn lại gọi trưởng Phúc bằng Anh thì "hỗn" quá, cuối cùng cả đoàn quyết định gọi Trưởng Phúc bằng Bố. Bố Phúc là một Trưởng vui tính, lúc nào cũng ..cười, đứng với tên rừng của Bố là Sói cười. Lúc đó

Bố có cái mobyclette màu xanh, oai lắm, Bố đến họp là các thiếu sinh cũng xin ké một vòng, Bố trông coi nhà sách Thánh giá cạnh trường Nguyễn Bá Tông, các con cháu trong thiếu đoàn lúc nào cũng quây quần và vùi vãnh Bố. Bố Phúc làm quán cà phê rất hay, và luôn luôn bắt giọng mỗi lần hát Quốc ca và Hưởng đạo hành khúc. Cách đây mấy năm, tôi có dịp gọi phone thăm Bố, giọng Bố vẫn khỏe và vẫn cười ha ha như ngày nào. Những ngày Hưởng Đạo của tôi, là những ngày tôi sinh hoạt nhiều với Bố Phúc.

Kỷ niệm Với Anh Đỗ Văn Ninh và Bà trưởng Nguyễn Thị Đáp:

Lúc đó Anh Ninh là Đạo Trưởng Đạo Kỳ Hòa (Anh em chọc gọi là Kỳ Hòa Tù.. vì Tù tiếng Tàu là Đạo (?), và đa số Thiếu sinh là gốc Tàu), Chị Đáp là Bà trưởng Bầy Sói con Lê Bảo Tịnh, nên kể ra cũng có chút gốc gác, họ hàng. Kỷ niệm đáng ghi nhớ với Anh Ninh và Chị Đáp là kỳ trại Liên đoàn Lê Bảo Tịnh tại Dalat.

Ngày đó, cả liên đoàn theo Anh Ninh- chị Đáp lên Dalat cắm trại, tại đồi Tùng Nguyên, bên cạnh Hồ Than Thở.. Dalat lúc đó nên thơ và lạnh, buổi sáng thức dậy có nhiều sương mù, Đội Mạnh Hồ cắm trại trên đồi nhưng lại bị báo động..coi chừng có rắn

và anh em đã "đập hụt" một con nên lúc nào cũng sợ rắn trả thù..Vi đi trại xa, nên Chị Đáp lo tẩm bố cho các sói con, nên các thiếu sinh cũng được nhờ, sẵn Dalat có nhiều rau cải, nên Chị Đáp mua cho ít thịt bò để nấu súp.. Giờ cơm chiều chưa tới, cả đoàn xuống Hồ Than Thở làm công tác xã hội, dọn vệ sinh chung quanh hồ, Xong việc, cả đội đang thất tha thất thểu kéo nhau về lều, thì thấy trong lều có "khách", khách là một anh chàng bốn chân, có đuôi.
- chết rồi anh Tạo ơi, miếng thịt bò em để bên ngoài..chắc "nó

sói rồi quá.
Thấy động, khách bò chạy và anh em lục lại thì thấy miếng thịt bò "không cánh mà bay" và tối đó, thay vì nấu súp chay, cả đội lên xuống chợ Dalat ăn phở. Hôm sau Chị Đáp hỏi thịt bò có ngon không, ai nấy đều gật đầu:

- Thừa Chị..ngon lắm ạ.
(mà phở bò trời lạnh ăn ngon thật)

Sáng hôm sau, bắt đầu một ngày sinh hoạt, Anh Ninh cho tập thể dục, trời thì lạnh, nhưng anh Ninh bắt mặc sà lòn., áo thun chạy xuống Hồ Than thở, mỗi thiếu sinh ôm một cây thông và leo lên, xong chạy ngược lên đồi Tùng Nguyên, vừa đi vừa hát, đến dốc đồi, thấy Chị Đáp đi bộ xuống, xúng xính trong chiếc áo

len đan tay màu xanh đậm, nhìn thấy đám "con" đang cời trần, bèn la lên..

- Ai cho các em ăn mặc như vậy, muốn bị cảm cả đoàn hà.
- Dạ thưa...
- Ai bắt mặc như vậy ?
- Dạ, Anh Ninh ạ!! (hic hic!)
- Đi mặc áo ấm vào, bộ anh ấy muốn giết các em mà !

Thế là cả đoàn, nhờ ơn chị Đáp được về kiếm áo ấm, vừa đi vừa run cầm cập, không hiểu vì cái lạnh của thời tiết, hay là lạnh vì ...lạnh của Bà.

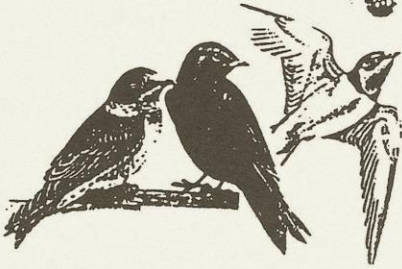

Hôm nay, ngồi đọc trang Mã Thủ, nhớ lại niệm xưa, nhớ lại anh em ngày trước, thấy anh Ngựa C.K nhấn tin, viết bài trên báo QGHC mà không viết cho Liên lạc thì bất công quá. Nên vội ghi lại vài dòng thời gian. Mong những hàng chữ này như những lời thăm hỏi đến các Trưởng và Hưởng đạo sinh cùng một thời, đã cùng sinh hoạt trong chuỗi ngày thân ái, khó quên, trên cùng một con đường con đường mà BiPi đã đặt ra.

*Vancouver, một ngày hè..
Vũ Minh Ngọc*

Thư Bạn

Một con én không làm nổi Mùa Xuân, nhưng nhiều con én đã đem lại mục "Ưlư - Ưlư" này.

● Tr. Lê Lan (Virginia).

Thư Trưởng ... Tiên bối

Cháu xin lỗi đã nhận báo và notes của Trưởng, đọc nát hết mà vẫn chưa hồi âm. Phần vì bận rộn công việc trong sở (trốn việc làm Thăng Tiến 6 nên bây chừ phải làm bù) phần phải phân vân không biết phải xưng hô như thế nào mới tròn đạo "kính lão đắc thọ". Tuy bảo rằng H.Đ.V.N. "tứ hải giai huynh đệ", xưng hô theo danh huynh đệ, cháu cảm thấy quả thực nghịch đạo vì đầu sao tiên bối cũng ngang hàng với phụ mẫu của cháu. (thông qua 6 giòng)Nội dung báo Liên Lạc rất dễ thương, nhất là phần Mã-Thư. phần Thư Bạn còn cho thấy Quý Trưởng cao niên vẫn còn sung sức và trẻ tính lắm, chứ đâu có khó khăn "cổ lai hy" chi mô ! Cháu học thêm rất nhiều từ-ngữ mới (thông qua 4 giòng) . Cháu cảm tạ Trưởng đã khen bài viết trong NST. Đó cũng vì oai danh của Trưởng Vĩnh-Đào. Những ai có gương mặt khó dăm dăm nghiêm nghị như thế dễ làm cháu yếu bóng vía, không dám "Xao lãng việc bút nghiên".

Rất tiếc kỳ TT6 vừa rồi, chúng cháu bận quá, không có cơ-hội ghé sang lều Trưởng Niên để học hỏi thêm vài tuyệt chiêu của Cái Bang Trưởng Niên. Cháu dự định viết 1 bài hồi ký cho NST kỳ tới và mong muốn được phỏng vấn quý Trưởng Cao niên. Thế là đã mất đi một cơ hội ngàn vàng ấy. Nếu Trưởng không ngại, có thể nào cháu gửi sang những câu phỏng vấn để Trưởng trả lời được chăng ?

(thông qua 2 giòng v/v gửi xăng nhớt). Xin quý Trưởng giữ gìn sức khỏe để mãi mãi là những ngọn tre già vững vàng cho chúng cháu noi theo.

LIÊN LAC : Mở đầu phần Thư Bạn hôm nay là trả lời thư một người bạn trẻ, một Trưởng (tài ba đã có từ lâu) mới xuất hiện, một ngôi sao đang lên và còn lên cao nữa.

Mở đầu bức thư, khởi sự bằng : "Thư Trưởng ... Tiên-bối "

giật mình tự nhủ : Như thế này thì còn bạn trẻ nào dám đến gần nữa (H.Đ. Trưởng Niên từ 25 tuổi trở lên, hoặc 21 tuổi mà không là tráng sinh), nhất là những mầm non dân tộc này ! Đằng ấy tự nhận là "Hậu sinh" làm ta rất sợ, vì hậu sinh thì khả . . . đủ thứ, vả lại làm hậu sinh thì còn trẻ, còn tương lai, còn đi lên, chứ đã làm Tiên-bối thì xiu rồi, chỉ còn từ từ . . . đi xuống, chứ có gì là cao quý đâu !

Cách xưng hô, người viết thêm lo sợ "nghịch đạo", tay này quả không vừa, rào trước đón sau kỹ lắm. Được rồi, nghe đây:nếu trong một nhà mà có ông nội (Trưởng L.N.H. ở Ca-Li) là Hương-đạo Trưởng-niên, con trai là Trưởng một Liên-Đoàn, con gái (cháu Lee ở Ca-Li) cũng là H.Đ. thì không lẽ gọi là Trưởng Ông nội, Trưởng Papa, Trưởng con. Cho nên Hương-đạo có một cách xưng hô chung là "TRƯỞNG" cho mọi lớp tuổi, thế là yên chuyện

Phần Mã-Thư hay Thư Bạn sơ dĩ hay ho là do độc giả mà đằng ấy là một, tạo nên; không có sự hồi âm đều đặn và trao đổi ý kiến thì hẳn rằng mà "đẽ" ra 2 mục ấy được (mặc dù có nhiều vấn đề quá khó, quá khô, quá cao siêu, nên nhiều khi "rạn" mãi mới tìm được lối siêu thoát).

Đằng ấy viết trong NST "đạt" lắm đó, nói thực chứ không phải cho đi tàu bay giấy mô, được ích chi, lỡ tàu bay có rớt thì nào có ai vui !.

Thư viết là ngàn khuôn mặt khó dăm dăm của Tr. Vĩnh-Đào, còn phe tui thì nói là "Con Người chỉ biết đầu đội Trời" . . . , vì Người không bao giờ đội mũ, dù mưa hay nắng, dù mũ béret hay mũ HD, hay mũ jockey đi nữa !

May là kỳ TT6 vừa rồi không "quá bước" đến lều Trưởng niên, nếu đến là vỡ mộng liền. Toàn là các Cụ già khú đế, nói không ra hơi, chỉ chơi là giỏi. Còn việc phỏng vấn thì cứ việc, gửi câu hỏi đến rồi tính sau. Sự nghĩ lại, mình đã to

đâu rồi mà đại, mình cũng làm báo, chuyên đi phỏng vấn thiên hạ, nay lại bị người ta dè ra phỏng vấn, có ức không ?

Thôi, bụng làm dạ chịu vậy, hay dở ráng chịu đó nghe !

Cám ơn bức thư với rất nhiều chân-tình dành cho Liên Lạc.

● **Tr. Trần Văn Thao (Vermont).**

Thư ngày 18.9.98 (thông qua 19 giòng)
... Tôi chắc Thoại và anh chị em đã thấy rõ : Các vị Linh-mục và Cộng-đồng người Việt tiểu bang Vermont ước ao có H.Đ.V.N. tại vùng Vermont này. Vì thế mới thấy những cơ-hội tương tự cũng là dịp tốt để xây dựng phong-trào H.Đ.V.N.

Tôi muốn đề nghị với Trưởng : Phong trào H.Đ. Trưởng Niên thử “lancer” vào lối đó xem sao ? Lợi dụng khi sinh hoạt, hoặc trại hè để thuyết phục họ xây dựng các đơn vị H.Đ.V.N., nếu cần người điều khiển thì Trưởng niên có thể giúp được gì ? Đấy chỉ là hướng dẫn, dạy lấy “*Chuẩn Trưởng*” còn ngoài ra họ phải theo các khóa H.L. cần thiết.

Làm như vậy phong-trào H.Đ.V.N. dần dần sát cánh với cộng đồng người Việt tại địa phương. Bước đầu hãy tương trợ lẫn nhau : H.Đ. sẵn sóc con em dân chúng V.N., các tư nhân, thương mại hỗ trợ phương tiện, báo chí quảng bá. Lập Hội-đồng bảo trợ giúp sức. Tất cả lập thành lực lượng lớn của H.Đ.V.N.; có người là có việc.

“*Phong trào H.Đ. của trẻ em*” nghĩa là Phong trào H.Đ. chú-trọng đến tương lai của Trẻ Em. Nhưng ai chịu trách nhiệm về việc xây dựng tương lai ấy cho các em ? nếu không phải là những người lớn. (thông qua 12 giòng).

Trong buổi lễ (12-9-98), lúc gắn Huân Chương cho tôi, Thoại và tôi đều “*chùng*” người xuống, vì tâm sự của mỗi người :

- Thoại chắc đang nghĩ :

“Xưa sao phong gấm rũ là

Giờ sao tan tác như hoa giữa đường “

*” rồi Thoại vội cầm được nước mắt lại và thầm nghĩ : Nhưng vẫn còn ngày em thay mặt H.Đ.T.Ú. mà gắn Huân Chương cho Anh Khi Anh còn khỏe, chưa đến nỗi “*truy tặng*” Huân Chương (à titre posthume) cho Anh đó !*

Còn Thao tự nghĩ : Tấm Huân Chương này đeo nặng trên cổ, liệu ta còn đủ sức giúp ích Phong Trào được nữa không ?

Một lần nữa, xin cảm ơn Trưởng Chủ-Tịch và quý trưởng trong H.Đ.T.Ú. đã nghĩ đến và trao Huân Chương cho tôi.

LIÊN LAC : *Biết nói gì đây khi em đang đứng trước bậc đàn anh quý mến. Gần 50 năm trước, em là đứa học trò của Anh, nay có duyên gặp lại trùng-phùng nơi đất khách, lại đóng vai trò thay mặt BTV/HĐTƯ quàng Huân chương Hướng-Đạo lên cổ áo Anh, làm sao mà em cầm được nước mắt anh Thao ơi! Anh Thao ơi !*

Nay em tuổi đã xấp xỉ thất tuần, tóc đã bạc gần hết, đứng cạnh anh, nhìn anh và ôm anh vào lòng, làm sao mà em không thương Anh được anh ơi, anh Thao ơi !

Đến đây, vì quá xúc động, không điều khiển bút được nữa, xin Anh tha lỗi cho em, cho em được ngừng bút.

● **Tr. Đinh-Hồng-Phong (Sóc Kinh Bắc) Salem.**

Thật rất mừng vì bao ngày nong đợi, nay Sóc đã nhận được Bạ Vàng Liên Lạc số 28 đến thăm tề xá. Hôm nọ, điện thoại qua, thấy tiếng Cụ Ngựa nói còn mệt mỏi, chắc vì sau trận tả xung hữu đột ở TT6 còn ầm ức vì chưa được “*Trao Đuốc*” (như Sóc Lốc-Cốc-Tử đã biết trước)? Hay vì các Cụ ngao du thăm viếng bạn bè + đàn em ở nhiều nơi trên lộ-trình nên long gối (chứ không phải chồn chân), khiến Sóc đâm kinh hãi, không dám nói đồng dài ...

Hôm nay thiệt vui và mãn nguyện vì Bạ Vàng số 28 đã cống hiến cho Sóc và (Bê trên) bữa ăn “*Picnic Hậu TT6*” quá đầy đủ và thịnh soạn, cộng thêm mấy tấm hình Chị Vịt Nước gởi tặng đàn em tuần trước, khiến vợ chồng Sóc vừa tiếc vừa thêm ... và tiếc nuôi nhận sự thiệt thòi không tham dự TT6 (và đành hứa thêm một lần nữa : đành TT7 vậy) , (thông qua 21 giòng về việc phân ưu Thúc Phụ, cuốn video tape và gia đình)

LIÊN LAC : *Đã xem xong tape video rồi. Sinh con thấy con tài ba như vậy, làm cha mẹ mãn rãng mà không mát dạ cho được. Bác Thoại gởi lời khen*

cháu Út, vị tiến-sĩ của Harvard và trong đó có sự đóng góp lớn lao của gia đình họ Đinh.. Thật vậy, việc giáo dục để con cái thành công, gia đình là quan trọng hơn cả. Mừng Anh Chị có cháu nội đích tôn do “Cha Đồi” sáng tạo, chứ không phải Cha Thiệt (vì đã ở Dòng tu 1 năm, thấy đời đẹp quá, xin Chúa cho ra ngoài rong chơi chốc lát, rồi quên đường về).

Cám ơn đăng ấy đã cho đọc thư anh Nguyễn Minh Cần. Vợ chồng anh Cần rất chơn chất thiệt thà và rất tốt với bạn bè.

Từ lâu, đọc Liên Lạc chỉ biết khen hay, suy tôn là Bạn Vàng, góp củi mà . . . không chịu viết bài, thì . . . hơi yếu ! Thử làm một “củ chỉ đẹp” coi chơi, hồi chàng Nho sinh họ Đinh.

● **Tr. Lê-Kim-Gia (Pháp).**

(Thông qua 7 giòng về thăm hỏi)

Đọc Liên Lạc, em thấy hay hay. Nhưng xuyên qua dư luận của kỳ Trại TT6 vừa rồi, “hình như “ có sự gì không ổn giữa anh em H.Đ.. Em thấy tiếc là khi mình không đồng ý việc gì, mình phải đứng dậy trình bày, chứ khi họp thì im lặng (coi như đồng ý) nhưng khi họp xong ra về thì trách này , nói nọ v.v... tỏ vẻ chống đối. Như vậy là không “Franc jeu”.

(qua 6 giòng) nhưng mà chắc chi những thắc mắc ấy là đúng, ai cũng có cái chủ-quan của mình.

Mình tự cho là giỏi, chắc chắn sẽ có người giỏi hơn, lấy đâu làm tiêu chuẩn . . .

Tại sao Liên Lạc không đăng lên những sự việc như vậy để làm sáng tỏ : ai đúng, ai sai ?

Kính chúc . . .

Liên Lạc : Cám ơn Trường đã nêu mấy vấn đề cho Liên Lạc. Đúng ra thì Liên Lạc rất “Kỵ” (allergie) mấy loại trả lời này, vì nhiều lẽ, nhưng (thú thiệt) là tránh làm mất hòa khí. Cũng may là những vấn nạn Trường nêu ra không chỉ đích danh ai, nên Liên Lạc cũng “gồng mình” thử góp ý, góp ý thôi, Chứ không phải giải đáp hay lên mặt dạy khôn ai đâu nhé (Rào dậu như vậy đã kỹ chưa ?).

Này Trường Gia ơi , Trường lần đầu biên thư cho Liên Lạc mà “làm khổ” anh em làm chi vậy ?

Thiệt ra, ở đâu và bất cứ lúc nào cũng có sự “bất ứng ý “ làm sao mà có sự hoàn mỹ ngay

được. Như Phong trào H.Đ.V.N., có được như bây giờ phải trải qua rất nhiều giai đoạn khó khăn, khó khăn ngay với giữa anh em Trường Hướng-đạo chúng ta (Hướng-đạo Pháp với H.Đ.V.N., các Trường nhóm Hoàng Đạo Thúy (H.Đ. Cửu Quốc) với các Trường thuộc nhóm Võ Thành Minh v.v...) Xin Trường nhớ cho rằng : Tranh luận với kẻ thù khác. Tranh luận những sai lầm của những người chung quanh (anh em) khác. Nhất là khi những người đó lớn tuổi hơn và đứng vào một vị trí mà mình phải tôn trọng.

Thật sự, trên trái đất này, không ai hoàn toàn cả. Riêng bản thân Ngựa này cũng đã xấp xỉ thất tuần rồi, cũng từng có làm” một ít “ điều hay, “rất nhiều điều dở”, và có lẽ một số điều khác – bây giờ nghĩ lại - tự thấy còn hổ thẹn ! Nói thiệt đó Trường Gia ơi !

Trong thư, có đoạn Trường hỏi nên nhìn đời theo nhãn quan nào ? Làm sao chọn lựa giữa cái thiện và cái ác ? Có nên nuốm bụi đời để hòa mình với thế nhân hay “xa lánh” để nhìn thiên hạ như khách bàng quang ?

Này ông “Khổng Tử Con”, muốn đưa Ngựa này vào lối bí chẳng ? Muốn dồn Ngựa vào “Sạn Đạo” phải không ?

Sức mấy mà đủ sức giải đáp, chỉ xin đưa ra một “ lối thoát” (lơ lửng con cá vàng) như sau : “Nhìn đời, ta nên bắt chước nhà nhiếp ảnh : tìm lấy một khía cạnh dù không đẹp lắm, nhưng cũng được phần nào hay hay con mắt, như vậy là ổn rồi” (Không nêu ra thì ngại bị trách là Liên Lạc . . . “Sợ” ! Mà sợ thiệt ! Nhưng cũng đành “liều mình nhắm mắt đưa chân”

Thiện tai ! Thiện tai !

● **Tr. Phan-Thu (New Orleans).**

Đọc Liên Lạc mới tìm lại tình anh em, “Tuy xa mà hóa ra gần”, xin cám ơn quý Trường trong Ban Phụ trách,cám ơn luôn cả những Trường đã góp bài, gửi thư và lo luôn củi lửa để Liên Lạc đỡ rục hoai.

Giá như em biết Liên lạc mà đọc từ mấy năm trước, thì em yên tâm mà khỏi đi tìm hỏi các đoàn thể khác mà sinh-hoạt , mà em đã thất vọng với các đoàn thể ấy. Mới được biết và đọc Liên Lạc 4 số, lòng mình cảm thấy bất lẽ loi. . .

Em sinh hoạt ở vùng N.O., em thấy chán quá, các người lãnh đạo tranh chấp, phe nhóm, thôi thì đủ thứ chuyện. Em không giỏi hơn ai, nhưng em biết nhận xét. Em chán nản vô cùng.

Riêng về vấn đề gia đình, em vẫn còn độc thân, dù đã hơn 40 rồi. Phụ nữ thời nay, nhất là ở hải ngoại họ đua đòi quá, hay thay đổi, họ so sánh và nhìn bên ngoài nhiều hơn là tìm hiểu giá trị bên trong (thông qua 20 giòong), khó quá Anh ơi !

Mong rằng Liên Lạc sẽ sống mãi, để giúp em tìm lại niềm tin đã mất. Kính chúc . . .

● **Liên Lạc** : Nói như vậy, Trường nói tắt : “*Tổng Cám Ôn*” là ngắn, gọn, đủ cả. Trong thư Trường có hỏi (mà không trích ra đây) là tại sao Liên Lạc có số thì có Mã-Thư và Thư Bạn và có số (như số 28) chỉ có Mã-Thư mà thôi. Xin đáp : thông thường thì gồm đủ 2 mục. Nhưng lỡ gặp lúc nhiều bài vở, hình ảnh, tin tức cần đăng mà Liên Lạc chỉ có 36 trang thì đành thu gọn lại Thư Bạn (dồn qua Mã Thư hoặc đăng vào số kế tiếp).

Trường viết “*giá như*” . . . ” giá như . . . giá như . . . đó là cái danh từ êm ái nhất để tự xoa dịu mình. Trong cuộc đời, người ta càng dùng cái “*giá như*” đó, càng ít đi chừng nào, càng tốt đẹp chừng ấy.

Trường than “*chán*” khi thấy các người lãnh đạo không vừa ý, làm nhiều chuyện không rõ ràng, thiếu minh bạch . . . Theo tôi nghĩ, nếu quả lớp đàn anh làm không nên chuyện thì cũng nên hiểu và khoan dung cho họ . Vì không thể làm một lần là hoàn mỹ được, phải dần dần để bổ sung khuyết điểm, và nếu mình có tài thì vào, và cố làm cho hay hơn lên.

Đề cập đến việc gia đình (cái này mới khó cho Ngựa, vì tự xét mình đâu phải con cháu Bà Tùng-Long). Nếu Trường kén chọn quá thì khó thành. Hãy hạ thấp tiêu chuẩn xuống. Hãy đo tầm vóc của người đến với mình bằng một cái thước non hơn. Khi đã yêu nhau, chung sống với nhau (chỗ này là “*liền ông*” với nhau, Ngựa nói thiệt) là phải thật tình thương yêu người Bạn Đời của mình. Có mấy vần thơ vui vui, nếu lấy vợ thì nhớ lấy cho được sướng thân :

Muốn chắc ăn làm thơ nịnh vợ

Là vợ thương, vợ thường liền liền

Thơ tình vợ đọc thêm phiên

Mùa mai vợ nhéo mà diên cùi đầu.

Anh Nhất vợ, Nhi rằng cũng vợ

Mà vợ mình chờ vợ ai đầu

Mỗi ngày vợ phán một câu

Chấp hành mệnh lệnh, cùi đầu : yêu em !

Trường còn than đàn bà bây giờ hay thay đổi, chuyện đó thường quá, đừng lo chi cho mệt. Nguyễn Bình có 2 câu thơ :

Mùa chiều, nắng sớm : người lu bù

Cả đến Ông Trời cũng đổi thay !

Trường mong Liên Lạc sống lâu dài, cái đó là tùy ở đẳng ấy, nghĩa là đẳng ấy đừng bắt Liên Lạc trả lời khó quá, Liên lạc sẽ tịt ngòi, không viết được là chết, chết luôn cả đám, trong đó có cả đẳng ấy nữa đó. Liệu hồn !

● **Tr. Lê-Hữu-Thái (Olympia).**

Em nhận Liên Lạc số 27 với một bất ngờ lý thú. Đất Liên Lạc vừa hiếm vừa đất, thế mà vừa mới mở lời, quý Trường đã cho ngay “*một miếng*” lớn. Mừng lắm mà cũng lo lắm.

Mừng là vì được Trường ưu đãi. Hân hạnh lắm.

Lo là vì như thế có nghĩa là quý Trường đã âu yếm cho lên . . . lưng cọp. Công phu luyện chường chưa tới nơi, không biết có kham nổi không. Nhưng rất mong . . . Chư huynh đệ “*ba rọi*” tứ phương đừng bỏ qua cơ hội này . . . nếu không muốn sớm trở thành tro thì hãy “*thổi lửa*” lên . . .

Tiện đây, em kính nhờ Liên Lạc chuyển đến anh Bùi-Năng-Phán và gia đình lời chia vui và chân thành cám ơn, dù chưa hề quen biết. “*Bài phỏng vấn*” đã cho em một cảm xúc sâu sắc. Thông minh thì có thể do thiên phú nhưng ý thức về cội nguồn dân tộc và biết tự hào về cội nguồn của mình thì chắc chắn phải qua sự giáo dục gia đình mới có. Xin cám ơn Anh Phán về điều đó . . .”

Ước gì tất cả thanh thiếu niên Việt Nam (và cả phụ-huynh nữa) được đọc bài phỏng vấn này, nhất là những thanh niên đang tự hào (?) chỉ biết tiếng Anh, tiếng Pháp mà không biết tiếng

Việt, đang ngỡ mình là dân Mỹ, dân Tây chính thống . . .

Liên Lạc : *Hỡi người đã cỡi trên lưng cọp ! ráng ngồi cho vững, đừng mơ tưởng chuyện xuống đất mà . . . tan xác ! Bất tay biểu dương tài ba đi, anh em đang chờ đấy. Anh Phán (hay là Cáo Lãng-tử hay Vua Càn-Long cũng là một) khi đọc đến đoạn này thì đã nhận lời cảm ơn rồi đó. Hơn nữa có độc giả xin Liên Lạc nguyên bản bài phỏng vấn bằng tiếng Anh, để cho con cháu họ đọc cho dễ hiểu. Liên Lạc đã “nhấn tin” rồi, sao chuta thấy ông Lãng Tử này nhúc nhích chi cả. Chắc ông ấy đang ngao-du ở Bangkok hay đâu đó, sướng quá quên đường về chăng. Xin nhắc lại : nhớ gửi bài phỏng vấn bằng tiếng Anh ngữ về cho Liên Lạc đó, kẻo độc giả trách Liên Lạc và trách luôn cả Vua Càn-Long đó.*

Việc nhắc nhở các Trường làm thế nào để các em đọc và hiểu tiếng Việt nhiều hơn, đó là mối ưu-tư của Hướng-đạo Trường niên, mỗi kỳ phát hành Liên Lạc sẽ có bài nói xa gần đến mối lo đó, như Liên Lạc số 28 có bài viết của một thân hữu H.Đ. : nhà giáo Vĩnh-Tiên (trang 9 và 10). Cảm ơn tác giả, và mong được tiếp nhận thêm.

Dù sao, rất cần sự tiếp tay của phụ-huynh, một sự tiếp tay rất cần thiết, vì các Trường chỉ là những người nhắc nhở khuyến khích mỗi tuần vài ba giờ trong một kỳ họp, hoặc nhiều hơn chút nữa là ở các kỳ trại, những nhà giáo, những nhân sĩ viết bài cũng chỉ là những người đem kinh nghiệm để hướng dẫn. Còn lại và vai trò tối quan trọng là ở các bậc phụ-huynh. Không hội đủ các yếu tố, dù Hướng đạo Trường niên “có sức voi” (hay có tài cỡi cọp) cũng chịu bó tay.

Xin cùng nhau tiếp tay thực hiện ngay từ bây giờ, nếu không là quá muộn !

● **Tr. Đạm-Phương (Cô Sáu Tao Đàn)**

(thông qua 9 giòng) . . . Hôm khai mạc trại TT6, nhóm phụ nữ của dân làng Tân-Hương (trong đó có Đạm-Phương và Lan-Anh của Toán Thanh-Quan) đều mặc quần đen và áo bà ba màu vàng nhạt với ý nghĩa là :

a,- Tượng trưng phụ nữ miền Nam V.N. (chúng tôi còn có cả khăn rằn sọc màu đỏ (nhưng không dám

khoác, vì sợ có thể bị nhìn lầm là giống bọn V.C. nằm vùng ngày xưa)

b.- Màu vàng tượng trưng cho dân tộc V.N., cho lá cờ vàng của miền Nam.

Ngoài ra toán Thanh-Quan là toán Nữ tráng-sinh đầu tiên của Hội Nữ H.Đ.V.N. thành lập năm 1959, dưới sự hướng dẫn của Chị Bạch-Bích (Chị Liệu) và chị Nguyễn-Thị-Đáp (chị Ninh).

Điểm đặc biệt của Toán Thanh-Quan là nữ-sinh Trường Trung học Pháp Marie Curie. Một điều mà chúng tôi rất hãnh diện là chúng tôi quyết-định : Thay vì thành lập một toán Eclaireurs de France, chúng tôi quyết định gia nhập Hội Nữ H.Đ.V.N. . Chúng tôi liên lạc với Lady Baden Powell và được nhận “her blessings”. Phu nhân B.P. có gửi thư chúc mừng khi Toán Thanh-Quan ra mắt tại Saigon.

Đạo ấy toán Thanh-Quan gồm có : Toán trưởng Trịnh-Thúy-Nga (Paris) . Các toán viên ở U.S.A . : Đạm-Phương và Lan Anh (New Jersey), Nguyễn Kim Oanh (New York), Dương-Thiếu-Trà (San Francisco), Phan-Thị-Huệ, Nguyễn-Tường-Loan và Lưu-Thị-Ái (South California), Nguyễn-Hồng-Khanh (Minnesota), tại Pháp có Nguyễn-Mỹ-Dung, Ngô-Ngọc-Diệp, Nguyễn-Thị-Lan và Hoàng-Thị-Minh-Thư ở Canada và Nguyễn-Y-Lang (New Brunswick).

Khi còn ở Saigon, toán có thành lập Bầy Chim Non Thanh-Quan do Lan-Anh hướng dẫn với sự Phụ-tá của Tường-Loan và Đạm-Phương.

Chúng tôi đã liên lạc Toán Thanh-Quan và đã hẹn nhau :”Tất cả sẽ cố gắng dự TT7 (Đéc. 2000 tại Houston – U.S.A.)

Chúng tôi rất phấn khởi khi thấy các anh chị em H.Đ.V.N. vẫn còn giữ vững tinh thần H.Đ. sau bao nhiêu thử thách, bao năm xuống vực lên đồi. Cho đến ngày nay trên cả chục quê hương mới, anh chị em chúng ta vẫn tìm cách hợp nhau lại như thế này, thấy được các Thanh-Thiếu-niên V.N. hoạt động mạnh mẽ. Ít nhất các công lao của tiền bối chúng ta đã không bị phí bỏ mà vẫn được duy trì và bành trướng mạnh mẽ trên toàn thế-giới . (thông qua 1 trang giấy dài, nói về làng Tân-Hương) .

Liên Lạc : Chờ mãi không thấy gởi bài đành trích lại đoạn nói về Thanh-Quan, giúp độc giả bốn phương biết thêm một giai-đoạn sinh hoạt (ngoài Làng Tân Hương), cùng ghi vào Lịch sử Nữ H.Đ. Việt-Nam, để sau này con cháu thấy khỏi thiếu sót.

Đọc đến đoạn giải thích ý nghĩa màu vàng của chiếc áo, nếu không nói rõ, Ngựa này cứ tưởng lầm là do thi sĩ Nguyễn-Sa để ý đến một người nào đó trong toán Thanh-Quan mang tên Cúc, nên có câu thơ :

... “ Áo nàng vàng, anh về yêu hoa Cúc “

Té ra không phải, ý nghĩa thật sự còn quá cao đẹp hơn nhiều. . Đọc đoạn : các toán sinh Thanh-Quan tuy học trường Pháp mà không theo Éclaireurs de France mà nhất định chơi với H.Đ. Việt-Nam, hách thật ! Hoan hô con cháu Bà Trưng, Bà Triệu (lại nhớ đến nỗi buồn là ở hải-ngoại, có một số người V.N. không chịu chơi hay gia nhập với H.Đ.V.N. mà tự cho là sinh-hoạt với H.Đ. Mỹ, H.Đ. Tây mới là oai !)

Nhìn thấy lực lượng Toán Thanh-Quan khá đông, nhưng Liên Lạc chỉ mới biết có 2 vị, còn những vị khác răng không thấy ? Nếu thuận tiện thì xin cho Liên Lạc biết tên và địa-chỉ để gởi báo đến nhà, gọi là “nổi vòng tay lớn” và cũng là trao đổi tin tức lẫn nhau, và để đến kỳ TT7 họp nhau lại đi diễn hành chung với làng Tân Hương với H.Đ. Trưởng niên cho rậm đám, làm thiên hạ khiếp chơi !

Thông thường sinh hoạt H.Đ., mỗi Đoàn có một bài Đoàn Ca, hát trước khi bắt đầu họp. Toán Thanh-Quan có không ? hay chỉ bắt chước người xưa, một nữ thi-sĩ, người mà cả toán lấy đặt tên Toán, cho nên chỉ ngâm thơ của Bà (thay cho hát) “Nhớ nước đau lòng con Quốc Quốc

Thương nhà mỗi miếng cái Gia Gia. . .”

Và sau mấy chục năm, vẫn giữ mãi tinh thần sắc son yêu nước, liên lạc với nhau, dù mỗi người một ngã, hẹn cùng nhau gặp lại để trao đổi tâm-tư, mà Bà Huyện Thanh-Quan đã lo cho nỗi niềm ấy :

... Ngàn mai gió cuốn, chim bay mỏi,

Dặm liễu sương sa, khách bước dồn.

Kẻ chốn Chương-đài, người lữ thứ

Lấy ai mà kể nỗi hàn ôn !

Rất mong các Chị em Thanh Quan giữ mãi tinh thần cao đẹp, sinh hoạt với phong-trào Hướng-đạo Việt-Nam để tiếp nối ngọn đuốc mà tiền nhân đã trao lại.

Tr. Hà-Mã Hằng Hải (Sydney).

Sáng nay, nhận được Liên-lạc số 28, em rất mừng, vì lâu nay rất trông sớm được xem và nghe nhiều tin tức đăng tải trong kỳ Họp Bạn TT6 vừa qua. Bao nhiêu công việc nhà đều dẹp hết một bên, đọc cho hết tờ báo từ đầu đến cuối. Đọc L.L., em thích nhất là những trang Mã Thử mà người phụ trách đã trả lời cho các Bạn Trưởng bốn phương.

Làng Bách-Hợp (Trưởng-niên) ở Sydney, ngày 30-8-98, anh Trưởng Làng có thư mời tất cả các Trưởng Hướng-đạo và Thân-hữu, thành viên đến tại Hội-trưởng HĐ Bankstown để nghe các Trưởng đi họp xa về tường trình Trại TT6 vừa qua. Trong phiên họp, có bàn về việc góp ý gây quỹ cho 2 Liên-đoàn ở Sydney, qua chương-trình phát thanh Việt-ngữ SBS vào ngày 11-9 98.

Cũng trong dịp này, bầu lại Ban Hướng-sự mới cho nhiệm kỳ tới, tất cả mọi người đều nhất trí bầu lại Tr. Nguyễn-văn-Thuất làm Trưởng Làng, và lưu-nhiệm các chức-vụ cũ.

Thảo-luận cuộc thăm viếng Canberra với Xóm Trưởng niên nơi đó, và cùng đi xem Hội Hoa vào tháng 10-98. Sau đó, có tổ chức bữa ăn trưa nhẹ, do nhóm Trưởng thuộc đạo Kỳ-Hoà phụ trách, chế biến rất hấp khẩu.

Cuối thư ...

Liên-Lạc :

Chú Hà Mã đọc Liên-lạc, chú khen thiệt hay khen xã giao đó, nhớ có lần, Chú Phúc NCX ở Charlotte biên thư qua than rằng : “Nhận được Liên-lạc rồi, chán quá ! đọc một cái vèo là hết ngay, tức thật !” Trưởng Hà Mã ơi ! nói thiệt, L.L. cũng chẳng có gì hay ho, nhưng Ngựa này hiểu đó là cái tâm trạng thổ phào của độc giả, vì Ngựa nói thay họ những điều họ hàng ngày chứng kiến mà không để ý, hoặc để ý mà không nói ra được. Những lời viết đôi khi bông đùa, đều là những lời thông thường, ai cũng thấy cả, nên chẳng ai buồn để ý đến nó, mặc dù tự nó đã vô lý và nhiều khi đáng ghét. Bậy

giờ Ngựa nhắc đến thì mọi người đều thấy ý nghĩa vui vui ngộ nghĩnh của nó.

Liên-lạc cũng có nghe tin ở Sydney đã thực hiện việc gây quỹ trên Đài Phát-thanh Việt-ngữ thành công lắm. Mong rằng Làng Bách-Hợp phổ biến phương thức thực hiện ra sao để các nơi khác bắt chước. Còn việc lưu-nhiệm Ban Hướng-sự Làng Sydney là đương nhiên rồi. Cụ Lý Thuật chạy trời cũng không khỏi nắng !

Nói đến chuyện ẩm thực mà có các Trưởng thuộc Đạo Kỳ-Hoà nhúng tay vào thì khỏi chê. Nhớ kỳ Họp Bạn TT5 ở Sydney, hai anh em Tr. Hồ-Nhị-Hoà vào Trại, đem xe mời Phái-đoàn Trưởng-niên Canada đến Restaurant BENDA ăn uống từng bình hoa lá một đêm, quên đường về .. !

Nhân đây, xin cảm ơn Trưởng đã gửi cho tập thơ Hướng Huệ, có đôi lời giới thiệu trong L.L. số này, và sau hết, cảm ơn dang ấy đã quia chu đáo lo sợ Liên-lạc bị sập tiệm !

Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (Cu Phúc Ottawa).

. Cái bệnh trầm kha “ấm ức” của tôi, sau mấy tháng, kể từ Liên lạc số 26, đã “gần thành hình”. May thay ! đã được “giải toả” sau khi đọc xong (mà ít khi tôi đọc một bài đến 3 lần) bài thơ “Trẻ Già ai quý hơn ai” của Nhà Thơ Tuấn-Việt, người mà đã hơn một lần, như tôi đã nói với anh Thoại, **Mua đứt cho Liên-lạc anh chàng Tuấn Việt này để mình độc quyền.**

Bài thơ thật hay, thật nhiều ý nghĩa cho nên đã giải tỏa được nguồn ấm ức, xin cảm ơn Tuấn Việt, cảm ơn Liên lạc số 28 và cảm ơn luôn cái anh chàng Ngựa chịu khó luôn thể. (thông qua 17 giòng)

Đúng như Ngựa viết, thật vậy, đến TT7, nếu già này còn sống là “còn đi, sợ gì ?” Chỉ sợ khổ các anh phải canh chừng già này thôi. Ở Thoại này, ai bảo với anh là tôi” điếc “. Nói xấu nhau vừa vừa thôi chứ ! Giá 50 năm về trước mà anh hô to “Phúc điếc” thì tôi mới “sợ ế”, chứ bây giờ có “lòi” đi nữa thì cũng “cóc cần”.

Thoại ơi ! Nếu kỳ Họp Bạn vừa rồi nếu mình không đi, thì mình sẽ ân hận suốt đời, vì ngoài những bạn thân, bạn quý mình tưởng sẽ không bao giờ còn gặp nhau nữa sau hàng ba bốn chục năm, thì bất chợt được thấy, tưởng như mở, **lại ôm lấy**

nhau, sướng ơi là sướng ! Nhìn lại những ảnh chụp ở Trại mà Thuồng và một số anh em gửi cho khiến lòng mình thấy nao nao, mình cũng không hiểu tại sao ?

Và còn điều này, có làm phiền Thoại không, nghĩa là Thoại gửi cho mình thêm 2 số L.L. 28 nữa, để tôi gửi tay về cho 2 Trưởng ở Saigon. Có được không hở Ngựa ?

Và sau hết, để đừng trách già này dài giòng văn tự, nên tốp ở đây, Ngựa chịu chưa ?

Liên-Lạc : Điểm thứ của Cụ Phúc Già khó lắm, vì Người này viết thư dài nhất Hướng-dạo. Chả bù với Phúc Nửa chừng Xuân thì viết nhiều cái, nhưng viết lác nhắc, nhỏ chi viết nấy, bị cảnh-sát phạt cũng la làng với anh Thoại, thiếu khăn quàng, huy hiệu cũng hô hoán làng xóm v.v...; còn Phúc Trẻ Ottawa thì khỏi nói : chẳng bao giờ thấy nét chữ của chú này. Khi gặp hỏi thì chỉ biết cười, cười rất tươi, thấy nụ cười là hết giận ngay ! Giỏi thật. Bây giờ đến lượt điểm thư Cụ Phúc :

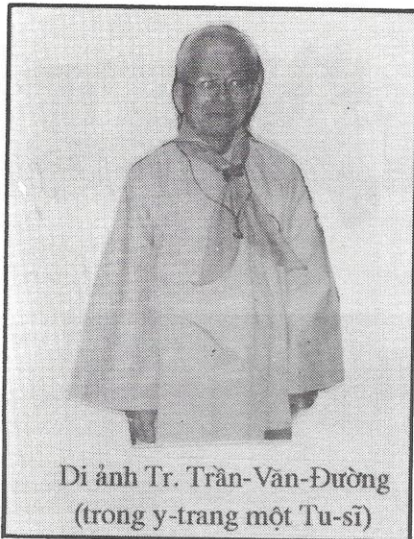
Thứ Nhất : Cụ Phúc Già ngang nhiên phong chức Đốc-tổ cho Nhà Thơ Tuấn-Việt, ra lệnh bản tin Liên-lạc treo bảng hiệu độc quyền ghi rõ là :

Thi-sĩ kiêm Bác-sĩ Tuấn-Việt Tâm Thần
Chuyên trị các bệnh “Ấm Ưc” nội thương cũng
như “ngoài da”

Như rứa đã rõ ràng chưa Cụ Phúc ? Cụ chịu trách nhiệm đấy nhé. Liên-lạc sẽ gửi thư của Cụ đến các báo, xem nhu références tài ba của BS Tuấn-Việt. Thứ nhì là : Cụ rầy la Ngựa là : “Ai bảo với Anh là Tôi điếc?” Thừa thiệt với Cụ, chỗ thân tình lắm mới nói như vậy (cho nhẹ bớt tội), chứ ngay thẳng mà nói, thì tội Cụ lớn lắm (muốn nói ra không ?) đó là tội “khinh người”, vì ai hỏi gì Cụ, nói gì với Cụ, Cụ cũng có nhìn, mắt mở lớn, nhưng “không thèm trả lời”. Cụ thấy chưa ?

Thứ Ba là : Cụ dám cả gan viết ..” **Ôm lấy nhau, sướng ơi là sướng**”. Thôi, chịu thua Cụ rồi ! Còn việc gửi thêm 2 số báo L.L. để gửi tay về cho anh em bên nhà, xin có ngay, dù 20 số cũng lo chu toàn cho Cụ, Đừng lo !

Di ảnh Tr. Trần-Văn-Đường
(trong y-trang một Tu-sĩ)

CHÚT SỬ-KIỆU VỀ NỀN HƯƠNG-ĐẠO Ở MIỀN NAM VIỆT-NAM

Liên Lạc : Trước khi từ-giã cuộc đời để theo gót Tr. Trần-Văn Khắc, Tr. Trần Văn Đường (cựu Thủ quỹ Trung Ương trước 1975) đã gởi cho chúng tôi bài này, Trương Đường có nói là trích ở VNTD số 431, dưới ký tên : Minh Như. Theo chúng tôi biết, Minh Như là biệt hiệu của Tr. Trần Văn Đường, nhưng vì sự khiêm tốn nên Tr. Đường không tiện ghi rõ họ tên.

Nhân ngày húy nhật của Tr. Đường (25-12), chúng tôi xin đăng lên để làm đẹp vong-linh người quá cố, đã dành nhiều thì giờ và một tấm lòng quảng-đại cho Hương-Đạo Việt-Nam.

Thưa Cụ,

Trong số báo trước, Cụ có đề cập đến hai khuôn mặt lớn, thật lớn, trong làng chúng tôi, làng áo nâu quần cụt : làng Hương-Đạo Việt-Nam.

Đáng lẽ việc làm này là của chú Trà Lũ. Nhưng chú ấy tương đối ít già hơn chúng ta, nên có lẽ mắc bận bịu với “ mấy con nhỏ ngon như múi mít” hay “bà dầm già trong sớ” nên không thấy chú ấy nói năng gì.

Vậy tôi xin trình Cụ về hai anh Trần Văn Khắc và Hoàng Đạo Thúy, để xin góp thêm ý kiến.

1) Năm anh Thúy 90 tuổi. Vì biết tôi là em út của anh Thúy trong Tráng đoàn Lam Sơn thuở xưa, nên một người bạn già Hương Đạo có đưa cho tôi xem một bài thất ngôn bát cú, bản chánh, bút tự rõ ràng. Và tôi có được xem video về buổi họp các anh Hương đạo già trước 1946 ở Hà-Nội. Anh ấy còn đi đứng được và trí nhớ còn tốt, phát ý rõ ràng. Vừa qua tôi có được coi cuốn video về cuộc Đại Hội Ba Miền của HĐVN tại Giám. (Thấy lại nhà hội cũ, quãng đời niên thiếu ùn ùn trở lại làm tôi thật bồi hồi.) Anh ấy đến trên một xe lăn xã hội chủ nghĩa, có người theo quạt. Như vậy, anh ấy còn sống chớ chưa mất, tôi tin như vậy vì với truyền thông hiện đại, chúng tôi biết tin rất nhanh.

2) Về anh Khắc, thưa Cụ, tôi là đệ tử thầy Thích Thanh Từ ở tu viện Chơn Không Vũng Tàu, nên tôi chấp nhận thuyết trùng trùng duyên khởi trong các giáo lý nhà Phật.

Nếu ngày giờ ấy, không có anh thể tháo gia Trần Văn Khắc ngồi tại cái bàn ấy và anh ấy

không đưa tay ra lấy quyển sách nhỏ ấy để đọc – xin sơ lược một vài duyên khởi trong trùng trùng duyên khởi, thì anh họ Hoàng có thành lập Hương Đạo được lúc ấy hay không ?

Vào trong Nam 1932, thời thực dân đây kỳ thị Nam Bắc, anh công chức trung bình Trần Văn Khắc làm gì rõ tới được ông Trần Văn Khá là người “dân tây” thượng hội đồng v.v. . . thế lực trùm cả Nam Kỳ. Trở lại chữ duyên, anh ấy gặp được nhà Mạnh Thường Quân thể tháo họ Huỳnh và vị này đã đưa anh ấy đến gặp ông Khá. Thuở ấy, chuyện gì mà ông Khá gật đầu là trong sách toán không có bài nan giải ---

Đội Hương-Đạo đầu tiên ở Nam Kỳ toàn là con cháu của vị Mạnh Thường Quân ấy. Một đội viên trong đội này đã làm cái việc mà anh Thúy làm ở đất Bắc.

Chắc Cụ cũng đồng ý với tôi là cơ thể con người là một kỳ công của Tạo Hóa, “không nghĩ bàn” theo tiếng nhà Phật. Vậy mà, nếu không có một tình trùng thì ta có được cái kỳ công đó hay không ? Sở dĩ, hoa Bách Hợp lan tràn trên dải giang san chữ S cho tận đến xứ Chùa Tháp là do có các anh trụ cột Trần Văn Khắc (phụ hệ sinh ngã) và hai vị Hoàng Huỳnh (mẫu hệ cục ngã) ở hai cõi Bắc Nam.

Trong làng chúng tôi, chúng tôi thường gọi đùa anh Khắc là Thái Thượng Hoàng là do lý do nêu trên.

Kính Cụ và chúc Cụ sống lâu trăm tuổi.

Minh Như (CA 92708)

Những Người Sao Sáng Trên

Tr. Võ Thành Nhân (Sầu hiền)

Tên nghe biết đã nên Người
Kiếp xưa quan Võ một thời cai phong
Kiếp này Hương Đạo một lòng
Sầu hiền Trường Trại nổi vòng tay to

Tr. Chung Thế Hùng (Ottawa)

Họ tôi có nghĩa chiếc chuông
Tiếng ngân lanh lảnh vẫn vương môi sâu
Nghiep đời ngấm suốt canh đầu
Hương Đạo cường tráng có đầu nắn lòng.

Tr. Trịnh Vũ Điệp (Ottawa)

Bướm bay, bay bướm khác xa
Thường hoa ngấm bướm mới là thuần phong
Chịa Trịnh bay bướm khó lòng
Cho gia cang tự ánh hồng trúc mai

Tr. Dương Kim Sơn (Hải-Lý cẩn trọng)

Ái người tiên nữ họ Dương
Ở trên đỉnh núi vẫn vương nghiệp trần
Hải-Lý ngại nắng ánh vàng
Chăm sóc cẩn trọng chu toàn đoàn sinh

Tr. Vĩnh Đào (Cổ trầm lặng)

Vốn hoàng tộc giở cao dài cổ
Được cái tên hoa, ở Phù Tang,
Tĩnh người trầm lặng nghiêm trang
Giữ vững mỗi đạo, ngày càng tiến nhanh

Hôm Cuối Tháng Giêng

Tr. Ngô Tấn Phú (Ottawa)

*Nghe tên biết kẻ giàu sang
Phước điền sung túc an khang một thời
Giúp cho Liên Lạc sống đời
Mầm Ngô tươi tốt ân trời thọ trăm*

Tr. Mai-Isieu (Sỏi trầm lặng)

*Có người xứ Bắc họ Mai.
Tên nghe trầm lặng phôi thai Sỏi dòng
Hương Đạo giữ mãi tình nồng
Lo liệu toan tính hòa đồng anh em.*

Tr. Nguyễn Công Trứ (Mèo nhanh nhẹn)

*Trưởng dầy có họ với Gia-Long
Dai thật ! cùng tên với Tướng Công
Nên quyết ra tay leo lái khéo
Dân làng Bách Hợp được hạnh thông
Việt Nước Vui Vẻ*

NGUYỄN CÔNG TRỨ (1778-1858) có công trạng nhiều thời vua Gia-Long, được phong Tướng Công.

Tặng lại Việt Nước Canada

*Việt ừn ừn dài hơi lớn tiếng
Lão hoạn đồng vui tự cảnh tiên
Au là kiếp trước cơ duyên
Kiếp này gặp lại đoàn viên vui vầy
Linh-Nguyệt
(Bè trên của Tr. Nguyễn Công Trứ)*

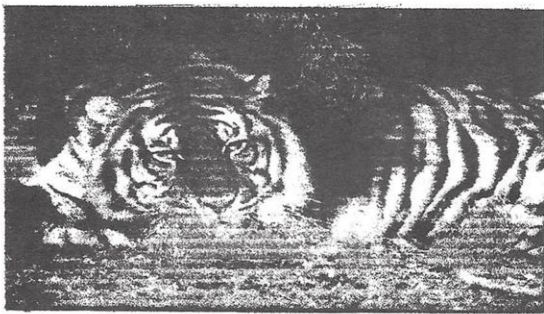
KỶ NIỆM

60 năm 1938 1999

HƯỚNG ĐẠO một ngày

trọn đời HƯỚNG ĐẠO

Thân tặng Trường Thiên Nga

Xuất xứ U Minh bãi Hậu Giang

Mài nanh giữa vút động Tây thành (1)

Thủ đô phó hội thi công lực (2)

Đáo nhậm Bạc Liêu đẹp lữ ranh (3)

Oanh trấn một thời ngao nề mặt

Lược thao lăm lúc cáo rung danh

Rụng rặng lập thất yêu đời đời (4)

Hướng Đạo mầm non luyện thiếu thanh (5)

HỔ RỤNG RĂNG

Cựu Bảy Trường

H.Đ. Châu Đốc - Sóc Trăng

- (1) Nội trú Trung Học Cần Thơ (1930-34)
- (2) Đại hội T.D.T.T. học sinh Nam-Kỳ 1932
Huy chương đồng ném tạ
- (3) Thơ ký Soái Phủ Nam-Kỳ đặc trách phụ tá Tham
Biện quản trị Xã Hội (Affaires Sociales) thời Chánh
Phủ Bình Dân Pháp Quốc 1937, lập trật tự nhóm
du côn lơ xe đồ Hậu Giang (Bạc Liêu - Sài-gòn)
- (4) Gia nhập H.Đ. 1933
- (5) Bằng rừng 1939

Tre Già

Măng Mọc

(Nói lời Tuấn-Việt góp ý đoạn thơ
"Cột tro tàn, chỉ giữ lửa"
của Tr. Nguyễn-Đức-Đức
Liên-Lạc số 29)

Tre già nâng đỡ măng non,
Mưa nắng như Cha bảo vệ Con;
Kinh nghiệm cuộc đời trao lại trẻ,
Bao nhiêu sáng kiến hiến lòng son.
Hạc lâu lửa nóng tan thành khói,
Phòng ẩm tro ngấm nóng mãi còn.
Tuế nguyệt phong ba bền Hương đạo;
Gió biển lửa mòn, tro chẳng mòn.

"Cố giữ Lửa, mãi gìn tro"

TÂN NIÊN VẠN HẠNH

HỔ RỤNG RĂNG

Võ-văn-Hơn

Tin Vui

Được tin vui : Trường **Hữ-Hần-Chấn**
vừa làm lễ kỷ-niệm 50 năm Thành-hôn vào ngày
12 tháng 9 năm 1998 trước sự chứng kiến đông đủ
của Đại Gia Đình và Thân-Hữu.

Nhân dịp này, chúng tôi xin chân thành chúc
Anh Chị **Hữ-Hần-Chấn** giữ vững mãi Hạnh-
Phúc keo sơn để làm gương sáng cho Đàn em và
con cháu noi theo.

Liên Lạc

Những Năm Tháng Với Ông Bà BP

Tưởng nhớ ngày sinh nhật B.P. 22-2

Dưới chân Mount Kenya

Trong lần viếng thăm Nam Phi vào năm 1935, ông bà BP. và hai người con gái nghỉ ngơi hai tuần tại Nyeri ở Kenya, nơi mà Eric Walker (thư ký riêng của BP trước Đệ Nhất Thế Chiến) sở hữu một khách sạn duy nhất trong vùng. Eric là người đã đi đó đi đây rất nhiều sau Thế Chiến Thứ Nhất cho đến khi lập gia đình với Lady Bettie vào năm 1926. Cả hai định lập đồn điền trồng cà phê tại Kenya, nhưng sau lại quyết định mở khách sạn vì thấy kỹ nghệ khách sạn tại đây rất sơ khai.

Khách sạn “The Outspan” gồm nhiều nhà nhỏ nằm xung quanh một tòa nhà chính có quán rượu, nhà ăn và phòng khách. Đối với ngày nay thì lối thiết trí như vậy thật bình thường, nhưng vào năm 1935 thì ý kiến đó quả là độc đáo. Ngồi trước hành lang một gian nhà nhỏ, ông bà BP nhìn ra vườn hoa rực rỡ với vô số các loài hoa, rồi tiếp theo là giải thảm hoa chuông tím (jacarandas) trải dài đến tận sườn núi Mount Kenya.

Bà BP viết thư về cho Eileen Wade (thư ký riêng của BP) như sau :

“Chúng tôi không bao giờ tưởng tượng ra rằng có nơi nào khác hoàn hảo hơn. Phong cảnh xinh đẹp và hoang dã của Phi Châu trải dài hàng chục cây số đến tận ngọn Mount Kenya có tuyệt phủ. Và khách sạn thì riêng biệt như thể chúng tôi được ở trong ngôi nhà nhỏ với hành lang trông ra vườn đầy các kỳ hoa dị thảo. Thời tiết ban ngày thì ấm với ánh mặt trời, ban đêm lại mát. Thật là tuyệt diệu . . .”

Eric Walker đã lái xe đưa ông bà BP đến “Nhà Trên Ngọn Cây” (Tree Tops) cách khách sạn “The Outspan” độ 16 cây số. Đó là một ngôi nhà có hai phòng mà Eric Walker đã thiết trí trên một tảng cây to nhìn xuống khoảng trống có vài hồ nước và thú vật thường đến uống trong khoảng

Nguyễn Văn Thuật

từ 10 giờ đêm đến 2 giờ sáng. Ông bà BP đã trèo lên thang cao độ 10 m và ở lại “Nhà Trên Ngọn Cây” suốt đêm. Họ trông thấy hàng tá hươu, heo rừng và 11 con tê giác. Heather và Betty (hai người con gái của ông bà BP) còn may mắn hơn vào đêm sau vì có hai con voi lớn đến thật gần. (Địa điểm này trở thành nổi danh hơn trong những năm sau đó; vào ngày 6 tháng 2 năm 1962, Công Chúa Elizabeth và Quận Công Edinburg đã ở đêm tại đây).

Eric lại đề nghị đi thám du vùng đất không người ở giữa Kenya và Abyssinia và được ông bà BP nhận lời ngay. Eric cho một xe vận tải chở vật dụng cắm trại và người tùy tùng đi trước, còn chính mình lái xe đưa ông bà BP chạy xuyên qua một đàn hươu cao cổ trên đường đến nơi cắm trại. Bốn ngày sau đó họ đi thăm các vùng lân cận vốn là sa mạc khô khan nhưng lại vừa tình cờ có được vài cơn mưa. BP chụp vô số hình ảnh các đàn ngựa rằn, hươu cao cổ, khỉ, vượn . . . nhưng lại không thấy con sư tử nào cả.

Trở về lại khách sạn “The Outspan”, họ chuẩn bị hành lý để lên đường tiếp tục công tác. BP rất thích cảnh trí tại Nyeri nên trước khi giã từ đã ngỏ ý với Eric là ông muốn trở lại Kenya để nghỉ ngơi mỗi mùa đông.

Vào những ngày sau đó, cả hai ông bà đều bị sốt rét, đúng vào dịp Giáng Sinh, vì lý do là đã bị muỗi cắn trong chuyến thám du rồi. Tuy bị bệnh, BP vẫn đến với cuộc họp bạn lần đầu tại Nam Phi. Không trại sinh nào biết rằng vị Thủ Lãnh Hương Đạo Thế Giới đang thân ái chào mừng toàn trại là một ông già 79 tuổi đang đau yếu và đã bất kể lời dặn của bác-sĩ chỉ vì không muốn làm thất vọng các Hương Đạo Sinh của mình. Sau lễ khai mạc, BP trở lại giường bệnh.

Vào tháng hai năm 1936, BP cảm thấy đã khỏe hẳn và được bác sĩ cho phép đi lại nhưng dặn dò phải nghỉ ngơi. Chuyến về lại nước Anh,

bác sĩ không đồng ý để BP đáp chuyến tàu ghé nhiều hải cảng dọc Tây Phi để thăm các Hưởng Đạo Sinh vì e quá nhọc, mà yêu cầu cả gia đình đi tàu thẳng từ Cape Town về Luân Đôn.

Trên tàu nhằm lúc thời tiết tốt nên ông bà BP cùng hai người con gái Heather và Betty cảm thấy rất thú vị để chuyện trò và làm quen với những hành khách khác trên tàu, đặc biệt là gia đình ông bà Gerard Clay và cậu con trai.

Vào tháng 9 năm đó, Betty kết hôn với Gervas Clay, người mà Betty đã quen biết trên chuyến tàu về lại Anh Quốc. Sau hôn lễ, đôi vợ chồng Betty và Gervas sang lại Phi châu vì Gervas có việc làm tại đây.

Năm 1937, BP đã lên bát tuần và lại lên đường sang Ấn-Độ, nơi có cuộc họp bạn toàn quốc đang chờ đợi vị thủ lĩnh Hưởng Đạo Thế Giới. Sau trại họp bạn, BP đến thăm đơn vị kỵ binh ngày xưa của mình đóng tại miền Tây Bắc Ấn Độ, cách đó khoảng chừng 24 giờ bằng xe lửa.

Trở về nước Anh, BP lại bận rộn với các hội hè, lễ lộc, đặc biệt là với Hoàng gia Anh đã ưu ái dành cho ông bà các buổi tiếp kiến riêng hoặc mời dùng cơm trưa trước và sau lễ đăng quang của Vua George VI.

Tháng 7 năm 1937, BP dự cuộc họp bạn thế giới lần thứ năm tại Vogelensang (Hòa Lan) với 26 ngàn trại sinh. Trong lễ bế mạc, sau khi trao huy hiệu lưu niệm cho tất cả các phái đoàn quốc gia, BP đã nói lời như sau :

“Đã đến lúc tôi nói lời từ giã. Các em biết là nhiều người trong chúng ta sẽ không bao giờ gặp lại nhau trong thế giới này. Tôi đã 81 tuổi rồi và sắp đến bước cuối cuộc đời mình. Hầu hết các em chỉ mới bắt đầu. Tôi thân mến chúc các em thành công và hạnh phúc. Các em có thể đạt được các mục tiêu này khi các em cố gắng thực hành luật Hưởng Đạo trong cuộc sống, bất kỳ là ở đâu và trong hoàn cảnh nào. . . ”

“Từ giã các em. Xin Thượng Đế ban phước lành cho tất cả các em”.

Sau trại họp bạn, BP vội vã về thăm người em ruột là Baden đang bị đau tim trầm trọng. Sau đó, Baden qua đời. Cái chết của người em trai 77 tuổi khiến BP buồn bã vô cùng,

Rồi ngày kỷ niệm 25 năm thành hôn của BP và Olave đến. Từ khắp nơi, quà tặng, thư từ và điện tín đổ về ngôi nhà Pax Hill. Có hai điện tín đặc biệt quan trọng : một của người con trai ông bà BP là Peter từ Nam Rhodesia cho hay cháu nội trai vừa ra đời và một của Betty báo tin hạ sanh cháu gái.

Vào tháng 11 năm 1937, ông bà BP lại đáp tàu sang Phi Châu. Một hôm sau ngày đến khách sạn “The Outspan” BP bị đau cổ, nhức đầu, ho và sưng phổi. Vào ngày đầu năm 1938, bác sĩ Alec Doig tại Nyeri đã khám sức khỏe cho BP rất kỹ càng. Bác sĩ nhận thấy áp huyết bình thường, phổi tốt, chứng viêm phổi đã đỡ nhiều. Chỉ một điều tệ hại là tim quá mệt vì làm việc quá sức. Một bác sĩ chuyên khoa khác từ Nairobi được mời đến cũng đã xác nhận các chuẩn đoán trên, cho thuốc uống và thuốc chích cùng lời khuyên “nghỉ dài hạn, không được làm việc trong một năm” BP đã ghi lại trong hồi ký của mình về cuộc khám bệnh này như sau :

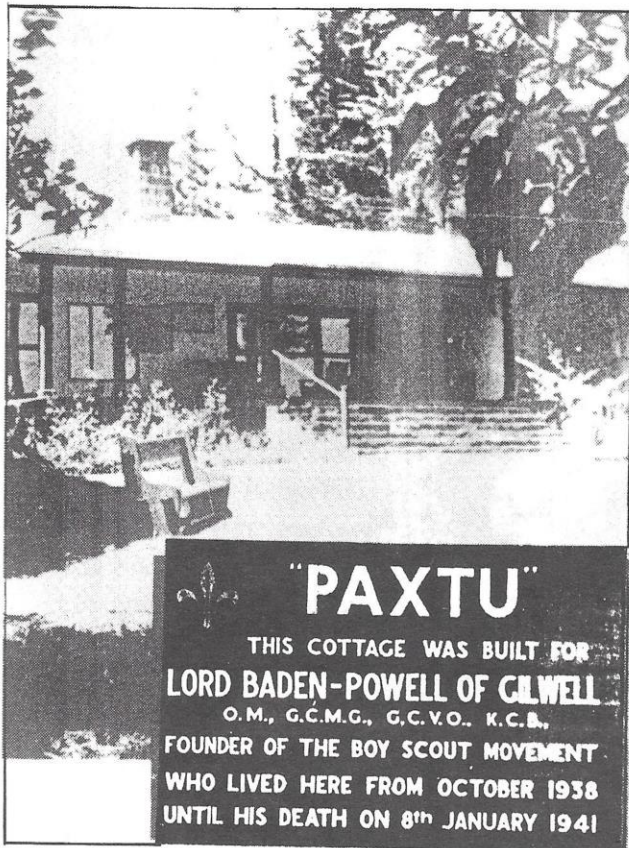
“ Khi bác sĩ hỏi mình đã làm gì trong 12 tháng qua và nghe chương trình đầy ắp của mình ở Ấn Độ, dự lễ đăng quang của Anh hoàng, họp bạn Hưởng Đạo thế giới, kỷ niệm 25 năm thành hôn và các cuộc thăm viếng các đơn vị Hưởng Đạo trên đường đến Phi châu . . . , ông ấy nói rằng mình đã 81 tuổi rồi mà chưa chịu giảm làm việc thì bệnh như vậy là phải !

BP nhớ tới một chuyện ngụ ngôn Phi châu về con voi đầu đàn dững mãnh. Khi biết là ngày cuối đã gần kề, voi ta lặng lẽ rút vào rừng sâu để chết âm thầm và cách biệt với thế giới cũ.

Sau khi viết thư về Anh quốc cho Huân tước Somers, người mà BP đã cử làm Phụ Tá Thủ Lãnh Hưởng Đạo tại Anh để yêu cầu tiếp tục điều hành công việc, BP nói với Eric Walker về ý định của hai ông bà từ chuyển viếng thăm lần trước là họ muốn xây một ngôi nhà tại khu khách sạn “The Outspan”. Đó sẽ là một tổ ấm thứ nhì như thể Pax Hill tại Anh quốc, nhưng nhỏ hơn, có thể gọi là “Pax thứ nhì” hay “Paxtu” , hiểu theo tiếng địa phương là “Hoàn Mãn”, BP đưa cho Eric một phần số tiền được tặng nhân lễ kỷ niệm hai mươi lăm năm kết hôn vừa rồi. Eric Walker hoan

hỷ nhận lời và bắt tay vào việc phác họa sơ đồ, sao cho ngôi nhà nhỏ với mảnh vườn nhìn ra vùng có phong cảnh đẹp. “Ngôi nhà sẽ được xây xong vào mùa thu”, Eric Walker cam kết với người bạn già mà cũng là người đàn anh như vậy.

Sau ba tháng xả hơi, bác sĩ đồng ý để BP đáp tàu về lại Anh quốc. Về lại ngôi nhà Pax Hill thân yêu, BP sống một mùa hè thật yên lặng, suy nghĩ về tương lai của Phong trào, gặp gỡ các cộng sự viên, viết lách và bỏ bớt nhiều giấy tờ và tặng phẩm không còn cần thiết. Vào tháng 8, BP đi tàu thăm thiện chí các đơn vị Hướng Đạo tại Băng Đảo, Na Uy, Đan Mạch và Bỉ quốc. Tại mỗi nơi, BP lại lên đứng tại cầu tàu, vẫy chào các Hướng Đạo Sinh chứ không lên bờ. Ngày 25.10.1938, ông bà BP giả biệt ngôi nhà Pax Hill rồi sau đó rời Anh quốc trực Kenya.

Hai năm êm đềm còn lại .

Khi trở lại Neyrie vào ngày 24. 11.1938, ông bà thấy tổ ấm đang chờ đợi họ. Thật là đẹp hơn dự tưởng ! Lần đầu tiên sau bao năm kết hôn, ông bà BP có lại được những giờ phút thư thả bên

nhau mà không bị quấy rầy. “Ba mẹ cảm thấy tràn trề hạnh phúc ở đây, và thường nói với nhau là chúng mình thật là may mắn mới được như vậy . . . “, bà BP viết cho các con như thế. Cũng là lần đầu tiên, cuộc sống của BP không bị đè nặng bởi những hạn chót phải xong việc, các cuộc hẹn phải giữ đúng giờ, các hội nghị phải tham dự, các cuộc tập họp Hướng Đạo Sinh phải ngỏ lời và nhiều thứ công tác khác phải làm.

Tuy vậy, BP không có thì giờ vô ích. Khi không đau yếu, BP làm hồ tắm và chỗ ăn uống cho các loại chim trời trong hành lang nhà, ngắm nhìn màu rực rỡ của chúng, BP nuôi hai con thú hyrax (giống như cheo nhỏ) trong nhà và rất thích chúng.

Khi cảm thấy đủ khỏe khoắn để đi dạo trong vườn , có khi được chở đến “Nhà Trên Ngọn Cây”, BP phác họa hoặc vẽ màu nước thú vật và ghi lại nhận xét của mình về chim và thú rừng Phi châu mà ông trông thấy. Hầu hết các tác phẩm này được BP gửi về Anh quốc để đăng trên các báo “The Scout” hoặc “Daily Mail”. Sau này, một người cộng sự thân tín là Eileen Wade sưu tập, chú giải và in thành sách với các tựa đề : “Chim chóc và thú rừng Phi châu”, “Hãy tự chèo lấy thuyền của mình” và “Những phác họa từ Kenya”

Eric Walker thường sang đánh cờ với BP và ngồi lại qua đêm mỗi khi BP đau yếu. Anh thấy mình có hân hạnh được giúp người đàn anh già mang giấy ống vào hoặc cởi nó ra mỗi khi BP cảm thấy có thể cùng đi câu dọc theo sông Thega. Vợ của Eric là Lady Bettie thường nói rằng đối với Eric thì BP là trên hết, rồi mới đến gia đình và sau rốt là cơ sở làm ăn.

Khi cuộc chiến tranh thế giới lần thứ nhì bùng nổ, BP viết cho Huân tước Somers bày tỏ ý định sẵn sàng trở về nước Anh, nếu ông được cần đến. Tuy nhiên, Huân tước Somers trả lời rằng Hội Hướng Đạo Anh quốc đang vững vàng , không có gì phải quan ngại. BP dành miễn cưỡng từ nhiệm và tiếp tục những tháng ngày trầm lặng tại “Paxtu”. BP viết đến một Trưởng Hướng Đạo tại Anh như sau :

“Minh tưới hoa hồng trong vườn. Tuy không phải là công việc có giá trị cao trong thời

chiến này, nhưng đó là việc mà bác sĩ cho phép mình làm ở ngoài trời. Kể ra thì tia hoa hồng cũng có triết lý của nó. Mình đã cắt vài nhánh nhiều đến độ mình sợ rằng có thể đã cắt quá trớn và có thể làm hại cả cây. Nhưng tuyệt nhiên không phải như vậy. Với tiết trời mưa nắng tại đây, cây lại đâm chồi nảy lộc, mạnh mẽ hơn bao giờ hết, có khi chính nhờ việc cắt tỉa đó !

Vườn hoa hồng Hương Đạo của chúng ta cũng như vậy. Chiến tranh đã cắt tỉa Phong Trào bằng cách mang đi các Trưởng và tráng sinh, đồng thời biến nhiều Hương Đạo Sinh thành những người di tản khắp đó đây. Chế độ Quốc xã cũng đã cắt các Phong Trào địa phương đến tận gốc và tận lực thay thế bằng những cây cối khác, như là thanh niên Hitler và Balilla. Nhưng nhờ gốc rễ vẫn còn đó, khi mùa xuân của hòa bình trở lại, những cây hoa hồng sẽ lại đâm chồi nảy lộc mạnh mẽ hơn bao giờ hết và nở rộ rỡ trong vườn hoa của mỗi nước . . . “

Vào tháng 2.1940, Peter (người con trai lớn của BP) từ miền nam Rhodesia và Gervas từ miền bắc Rhodesia cùng hẹn nhau đưa hai gia đình đến thăm ông bà BP. Đây là những ngày vui của BP. Ông ao ước Heather có thể hiện diện cho gia đình được hoàn toàn sum họp; nhưng tiếc là Heather đã gia nhập quân đội và không thể có thì giờ được.

Đầu mùa xuân 1940, cuộc Thế Chiến Thứ Nhì gia tăng cường độ một cách khốc liệt khi Na Uy và Đan Mạch bị xâm lấn, Hòa Lan và Bỉ quốc bị tràn ngập, còn quân đội Anh quốc thì bị khốn đốn tại Dunkirk, quân Hitler lại vào Paris và đe dọa oanh tạc Luân Đôn. Ông bà BP nhớ thương Heather đang trong quân ngũ, dù đã tìm được ý trung nhân nhưng chưa biết đến bao giờ và làm sao có thể thành hôn. Trước tình hình ngày càng khẩn trương. Ông bà BP quyết định gạt qua những khuôn phép cũ và đáp ứng thư xin phép được đính hôn với Heather của người bạn trai tên là John King một năm trước (nhưng ông bà đã do dự vì John chưa có việc làm). Nghĩ rằng không nên để cho con gái phải chờ đợi mãi mà không ai biết được đến bao giờ, ông bà gửi điện tín sau cho Heather :

“Vì thư gửi bằng máy bay bị đình trệ, không thì đã gửi thư rồi. Chiến tranh khốc liệt và John (King) cũng đã tham gia công vụ của Hoàng gia, cha mẹ tán đồng cho con đính hôn hoặc kết hôn, tùy ý con. Thương chúc con nhiều may mắn và can đảm trong khi thi hành nghĩa vụ thời chiến tranh. Thương mến”.

Heather và John King tổ chức một đám cưới đơn giản tại Bentley vào ngày 24.6.1940, cũng tại ngôi nhà thờ mà Betty đã lên xe hoa ba năm trước đó. Chuông nhà thờ đã vang lừng 3 năm trước, nay phải im lìm trong hôn lễ của Heather vì theo lệnh của chánh quyền thì tiếng chuông nhà thờ đó là báo động biến cố nước Đức xâm lấn nước Anh.

Những lá thư vĩnh biệt

Tháng 9 năm 1940, BP bị một cơn đau tim trầm trọng khác. Bác sĩ khám bệnh thấy tim đã sa sút quá nhiều nên báo cho bà BP hay là không ai biết chắc cuộc sống của BP còn được bao ngày nữa.

BP cũng biết rằng ngày cuối của mình đã cận kề. Nhân lúc bà đi vắng vì công tác cho Nữ Hương Đạo tại Nairobi, ông tìm cái va li cũ, lục lại cái phong bì dài có ghi lời đề : “Trong trường hợp mà tôi qua đời . . . “ và đọc lại bức thư vĩnh biệt mà ông đã viết trước cho bà vào ngày 21.1.1916 tại Étaples (Pháp) khi ông chứng kiến nỗi đau buồn thảm thiết của người vợ một sĩ quan Canada bị thương trong chiến trận và qua đời trong bệnh viện. Giờ đây, hai mươi lăm năm sau, BP viết lá thư tiếp với nét chữ tuy run nhưng vẫn còn rất rõ trên giấy có tiêu đề của khách sạn “The Outspan” :

“Em thân yêu, anh không biết chắc là những đau yếu trầm trọng hơn trong các tuần qua có thể là dấu hiệu ngày cuối của đời anh sắp đến . . . Anh đã sống một đời vô cùng hạnh phúc, đặc biệt là trong 27 năm qua mà em đã góp phần giúp cho cuộc sống của anh thành công và tuyệt diệu. Anh không nghĩ rằng anh đã lãng phí thời giờ trong cuộc sống. Thật là sung sướng vì ngoài thời gian này này trong quân ngũ của anh, những nỗ lực của chúng mình cho các thế hệ trẻ đã đạt

được những thành công hơn mong ước. Con cái chúng mình cũng đã lập gia đình và sống hạnh phúc.

Cuộc đời thật đã ưu đãi anh mà tiếc thay, nay anh sắp rời xa, nhưng anh đã đến cái giai đoạn không còn ích lợi gì nữa mà chỉ làm một người đứng ngoài nhìn, vậy là anh nên ra đi.

Điều quan trọng đối với anh hơn cả cuộc đời này chính là em. Phải vĩnh biệt em là nỗi đau đớn của anh, mà chắc chắn còn là một sự mất mát trong cuộc đời của em nữa. Điều an ủi anh là với sự nhạy cảm của mình, em sẽ nhận ra điều phải đến đang đến và rồi em sẽ can đảm đối diện với điều đó, cho đến khi thời gian sẽ hàn gắn lại mọi nỗi đau thương.

Anh cảm thấy được an ủi là em sẽ khuấy khỏa với muôn ngàn công việc của Phong Trào Nữ Hướng Đạo. Em cũng sẽ có được sự an ủi của các con và các cháu.

Nỗi đau đớn của em chính là điều hối tiếc của anh khi từ già cõi đời : Nếu anh biết được là em sẽ ráng dần cơn đau buồn thì anh sẽ ra đi với lòng thanh thản. Anh của em.”

Và rồi những thông điệp cuối cho nam và nữ Hướng Đạo Sinh có những đoạn thật cảm động như sau :

“Tìm hiểu về thiên nhiên sẽ giúp các em thấy được vẻ đẹp và sự mầu nhiệm mà Tạo Hóa đã tạo ra cho cuộc đời này.

Những cái bí quyết để sống hạnh phúc là chia sẻ hạnh phúc của chúng ta với người khác. Hãy cố gắng làm cho cuộc sống này ít nhiều tươi đẹp hơn ngày các em vào đời để khi từ già cuộc sống, các em sẽ già từ một cách thanh thản vì các em đã không lãng phí thời giờ mà trái lại đã cố gắng hết sức. Hãy “Sắp Sẵn”. Hãy sống hạnh phúc và hãy chết một cách thanh thản. Hãy giữ lời hứa Hướng Đạo, ngay cả khi các em không còn niên thiếu nữa . . . “

Vào tháng 11.1940, BP bị một cơn đau tim khác, tuy cũng có lúc cũng cảm thấy đỡ. Bác sĩ Piorskowki và hai nữ y tá ứng trực để kịp thời săn sóc cho BP. Nhưng từ ngày đầu năm 1941, bệnh bỗng trở nên trầm trọng. Bà BP ngồi bên BP nhìn ông ngày một kiệt dần. Ông không buồn nghe đọc sách hay trò chuyện nữa. Đến 5 giờ 45 sáng ngày 8.1.41 thì BP vĩnh viễn từ già cõi đời.

Tang lễ được cử hành theo lễ nghi quân cách, dù đơn giản, với sự hiện diện của Thống Đốc và một số đông nam nữ Hướng Đạo Phi, Á và Âu châu. Mộ nằm cách ngôi nhà “Hoàn Mãn” độ vài trăm thước, nhìn về ngọn núi Mount Kenya mà BP vẫn ưa thích ngắm mỗi khi ngồi ở hành lang nhà, trên mộ bia có khắc thêm dấu hiệu vòng tròn có tâm được tô đậm nét với ý nghĩa “Tôi đã về nhà”.

Mộ B.P., có huy hiệu của hai Phong trào Nam và Nữ Hướng đạo, dấu đường (hết dấu, với H.Đ. có nghĩa là qua đời) và khắc chữ :”_Robert Baden Powell, Chief Scout of the World, Born 22nd February 1857, Died 8th January 1941” (Hình chụp tại Kenya, năm 1973 :nhìn từ trái sang phải : Người thứ 2 : Tr. Nagy (TTK) và người thứ 5 : Cháu nội của Cụ B.P.)

Tin Buồn

Được tin buồn : Hiền-thê của Trưởng Nguyễn-Đức-Dziên (Chòm Chăm lo, Alpha 13, Thành-viên của Xóm Trưởng-niên Seattle, phụ-trách trang Sinh Hoạt Hưởng-đạo của báo Tiếng dân)

là Chị : Theresa Nguyễn-Thị Hoài-lam
đã rời Trần-thế ngày 11-10-1998

Chúng tôi thành thật chia buồn cùng Trưởng Nguyễn-Đức-Dziên và Tang-quyển . Xin Cầu Nguyện Linh-hồn Theresa sớm về nơi Vinh Cửu.

Nhân dịp này, xin được mượn hai câu đối "KHÓC VỢ" của Cụ Tam-Nguyên Yên-Đỗ ngày xưa để san sẻ phần nào nỗi bi thiết của Trưởng Dziên khi vắng bóng Người Bạn Đời thân thiết :

*Đất chẳng phải chồng, đem gởi thịt xương sao đặng,
Trời mà chết vợ, thì xem gan ruột mìn rưng!*

Hưởng-đạo Trưởng-niên Việt-nam
Ban Phụ-trách bản tin Liên-Lạc và các Địch-giả

Lời Vội Tri Ân

Trong Tang-gia bi thống, nhiều hệ lụy ắt phải có. Chồn không còn biết phải bắt đầu từ đâu, và chấm dứt nơi nào . . . ! Điều cầu mong là cảm ơn Quý Trưởng, Ban-Đoàn, Thân-Hữu và toàn thể Anh Chị Em trong Gia-đình Bách-Hợp (Trưởng-niên).

Điều ước muốn là sẽ được quý Trưởng cùng Toàn-thể Anh Chị Em niệm tình tha thứ cho những điều mà Chồn cùng gia-quyển không thể chu toàn đúng khuôn phép hành xử trước, trong, cũng như sau ngày Tang-lễ cho "Thỏ Đẻ" dấu yêu :

Một người Hưởng-đạo của Hưởng-đạo Niềm đau nào chất ngất trong nắng sớm . . . và vụn gãy trong lãng mộ chiều hôm ! Thu Seattle năm nay đến muộn, hình như cố nứu giữ một Linh-hồn . . . chắc có lẽ rồi phải Ra Đi, chỉ vì để tìm cho mình một cuộc chơi mới !!! Nguyễn xin Tri Ân, và chúc cho nhau những tháng ngày còn lại An Bình, thật An Bình . . . !

Thân kính BTT Quý Trưởng,
Nguyễn-Đức-Dziên, Alpha 13

Trưởng Nguyễn-Đức-Dziên cùng Tang-quyển, một số Trưởng và H.Đ.S. , các Thân-hữu đang hành lễ tại Thánh-Đường, trước khi đi quan đến nơi an nghỉ cuối cùng.

M Ã T H U

* Tr. Bùi Năng Phán (Cáo Lãng Tử) Hòa-Lan

Đi xa mà vẫn còn nhớ đến Liên Lạc là quý rồi. Bưu thiệp đề ngày 6.8.98 còn nhắc đến Kỳ Họp Bạn kỳ VIII ở Chon Buri. Và cũng do duyên số khởi sự từ việc làm giấy tờ mà đôi con trẻ Nhữ-Trí + Đoàn-Mùng kết hợp nhau. Mà dạo ấy Ngựa này có dự tiệc cưới ở Bát Đạt mà nào đâu có hay.

Cũng từ Thái-Lan, Vua Càn-Long cho hay đã gặp lại mấy anh em HĐVN cũ, từ trong nước. Khi ở khách sạn L.S., nhân có tờ Liên Lạc số 28 mang theo, đã vội in ngay 20 bản để anh em mang về, anh em rất thích thú. Nghe tin như vậy, anh em ban Phụ-trách vui lắm, vì Liên Lạc được quảng bá rộng rãi hơn, Dù rằng lần nào phát hành L.L. cũng đều có gửi về, bằng nhiều cách, duy cách bưu điện thì như là Tình Yêu vậy (Đường vào Tình yêu có trăm lần vui và vạn lần sầu !)

Cám ơn Cáo Lãng Tử đã nghĩ đến anh em phương xa.

* Tr. Trần Trung Hợp (Milwaukee).

Thật ra, chuyện làng Tân-Hương chưa được kể ra cho hết. Trừ phần trình bày của cô Năm ở Xóm Chuối, còn cô Sáu Tao-Đàn cũng góp thêm nhiều chi-tiết thú-vị và cũng được nêu ra ở Liên Lạc số này.

Ai nói với Trường là Làng Tân-Hương may đồng phục mà xin đi diễn hành ở TT6 mà không được. Đâu có chuyện đó ! Ban Tổ chức sẽ hoan nghênh là khác.

Cám ơn Trường đã cho tin Trường-lão Chử-Ngọc-Liền đã qua đời ngày 19.9.98 vừa qua. Liên Lạc có lời phân-tử ở số này.

Chúc Trường nhiều vui và Liên Lạc mong tin mới.

* Tr. Tôn Thất Quỳnh-Tiêu (Dallas).

Đã gửi tiếp qua Trường mấy số Liên Lạc có đề cập đến Trường Võ-Thành-Minh, cho được liên tục, như ý Trường muốn. Đàng này cũng đã nhận "Tập-san 48 - 55 Khải-Định - 1998" do Trường thực hiện thật công-phu (dày 530 trang lận !).

Đã ghi địa-chỉ 3 Trường (đã giới thiệu) vào danh sách đọc giả dài hạn của Liên Lạc rồi, và cám ơn đàng ấy cho biết thêm Trần-Khắc-Chiếu, một đội-trưởng ngày xưa của Chi-Lãng đó. Anh Lê Cảnh Đạm hiện ở Ca-Li, ở với các con, có lần viết bài cho Liên Lạc. Đoàn An-Tiêm dạo đó có anh Toàn, Bạch-Đằng có anh Diễn, Chi-Lãng có Ngựa này, Nguyễn-Trường-Tộ có anh Lê-Thúc-Vịnh. Nhớ vườn cam Tây-Lộc là nhớ đến An-Tiêm, nhớ đến khóa H.L. Đội-trưởng và Đội-phó của toàn Đạo Thừa Thiên. Ôi ! ngày ấy nay còn đâu !

Trường-niên ở Texas thì cứ liên lạc với Tr. Nguyễn-Chí-Hiếu, tay này chịu khó và thiết tha với phong-trào lắm. Nay có anh em Dallas phụ vào thì tốt lắm. Ráng làm sao để kỳ trại Họp Bạn TT7 ở Houston Làng Bách Hợp Texas cầm cờ dẫn đầu Hương-đạo. Trường Niên Thế giới cho thiên hạ kẻ mất chơi.

À, Trường Tiên ơi ! anh em Quảng-Thừa (các H.Đ.S. gốc Quảng-Trị và Thừa-Thiên) dự tính thực hiện giai phẩm Xuân năm nay. Liệu thu xếp thì giờ để viết 1 bài đăng vào giai-phẩm cho vui. Với văn-tài như đã biểu dương ở 3 đặc san Khải-Định, sá chi một bài cho anh em Quảng-Thừa. Nếu được, xin gửi về Tr. Dương-Phước-Luyến (địa chỉ có ghi ở lời nhắn tin trong Liên Lạc #29 này). Trông chờ lắm đó.

Cám ơn những chân tình đã dành cho Ngựa này.

*** Tr. Nguyễn-Đức-Linh (OKC).**

Đọc thư Trường mới thấy cái khổ tâm của kẻ có lòng.

Đã vì ích chung mà xướng ra, lúc đầu ai cũng hăng lắm, xiu lần lần, rồi lặng lẽ rút lui không kèn không trống. Trường đã “*ứng trước*” tiền ghi danh cho xóm Trường Niên Oklahoma, cũng như tôi đã ứng trước cho cả xóm làng, đến nay cũng còn 2 xóm chưa bồi hoàn (dù 2 xóm ấy đông và mạnh nhất), không lẽ nhắc hoài cũng kỳ ! Đành vậy !

Ban đầu, vì muốn nêu gương cho các đơn vị ghi danh và đóng tiền để H.Đ.T.Ú. có phương tiện hoạt động nên H.Đ, Trường Niên làm vậy. Nay việc ghi danh đã có đà tiến triển.

Trường đã “*thổi lửa*”, Trường Thịnh “*bám trụ*” thế mà kỳ Thăng Tiến 6 vắng bóng Xóm OKC. Buồn !

Với Lửa của Trường, tuy âm ỉ dưới lớp tro, chắc chắn sẽ còn dài dài với phong trào, cũng như Trường đã đem lửa từ Bạch-Đằng từ 50 năm trước (ở Hà-Nội), đến bây giờ vẫn còn âm ỉ đấy !

*** Xóm Chuối (Merkel).**

Bài Làng Tân-Hương ghi lại ở Liên Lạc số vừa rồi, Liên Lạc nhận được 2 thư và 1 lần điện thoại, cả 3 nơi đều phát biểu :

1- Đây là lần đầu Liên Lạc đăng bài viết của nữ độc giả Hương-đạo.

2- Bài Làng Tân Hương cũng là một phần sử-liệu Nữ Hương-đạo.

3- Liên Lạc nên có những bài viết tương tự của nữ-giới để độc-giả thêm vui và biết nhiều.

Đó ! thấy chưa ? Mới ra quân mà đã có effect rồi !

*** Tr. Phạm Quang Lộc (Portland).**

Lâu nay vắng thư, thì được thư Trường cho hay sức khỏe vẫn thường, tuy thỉnh thoảng “*trở trời*” thì có thể có phần nhức mỏi. Dù sao tâm trí vẫn vững vàng là được.

Tháng trước, nhân dịp qua thăm Trường Trần-Văn-Thao (sau khi mổ mắt) thì đôi mắt trở nên rõ ràng, đọc sách khỏi phải mang kiếng.

Các tài liệu mà Trường nhờ hỏi (về Trường Dã Mã) thì Trường Thao cho biết là

không còn giữ chi cả (có lẽ đã hoàn lại Trường rồi). Ngoài ra Trường Thao có cho biết trước đây có chuyển cho Trường Đỗ-Văn-Ninh một thùng tài liệu và hình ảnh, nay không rõ có còn không ?

Có tin gì mới bên quê nhà, cho Liên Lạc biết với để phổ biến cho anh em thông suốt tình hình.

Chúc Trường sức khỏe tốt, tâm-trí vững vàng còn những cái lẻ-tẻ khác từ từ rồi tính sau.

***Tr. Nguyễn Mậu Hưng (Voi Chương Dương)**

Như đã nói, bản nhạc Hương-đạo Trường-Niên mà Trường Phụng đã trao cho Ngựa, Ngựa có phổ biến ở Kỳ Đại-Hội nhưng vì thì giờ ít, không có ai ca cho nghe, không có bài hát thu cassette sẵn, nên không lưu lại ấn tượng gì lớn. Nay Liên Lạc dành cả một trang bìa (để dễ dàng nhìn thấy, hoặc cắt đem theo khi tập dợt) để đăng bản nhạc Hương-Đạo Trường Niên (đã sửa chỗ sai). Vậy xin các anh Chị Em H.Đ.Trường Niên lấy đàn ra dạo thử xem chơi. Nếu thích hợp thì xin cho biết ý kiến, vì trước đây đã có bài ca H.Đ.Trường Niên của Tr. Lê-Cao-Phan.

Rất mong có dịp tái ngộ ở Florida.

*** Tr. Đào-Trong-Cương (Trâu hiền) Ottawa.**

Nhìn nét chữ quắc thước của vị Trường Lão 88 tuổi, trong lòng mừng vô hạn : vì với nét chữ ấy, với lời lẽ chững chạc, với tấm lòng thủy-chung với Phong-trào như vậy, chắc chắn còn sống lâu dài với Hương Đạo Trường Niên để làm gương sáng cho đám hậu sinh, trong đó có cả Em, hiện đang viết những giòng này.

Em còn nhớ, khi nhận lãnh tấm huân chương của Hội-Đồng Trung-Ương trao tặng, Trường đã nói :

... “*Tấm Huân Chương này là một sáng kiến rất đáng đề cao của H.Đ.T.Ú. trong dịp Trại Họp Bạn Thăng Tiến 6 vừa qua. Mục đích thấy rất rõ ràng, là trước hết, tỏ lòng ái mộ nhớ tới các vị đã được kính yêu tôn là đàn anh đã có trong cuộc đời một thời-gian sống với Hương-đạo, suy nghĩ và hành động theo Hương Đạo, rồi trong số các vị đó, có vị vì lý do này hay lý do khác đã xa sinh hoạt H.Đ., rồi khi trở về già lại có duyên trở về với Hương-đạo một cách nhiệt tình . . .*”

Em hồi tưởng lại khi còn sinh tiền Trường Trần-Văn-Khắc, ngày đầu tiên họp để thành lập

để thành-lập Hương-đạo Trưởng Niên Xóm Ottawa, Trưởng là người đầu tiên góp ý bản dự thảo điều lệ, đã nhắc lại những kỷ niệm xưa khi ở Đoàn Lê-Lợi (Hà-Nội) với Trưởng Khắc.

Và ngày nay, khi nhắc đến Liên Lạc (mà Trưởng là người ủng hộ và nuôi dưỡng) Trưởng đã viết :

“ . . . Với tờ báo Liên Lạc, nếu không có thì cảm thấy thiếu một cái gì khó nói ra được cái hay, cái đẹp mà chỉ thấy ví được với ông tiên, tiếng sáo diều trong cảnh ngày Xuân nơi đồng nội ! ”

Ôi lời lẽ thấm thiết của bậc Trưởng-Lão xấp xỉ Cửu Tuần đã làm nức lòng những người cùng chung sức.

*** Tr. Phạm-Quỳnh-Châu (Feble Beach).**

Thỉnh thoảng nói chuyện với anh em ở Hội-An, thường nhắc đến Chị. Nào là cô giáo dịu hiền luôn tươi vui, nào là Akéla mền Sói. Toàn là những kỷ niệm đẹp, thật đẹp ! Bây giờ , mỗi khi nhắc đến Chị, em hình dung ra Chị Bầy-trưởng Đình-Bộ-Lĩnh, cùng thời với Chị Hồ-Thị-Vê (Bầy Lê-Lai), Chị Chenevier (Bầy Lyautey) trong khi đó Em là Sói con của Akéla Trần-Mộng-Long (Bầy Prince Cảnh).

Chị chăm cũi lửa cho Liên Lạc là điều rất quý, mà có khi^{trên}Chị nghĩ tới (hay thoáng qua) là sẽ viết lại kỷ niệm cầm Bầy ngày xưa, những em Sói tình-nghịch, những đầu đàn thật giỏi v.v... để truyền nghề lại cho đám hậu-thế không ?

*... “ Rồi có khi nào ngắm bóng mây
Chiều thu đưa lại gió heo may,
Dừng chân trên bến sông xa vắng
Chạnh nhớ “Bầy ta “ trong phút giây ! ”*

(Giấy phút chạnh lòng; Thơ :Thế-Lữ ; chỉ thay 2 chữ “Bầy ta “).

*** Tr. Phan-Lê-Nga (Pháp)**

Cám ơn tấm thiệp mà Anh Chị gửi cho Liên Lạc sau khi trở về Paris, trải qua cuộc viễn du dài ngày ở Hoa-Kỳ và Montréal.

Trong dịp Thăng Tiến 6, trừ mấy lần gặp gỡ, vì Chị đang bận làm phóng sự cho DÂN THÂN nên ít có cơ hội nói chuyện nhiều, khi Chị qua Montréal thì tui em lại lật đật sắp xếp để đi Cancun cùng các cháu.

Anh Chị có thấy mùa hè Montréal đẹp không ? dân tình chất phác, sinh hoạt không đắt

đỏ như một số nơi khác. Mùa Thu càng đẹp hơn nữa.

Mời Anh Chị sang năm qua lại Montréal tui em sẽ ở nhà tiếp đón Anh Chị.

*** Tr. Nhữ-Văn-Trí (Maryland).**

Nhìn 4 tấm hình Trí gửi tặng có tấm hình chụp chung các Trưởng (10 trưởng) hôm lễ bế mạc, đứng trên khán đài, ai cũng đội mũ cả, duy có 2 người “ đầu trần “ (không mũ), đó là Trưởng Nguyễn Trọng Phu (Toronto) và Ngựa C.K.

Tối hôm ĐHD vẫn còn thấy Tr. Phu ngồi họp, với cái mũ cổ truyền để bên cạnh, nhưng sau đó, thấy Tr. Phu đi quanh ngó tìm hoài, hỏi ra mới biết Tr. Phu đã mất mũ, bị mất mũ (chứ không phải như Tr. Vĩnh-Đào “không mũ”).

Còn Ngựa CK thì mũ bị “đổi” ngay trước mắt, sau này mới biết chú em ở Florida muốn giữ để đem vào viện Bảo-tàng Hương-đạo V.N. vì cái mũ quá đẹp ! Chú này tuổi còn nhỏ mà nhìn xa thật (lại lạc đề, nháy qua người khác rồi).

Có cái lạ, mỗi lần nhận thư Bùi-Năng-Phán là nhắc đến Nhữ-Văn-Trí và có ngay Đoàn-Thị-Mừng liền sau đó. Đạo ấy Ngựa ở ngay đó mà không hay biết chi cả, chỉ biết khi dự tiệc cưới. “ Cặp này “ kín đáo thật, đó là “duyên passport” truy thêm nữa, đó là do Hương Đạo mà ra cả, vì nếu không có cuộc Họp Bạn ở Thái Lan hồi đó thì làm chi mà có “bầy nhóc” thành đạt như ngày nay.

Cám ơn Trí đã “nghĩ” đến tờ Liên Lạc, như rửa là đẹp rồi, còn mong chi hơn nữa Trí ơi !

*** Chị Trúc Lê (Úc Châu)**

Chị Sói Yêu Rừng ơi ! lại ghi sai địa chỉ nữa rồi, Liên Lạc xin nhận lỗi và hứa điều chỉnh lại. Xin thưa Chị rõ : Bề trên của Ngựa là T. Vy chứ không phải là L. như Chị đã viết trong thư. Xin Chị nhớ cho, kéo lằm người khác, bị tội oan thì khổ cho Ngựa tui quá !

Chúc Chị sức khỏe tốt, chuẩn bị để tham dự Thăng Tiến 7 nữa. Lần này ráng lấy thêm một cái nhất nữa cho oai !

*** Tr. Nguyễn-Quỳnh-Hoa (Virginia)**

Đã nhận được những tấm ảnh Chị chụp hôm ở Trại Thăng Tiến 6, chụp rất professional.

Tiếc rằng 4 cuốn “Vietnam Review” còn nhờ Chị giữ hộ, hy vọng có dịp nhận lãnh lại.

Anh em phụ trách thực hiện giai phẩm Xuân Quảng Thờ nhờ Chị gửi cho bài để đăng trong giai phẩm đầu tiên này, đại loại như chuyện Chị đã kể hôm họp ở bờ sông nhân Kỳ TT6 (chuyện Chị đi dự Họp Bạn Quốc Tế Hướng Đạo) và nhiều chuyện khác của Chị, nhất là kỳ còn sinh hoạt ở Huế. Xin gửi cho Tr. Dương-Phước-Luyến (có địa chỉ trong Liên Lạc số này, mục nhấn tin dân Quảng – Thờ).

Đừng quên làm bốn phần công dân Quảng – Thờ đó nghe !

*** Tr. Đỗ – Quyên (Brossard)**

Con người quá im hơi lặng tiếng ! Nhờ Làng Tân-Hương điểm danh mới biết đến Cô Ba Bến-Thành, người ở cách Liên Lạc chỉ một con sông, từ mấy chục năm nay mới xuất hiện, mà xuất hiện chỉ mấy giòng, khi gom củi lửa cho Liên Lạc.

Chắc một ngày gần đây Cụ Trưởng Xóm H.Đ. Trưởng Niên Montréal sẽ cung-thỉnh Bà Chị gia-nhập với Xóm cho vui đó.

Đến đây sức nhớ đến thứ tự, cấp bậc của các Cô Làng Tân-Hương : Tuy là có đến 7 cô lặn, lớn nhất là Bà Cả Đất Hộ, nhỏ nhất là cô Bảy Bờ-Rô, nhưng tui thấy cô Năm Gia-Long có vẻ “bao sân” cho cả Làng. Coi bộ anh-dũng lắm, lương bổng phụ-cấp chắc là nhiều lắm !

Xin mời Chị gia-nhập Xóm Trưởng Niên Montréal.

*** Tr. Nghiêm-Văn-Thạch (Pháp).**

Đọc thư Anh, nhìn lại nét chữ, thấy nghiêm chỉnh như con người của Voi Già vậy.

Tôi xin nhận lỗi vì sự vô ý, khi vội nghe anh nói số 50 US\$ là của Trưởng Cung, tôi nghĩ là của Tr. Cung-Giữ-Nguyên. Nhận thư mới biết là của Cụ Nguyễn-Thành-Cung (Pháp). Thủ quỹ đã điều chỉnh trong sổ của Liên Lạc rồi.

Nhân đây, chúng tôi xin tạ lỗi cùng Trưởng Nguyễn-Thành-Cung về sự sơ sót này.

Trong Liên Lạc #28 khi nói đến Lão-huynh là nhắc đến Tr. Tôn-Thất-Đông (thân sinh của TT Sam) trong mục trả lời thư của Tr. TT Sam gửi cho Liên Lạc. Anh đã nghĩ đến việc gửi bài cho số Xuân Liên Lạc, chúng tôi đang chờ

đây. Xin gửi lời kính thăm Chị Thạch. Nếu tiện dịp, xin Anh cho gửi lời thăm Anh Chị Đức (lùn) và chúc được sức khỏe và mong có dịp tái ngộ.

*** Tr. Nguyễn Chí-Hiếu (Texas).**

Đã nhận tập ảnh về Trại TT6, rất đầy đủ, đang chờ được xem bộ phim video của Trưởng thực hiện, chắc là chuyên nghiệp và đẹp lắm. Có mấy Trưởng ở Richardson đang muốn nối lại giây sinh hoạt, chắc đã liên lạc với Trưởng rồi.

Hiếu ơi ! Em ráng làm cho xóm tụ Làng Bách Hợp Texas để cuối năm 2000 đón khách Trưởng Niên các nơi về dự trại Họp Bạn TT7 đó. Làm cho rạng danh người tuổi trẻ, nhỏ thó, nhưng tài cao đó Hiếu ơi !

Đã ghi tên các tân độc-giả Liên Lạc như thư yêu cầu rồi, yên chí !

*** Tr. Xuân Lan (Sói Móng Tai) Phila.**

Thư Chị gửi đến, đúng lúc tui em vừa hết cúm. Cúm năm nay hơi nặng, lại kéo dài đến hơn 2 tuần mới khỏi.

Trong thư Chị nói : “ *ngồi một chỗ mà biết mọi tin tức khắp nơi, để có thể nối dây liên lạc với một số bạn từ lâu vắng tin*”. Có thiệt không đó, vì nay Chị có thêm tờ Dẫn Thân, chưa kể tờ Giúp Ích là báo nhà, còn nhiều tin tức hơn Liên Lạc nhiều. Chị khéo nói quá ! (cô Vy bảo thế, và còn dặn thêm : Anh đừng tưởng bỏ mà tự đắc, chị Xuân-Lan lịch lãm khôn ngoan, chứ không phải . . . ngây thơ như Anh mô !)

Những ngày TT6 thấy Chị không được khỏe, vào Trại để gặp lại Anh Chị Em cho vui, chân đi hơi cà nhắc, thời tiết lại hay mưa nắng thất thường nên càng làm thêm mất sức.

Hôm tui em ghé phi-trường Philadelphia nhân chuyến đi xa, gọi điện thoại thăm Chị mới hay là Chị bị chóng mặt, té ngay trong bếp, đụng đầu vào tủ làm chột trán phải đi bệnh viện cấp cứu. Thiệt họa vô đơn chí.

Anh Thạch biên thư cho em, có cho hay việc này. Thật là xui quá ! Thôi ráng cho hết năm Dẫn thì tai qua nạn khỏi. Tuổi Thìn qua năm tới sẽ tốt hơn cho mà coi. Nói thiệt với Chị đó ! Chị đã lo nhiều cho D.T. còn gửi thêm nhiên liệu cho Liên Lạc làm chi nữa hả Chị. Chị quá chu-đáo làm anh em cảm kích vô cùng.

Từ nay xin Chị dưỡng sức, bảo trì cho kỹ hai năm rưỡi nữa, để còn gặp nhau lại ở Thăng Tiến 7 ở Houston.

*** Tr. Nguyễn – Văn – Thuật (Sydney).**

Rất tiếc sự sơ suất của Liên Lạc : đóng lộn 4 trang (của Liên Hội Người Việt Canada) nên mất 4 trang Liên Lạc. May có Trưởng Từ-Gia-Khánh (đến Montréal thọ tang Cụ thân sinh) nên Liên Lạc đã gửi bù số khác đến Trưởng. Rất thông cảm với nỗi buồn chung của anh em chúng ta, nhất là trong mấy tháng vừa qua. Phải mất thêm một thời gian để hàn gắn, dù sao cũng khó làm tan vết sẹo. Chúng ta cùng chung chịu trách nhiệm.

Theo tôi, mình hãy làm hết sức mình, đem lương tri để xử trí, có thể có sự hiểu lầm (vì trên đời này đâu phải ai cũng giống ai !), rồi thời gian sẽ làm sáng tỏ. Kính xin các huynh-trưởng tiền bối, nếu linh-hồn quý Trưởng có linh thiêng, xin hướng dẫn đám hậu-sinh chúng em biết thương yêu nhau hơn, để phong-trào được tiến mạnh hồng giữ được sự tin yêu mà quý Trưởng đã dày công gây dựng.

Thôi, xin không nói thêm nữa, buồn lắm Thuật ơi !

*** Tr. Nguyễn Tâm Tú (N.J.)**

Các ảnh Trưởng gửi cho, quý nhất là mấy tấm chụp ở bờ sông khi nhóm Quảng-Thừa sinh hoạt. Nếu gởi sớm, chắc sẽ đăng ở Liên Lạc số 28 rồi.

Đã nhắc rồi đó, lo viết bài “*nhấn nhủ của Trưởng, các em đừng quên tiếng Việt* “. Vì chủ trương của Liên Lạc là mỗi số báo sẽ có một bài về mục này, nhắc lui nhắc tới, nhắc hoài nhắc mãi cho “*thấm*” (chứ đừng lo sợ họ quở : “*Biết rồi, khổ lắm nói mãi* “) Bài “*Rồi đây khi sinh hoạt nói tiếng gì* “ của thầy Vĩnh-Tiên có tiếng vang tốt lắm. Có một phụ-huynh biên thư cho hay là nếu mục đích “*mời gọi*” của Liên Lạc được tiếp nối thì con em (thế hệ thứ ba) sẽ khỏi lo . . . mất gốc.

Chừ, đến phiên các thầy khác tiếp tay cho

***Tr. Trần Anh Tuấn (Sóc Lý Luận) Alemeda.**

Nhân đọc lại bài *Vietnam Family Postal Cards 1955 – 75*” đăng trong Journal of the American Philatelic Society, December 1997, tôi mới thấy công-phu sưu tập của Trưởng, nhất là

những bưu thiếp của thời đó, gửi từ Nam ra Bắc và ngược lại; những công trình tìm kiếm thật quý giá.

Trong 104 bưu thiếp dẫn chứng, tấm số 2 gửi từ Saigon ra Hà-Nội, mất 100 ngày (4 July 1955 - Oct. 12. 1955) và tấm nhanh nhất là 17 ngày (số 51).

Với cái tài như thế, với kiến-thức phân tích như thế, nếu Trưởng ra công sưu-tập các sử – liệu Hưởng-đạo lác đác đã có từ bấy lâu nay, sắp xếp lại theo thời gian, nhận định lại giá-trị của từng bài viết, đối chiếu các tác-giả, theo lược và cắt xén các báo chí ngoài Hưởng-đạo (đã viết về Hưởng-đạo) thì chắc chắn Phong trào Hưởng-đạo sẽ có một cuốn lịch-sử đầy đủ, soạn thảo theo phương pháp khoa học (và phần phụ-lục gồm các huyền thoại, các câu chuyện bên lề v.v. . .)

Xin Trưởng suy nghĩ lại xem, nếu đề nghị này được hưởng ứng thì Trưởng cần phải có thêm gì, ai sẽ phụ giúp với Trưởng, riêng Ngựa tôi , dù đã khá già cũng xin phụ một chút hiểu biết để gom vào. Bây giờ nên làm, đừng để quá trễ. Trưởng Trần-Văn-Thao (92 tuổi) còn đó, Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (90 t.), Tr. Mai-Liệu (81 t.) còn đó, các Trưởng này đã lăn lộn với phong trào, là những nhân chứng sống (*témoins vivants*) để chúng ta phỏng vấn, kiểm chứng và tìm hiểu sâu rộng nguồn gốc của Phong-trào chúng ta.

Đang mong chờ tiếng dội của Trưởng.

*** Tr. Hoàng-Văn-Thanh (Kyoto).**

Trưởng “ *đọc ké* “ báo Liên Lạc mà đã có nhận xét như vậy, thiệt tình, chính người viết cũng không ngờ. Trưởng lại yêu cầu Liên Lạc ghi lại ý của Trưởng thử xem các độc giả khác có cùng quan điểm với Trưởng không. Chiều ý Trưởng, xin trích một đoạn : . . . “ *Độc Liên Lạc xin chớ tìm những bài thâm sâu triết lý, cũng đừng mong đọc được bình luận chính trường, nên đọc kỹ mục Mãi Thư hay Thư Bạn. Giá trị của những mục này là vui, biết thêm tin tức của nhau, đừng đọc như đọc truyện, bởi ở đây có phải phát những ý vui, những vần thơ rất quen thuộc, tạo nên cảm giác thân mật, gần gũi giữa người viết và người đọc* “.

Cám ơn Trưởng đã cho biết đời sống khó khăn bên Nhật, khó tìm được bạn tốt để kết thân,

đời bất công v.v. . . Này Trường Thanh ! tuổi của Trường còn nhỏ hơn tuổi của Ngựa này đến 1 giáp rưỡi, vậy hãy nghe đây : Đời quả có bất công, chứ không hoàn toàn bất công như Trường nói. Trên đời này đã có biết bao người đã làm cho cuộc sống tươi đẹp, và xin nhớ rằng đừng mong trên trái đất chỉ toàn những người tốt. Cái xấu đi kèm cái tốt như bóng đen đi bên ánh sáng, không có đêm, làm sao ta phân biệt được ngày ?

Trường tâm sự : “*Đã hơn 50 tuổi mà vẫn còn lẻ bóng. Lúc thiếu thời lo học, lớn lên lo làm, quên hẳn bản thân, đến lúc nghỉ đến tuổi “chớm già” thì giật mình ! Đến hỏi dâu thì nơi đó đã có nơi có chốn. Buồn nhiều hơn vui “.*

Tâm sự của Trường giống như ngày xưa Cụ Nguyễn Du trách người bạn gái :

Anh đến tìm hoa thì hoa đã nở,

Anh đến tìm dò thì dò đã sang sông !

Người bạn gái đáp lại :

Hoa đến kỳ thì hoa phải nở,

Dò đủ người thì dò phải sang sông !

Thấy chưa ? Đời là rứa đó, Thanh ơi !

* Tr. Phạm Văn Cát (Cali)

Trường yên chí ! Liên Lạc đã chuyển lời yêu cầu của Trường đến các Nàng của Làng Tân-Hương xin được tiếp nhận đọc những Đóa Hoa Quý Vườn Xưa. Còn “*họ*” có chịu nghe hay không thì có Trời biết, vì như sách vở đã nói :

Et Dieu créa la femme !

Còn Trường lại hỏi tôi giải thích về truyền thống H.Đ.V.N. ư ? Trường hại tôi rồi ! Vấn đề này là sở trường của Cụ Mai-Liệu hay của Bác Voi Già bên Pháp, chứ Ngựa này vốn liếng nông cạn. Ép lắm thì cũng xin trả lời (một cách rất Quốc Văn Giáo Khoa Thư) như sau :

Truyền thống H.Đ.V.N. không giống như Thiên Chúa Giáo, hay Hồi-giáo chỉ có một cuốn Bible hay Coran. Truyền thống H.Đ.V.N. có lắm kiểu khác nhau.

Lếu láo mấy lời, xin các đàn anh chỉ giáo thêm cho, vì tư-duy của đàn em này cũng như một bộ “*pin*” phát ra mãi mà không “*sạt*” thêm năng lượng, thì sự hiểu biết ngày càng hao, suy luận ngày càng cùn, sức hấp dẫn ngày càng kiệt !

Trường Cát ơi ! thấy chưa, đừng hỏi thêm chi nữa nghe. Dù sao cũng phục tài Trường, giỏi đoán mò’

Khả năng của Ngựa (rất yếu kém).

* Tr. Trương Trọng Trác (Houston)

Ở Houston, Dallas hiện đã có mấy anh em ơi ơi nhau để lập Làng Xóm Trường Niên, chuẩn bị hàng ngũ để 2 năm sắp tới nhân kỳ Họp Bạn TT7 sẵn sàng cùng với Ban Tổ Chức tiếp đón các Làng Xóm phương xa vân-tập về Houston dự trại. Nếu được như Trường nói, cùng với Tr. Nguyễn Đình Thư gom các cụ con cháu Cụ BiPi lại để kết hợp thêm Làng Xóm thì còn chi quý cho bằng Ở đó có Tr. Nguyễn-Chí-Hiếu đang đánh mõ, rung phèng la kêu gọi họp Làng đó.

Đọc “*Ngày Nay*” do Trường gửi cho, mới thấy Hương-đạo có một nhà báo cũ (chưa kể 2 anh em họ Đỗ ở Cali, dạo này hình như bình điện cần phải “*sạt*” lại !)

Liên Lạc đã gửi đến Trường, mong có dịp khi nào nhớ lại anh Thoại thì nhớ đến Liên Lạc, và nhớ ngay đến việc góp bài để anh chị em khắp nơi có dịp thưởng thức chung.

Nhớ mãi những ngày ở Costa Mesa, với Hiến Chương, với Nội-lệ, với những đàn anh quý mến (mà nay không còn nữa) đã sớm ra đi, như các anh Trần-Văn-Khắc, anh Trần-Văn-Đường, anh Nguyễn-Hữu-Lãng, anh Trần-Cao-Lĩnh, anh Phan-Như-Ngân và cùng lúc ấy cũng có “*Một Anh*” làm cho chúng ta “*nhức đầu*” không ít !

Dù sao, đó là những kỷ-niệm khó quên và cũng là bài học đang còn dang dở !

* Tr. Hoàng - Khôi (Ca-Li)

Lâu lắm mới thấy Cóc mở miệng. Trường là hạng độc-giả thâm miên nhất, nay mới . . . thố lộ tâm can. Thú thiệt với Trường, vấn-đề tôn-giáo (nói chiều sâu) thì Ngựa tôi i-tờ lắm, tuy có đi chùa vào những ngày lễ lớn (Phật-đản, Vu-Lan, Nguyên-đán). Cũng có đến nhà thờ vào những ngày lễ cầu hồn Cố Tổng Thống họ Ngô, ngày giỗ cố thủ-quỹ họ Mai.

Theo sách vở, tôn giáo nào cũng đáng quý trọng, hương Thiện. Điểm cần thiết của con người là “*niềm tin*” . Niềm tin ra sao, rất khó lý giải. Đến đây Ngựa đuối sức, cạn ý, nên mượn

một câu chuyện (đã đọc ở đâu đó, quên rồi) để phụ góp vào câu trả lời :

“ Trong mơ mơ màng màng, chàng thấy mình cùng với Chúa đi dọc theo một bãi biển để nhìn lại những cảnh đời mà mình đã trải qua : chớp, sấm trên bầu trời . . . Trong bất cứ cảnh đời nào chàng đã trải qua, chàng đều thấy hai hàng dấu chân song song đều đặn in hằn trên cát : một của Chúa và một của chàng cho đến khi cảnh đời sau cùng xuất hiện. Chàng ngạc nhiên nhận ra rằng : chỉ còn mỗi một hàng dấu chân in trên cát mà thôi. Cảnh đời đó là cảnh đời đau khổ nhất của chàng. Chàng hỏi : Lạy Chúa, Chúa đã nói với con, một khi con theo Chúa thì Chúa để con đi hết đoạn đường trần, nhưng con không hiểu tại sao gần đến giờ phút cuối cùng, chính là lúc con đau khổ nhất, Chúa lại bỏ con ; bằng chứng là chỉ còn mỗi một hàng dấu chân in trên cát ? Chúa trả lời : *Này con yêu dấu, ta không bao giờ rời con trong những lúc con đau khổ khôn cùng. Sở dĩ con chỉ thấy một hàng dấu chân trên cát là vì trong những giây phút đó, chính Ta đã bồng con.*”

Trường thấy chưa ? Có những sự việc mà chính ta không trông thấy, không hay biết, nhưng lại là “có , có Thượng-đế, có đấng Thần-Linh, có kẻ vô-hình luôn cạnh ta,

* Chị Thái Điền Lê-Văn-Ba (Barrington)

Nhận được thư Chị, mừng ơi là mừng. Vì trải qua một thời gian dài, khá dài vắng tin Chị. Sau đó nghe tin Chị sức khỏe sút kém. Có lần Bà Chủ tiệm Pizza ở Seattle (Thiên Hương) có gửi cho tấm hình Chị chụp ở nhà anh Tuấn Việt, anh em trong Ban Phụ trách thấy an lòng.

Kỳ trại Thăng Tiến 6 vừa qua, chúng tôi có gặp cháu Ngọc-Lan hỏi thăm thì được biết dạo này Chị khỏe hơn trước.

Anh em chúng tôi luôn luôn tôn kính anh Ba ngày xưa, là một cột trụ sáng lập tờ Liên Lạc, khi anh Ba qua đời, đám đàn em tiếp đuốc cho đến ngày hôm nay, và với Chị, một cựu Bảy Trưởng ở Sóc-Trăng, với những giòng chữ ân-tình đã đem lại thêm sức mạnh cho nhóm phụ-trách. Chị đã viết : “ *Tôi đã đọc bản tin Liên Lạc cho anh Ba nghe và thủ thủ kể, từ khi anh ra đi, thấm thoát một năm qua, tờ Liên Lạc tròn Một Tuổi. Vậy chúng mình mừng lễ “Thôi Nôi “ nhé ! Em đã*

lì xì nghe Anh ! Không biết anh Ba có nghe hay không, riêng tôi rất vui mừng và khen anh một phát, vì đã khéo lái con thuyền Liên Lạc vũng chãi, nối vòng dây Liên Lạc tưởng phải là đứt đoạn vì sự ra đi đột ngột của anh Ba “ (trích Liên Lạc số 6, mục Thư Bạn, trang 25).

Thế là tụi em được tiếng khen, Chị tặng “*quà thôi nôi*” và anh Ba khuyến khích phù hộ tinh thần, nhờ vậy mà Liên Lạc còn sống đến ngày hôm nay.

Có một dạo, em đề nghị Chị nêu vài kinh-nghiệm để giữ gìn Hạnh-Phúc gia-đình, trong “*nghề làm vợ Trưởng*”. Dạo ấy (1993), Chị đã 84 tuổi rồi, Chị góp ý : Thưa Anh, về cách chung sống Hòa-Bình, anh Ba và tôi cũng so vai thích cánh bên nhau từ ngày 13.1.36 đến 28.8.91, ngày ảnh ra đi. Hơn 55 năm không bao giờ cãi vã. Ảnh nói gì, dù phải, dù không, tôi vẫn làm thinh. Đến đổi mấy cháu hỏi “*Sao Má không nói gì vậy ?*” Tôi đáp : Má vì các con nên nhẫn nại. Nói là “*nhịn*”, chớ đêm nằm bên nhau tội tí tê phân tách sự nóng giận của anh ấy thì “*chàng làm thinh*” lẳng lặng mà nghe. Thế mới biết câu cách-ngôn “*Les taies ont des oreilles*” là đúng.

Chị Ba ơi ! tụi em rất mong nhận được tin Chị lắm.

LÊ LÀNG

Thưa làng Xóm : Liên-lạc xin được nhắc lại như sau :

1. Những bài vở gởi cho L.L.xin đừng gởi cho các báo khác, và đã gởi rồi , dù có đăng hay không, L.L. cũng xin miễn trả lại.
2. Nội-dung cần vui tươi, nặng tình Hướng-đạo, không tranh-luận, tránh đả kích nhau.
3. Thư-tử, nếu không muốn trích đăng, xin ghi rõ .
4. Liên-lạc không nặng phần văn-chương, triết-học, khoa-học mà trọng-tâm là trao đổi tin-tức anh chị em Hướng-đạo khắp nơi, truyền cho nhau những nụ cười, kể những kinh-nghiệm H.Đ. của mình cho các anh em khác cùng nghe.

Tr. Đỗ-Văn-Phúc (Austin, TX).

Thông cảm với những sự bận rộn của đảng ấy, không ai nỡ trách mô !

Trong thư của em gửi, anh Thoại thích nhất là đoạn : "... Xem hình anh Nguyễn-đức-Phúc, trông mà nhỏ quá. Em đâu có dè anh Phúc già thế (90 t). Trong ký ức em, anh Phúc là người cao gầy gầy, miệng khi nào cũng cười, và nhất là anh có cô con gái cỡ tuổi em, nên tui em thích kéo đến nhà anh chơi".

Độc giả Liên lạc có khá nhiều Phúc, nào là Cụ Phúc già, Chú Phúc trẻ, Cậu Phúc Nửa chừng xuân, nay thêm một Phúc nữa, vậy thì muốn biệt danh gì đây ? Suy nghĩ đi.

Anh Phúc thời niên thiếu của em ở Đạo Ái-tử, tuy không "Phong gấm rũ là" như xưa, nhưng ngày nay không đến nỗi "Tan tác như hoa giữa đường", mà vẫn còn nụ cười cố hữu (năm ngoài còn cười gió đông) nhất là vẫn gầy gầy như muôn năm cũ. Nếu Cụ Phúc đọc đến đoạn này, chắc cũng không hẹp hòi chi mà cho hay rằng : "Này Chú Phúc nhỏ của ta ời, người con gái năm xưa mà chú nhắc đến, nay đã ..."

Anh đã nhận số sách em gửi : " Vườn địa đàng". Anh Thoại đã đọc, đã có đôi lời giới thiệu trên L.L. số này. Đảng ấy có viết nhiều bài về Quảng-trị, gửi cho anh xem với. Đừng quên nghe !

Cám ơn sự chu đáo dành cho anh Thoại, khi phải viết thư tay. Đừng ngại, đánh máy cũng được, miễn là tấm lòng còn nghĩ đến nhau là quý, phải không em Phúc ? Chúc đảng ấy giữ mãi được sự trẻ trung như đã đem tâm hồn dịch lại những chuyện xưa trong Vườn Địa Đàng mà em đã gửi gắm.

Tr. L.N.H. (Đà điều điều đô (Ca-li).

Mừng Trường khoẻ, không đi Trại TT6 được không phải vì bệnh mà vì phải lo . . . cho người khác, tiếc rằng cũng không gặp được cháu Quyên để xem cô bé này thế nào mà viết thư xem chừng chặc chặc lắm.

Trong thư (5-10-98) Trường viết : "Vẫn trông mong gặp Trường qua tờ Liên-lạc, duyên dáng và có một chút gì tếu mà thôi rất thích và chờ đợi".

Trường Hương ời ! Ngựa tui tưởng gặp nhau "thật sự", thì phải đợi cỡ duyên, chờ thời gian, chủ gặp nhau - qua Liên-lạc - thì quá dễ, cứ đầu mỗi mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông là có ngay Ngựa phàng phất dây dỏ trên những trang giấy đến tay của Trường. Nhưng có một điều làm Ngựa tui nghi ngại là trong mấy năm nay, Trường là một độc giả quý mến của Liên-lạc, đã nuôi dưỡng L.L. , nhưng sao vắng bóng "bút pháp" của Trường, như Trường đã từng "ban phát" cho một vài nơi khác !

Tr. Nguyễn-Đức-Tùng (Virginia).

Đã đọc thư Trường, đọc rất thích thú, chịu ý Trường không đưa lên L.L., nhưng có một đoạn, chỉ có một giòng thôi, nếu không nêu ra thì trong lòng ám ức, vì thấy ý đó "đạt" quá, thấm thía vô cùng, ý đó thu ngắn như sau : "... Mùa hè cùng nhau đi tắm biển, câu cá câu cua rất vui, nhưng "cắm nói chuyện ấy" để uống rượu cho bớt nhạt". Tuyệt vời !

Cám ơn Trường đã gợi ý cho những chuyến viễn-du sau này, để hạ hời phân giải. Còn Liên-lạc vẫn giữ " đường xưa lối cũ " như lời dặn của đảng ấy. Không có chi thay đổi mô !

Tr. Tăng-Linh (Santa Clara).

Thư, nhiên liệu và hình ảnh cùng nhận một lúc, cám ơn Akéla của Phan Rang ngày trước.

Nhìn ảnh, hơi ngạc nhiên, tưởng là hình chụp ở TT6, té ra là ảnh sinh hoạt của H.Đ. Trường-niên Bắc Ca-li. Rõ nét nhất là Cụ Liệu và Cụ Bà nghiêm chỉnh ngồi nghe khẩu đại-pháo Nguyễn-dình-Tuấn đang giơ tay múa ngón trước mặt nhà báo Lê-Bình. Nhìn lại Chị, nét mặt như xưa đang chăm chú theo dõi phiên họp để bàn kế hoạch định kỳ.

Xin hỏi Chị : Trong hình, làm chi mà ngày 11-10 có tàn, lọng vĩ-dại như rúa ? Mới nhìn tưởng là Làng tế.

Hôm TT6, Tr. Thư (Phan-rang) luôn vui tươi, có gặp lại Tr. Lý-Nhứt-Hui và Akéla Lê-Kim-Dung, nay là một Bầy trưởng oai phong lẫm liệt ở Nam ca-li đó. Còn Tr. Nguyễn-xuân-Linh (Đạo-trường)

vẫn ở Calgary cùng với gia đình mấy năm nay liên tiếp gả con gái, cưới vợ cho con trai từng bình hoa lá, lên chức Ông Nội, Ông Ngoại rần rần, luôn luôn yêu đời, vẫn tiếp tục sinh hoạt Hưởng-đạo, riêng đối với Ngựa này, giao tình vẫn thắm thiết như xưa.

Tr. Nguyễn-Minh Thê (Irvine).

Đọc thư ngắn, rất ngắn của Trường, tỏ bày sự thích thú khi đọc Liên-lạc mới nhận được lần đầu, tìm hiểu thêm thì được biết Trường là một thành viên trong Làng Bách-Hợp Nam Ca-li, con người từng có tham dự phiên họp Trường-niên ở Trại Thăng Tiến 6.

Mỗi đọc L.L. mà đã nghĩ ngay đến việc nuôi dưỡng tờ báo (chỉ nói khiêm tốn là một que diêm), ước chi độc giả L.L. đều có một tấm lòng như Trường thì sức mấy mà . . . sập tiệm được !

Có một điều xin thưa lại: "Liên-lạc không bao giờ dám nhận là ngọn đuốc soi sáng . . ." như Trường đã ban cho, nhưng mở ước hâm nóng lại tình thương giữa anh chị em H.Đ., đã có thời chung sống dưới một mái lều, có chung ba lời hứa và nhớ 10 điều luật. Mong Bình Thường ! Rất bình thường !

Tr. Nguyễn-Công-Trứ (Virginia).

Cụ Lý ơi ! đã nhận được tấm hình, nhưng không dùng được, vì khuôn mặt bình nhật thì to lớn, oai phong lắm liệt, nhưng trong hình thì nhỏ quá (hay là bị lu mờ khi đứng bên cạnh Bà Lý Xếp). Đành phải xin tấm hình chụp bên tượng Đức Mẹ của Chị Vịt Nước vậy. Cắt hình ra, chị V.N. đau lòng lắm, nhưng Ngựa này dọa: Nếu chị không chịu để em cắt, thì không dâng toàn 10 nhân vật của Chị mô, rủa là Nàng nín khe ! Coi như xong.

Đoạn cuối, Cụ Lý nói rằng . . . sắp mất chức, đâu có được. Phải có rượu, tiệc tùng đãi đằng, xe cộ đưa rước dân làng, may ra mới về nhà để bế cô công chúa Út (có chắc là út không?). Hãy noi gương Cụ Cửu Lý họ Phạm năm xưa mà thi hành thì ăn chắc hơn cả.

Tr. Huỳnh-Minh-Quang (Pháp).

Nhận thư Trường (dề ngày 13-10) thì em đã biên thư qua Trường Diệp để chờ Trường qua Houston có thể giúp Trường Diệp nhắc lại những sự-kiện trong thời-kỳ phôi thai của HĐVN ở Nam-kỳ, mà Tr. Diệp là một Trường kỳ cựu đã biết rõ những sinh hoạt trong thời kỳ ấy. Hy vọng khi Trường đến Houston sẽ giúp Tr. Diệp nói cho anh em hậu sinh biết những diễn tiến ở đất Nam Kỳ, như vậy lịch sử HĐVN sẽ được liên tục, chính xác, thay vì phải tìm hỏi người này, thăm dò người nọ, mà họ chỉ biết một cách rất ư là . . ." hình như "!

Nếu Trường có ghi lại cuộc gặp gỡ tại nhà hôm 12-9-98, với hình ảnh, xin Trường gửi cho em biết để đăng vào Liên-lạc, đó cũng là một sinh hoạt của H.Đ. Trường-niên.

Khi Trường đọc những giòng này thì cuộc viễn du của Trường đã hoàn tất, có chi vui, lạ, kể cho đàn em nghe với.

Tr. Nguyễn-Tấn-Đê (Texas).

Chú em này chạy giỏi thật ! các Trường ở Hoa kỳ, nhất là ở Texas đều níu áo mỗi khi thành lập đơn vị mới, và tất cả đều được thoả mãn. Đùng là sức Voi ! Liên lạc có nhận một số tài-liệu do Trường gửi, thật có ích, nhất là khi phải giải đáp cho một Xóm Làng Trường-niên muốn biết thể thức sinh hoạt H.Đ. Và cũng chỉ có thể thoả mãn cấp thời và đại cường mà thôi, trước khi được sự chiếu cố của Tr. Nguyễn-Tấn-Đê. Hoan hô Trường Đê.

Tr. Trần-văn-Phúc (Nửa Chủng-Xuân).

Khoan đã nào, để mình đếm lại xem bao nhiêu bức thư tất cả ? Ừ, có 6 cái, chỉ trong thời gian 2 tháng. Viết cho người yêu thì cũng viết nhiều như vậy là cùng !

(Thư ngày 15-7) cho hay vừa đi Trại TT 6 về, gặp ngay trận bão, cây cối gãy đổ tùm lum, bị Cảnh sát ghim 2 giấy phạt (200\$) đau như hoạn (đã bị hoạn lần nào chưa mà biết đau như hoạn). Vì bị cúp điện nên alarm nó kêu cho đến khi hết alarm: thêm 3 bò nữa, đau lắm !!! Lại còn chuẩn bị kỳ hè này cho Bà Xả cùng với con đi Hawai một tuần, vì 'Họ' đã dành ưu-tiên cho em đi TT6 rồi, nay đáp lễ.

_(Thư ngày 20-7) Gửi hình chụp kỳ TT6 qua tặng và hỏi anh Thoại có hình nào đẹp, gửi qua cho em với .

- (Thư ngày 27-7) Giới thiệu là đã bắt được thêm một trụ Hướng-dạo mới : Tr. V.v.Chính, và yêu cầu gửi gấp Liên-lạc để hâm nóng tinh thần. Lại kèm theo 7 bản lý-lịch ghi danh Hướng-dạo Trường-niên trong Xóm Charlotte.

- (Thư ngày 29-8) có hình vẽ Chú Phúc NCX do Ông Vũ-Uyên-Giang vẽ, giống lắm. Nhắc hoài anh Thoại gửi huy-hiệu và mấy số Liên-lạc còn thiếu.

-(Thư ngày 17-9) Cho hay đã nhận các thứ yêu cầu, nhưng còn thiếu nữa, Liên-lạc các số ..

- (Thư ngày 29-9) Nhờ hỏi mua Huy hiệu HDVN, vải may khăn quàng HD Trường-niên, nhờ anh Thoại lo giùm, vì anh em trong Xóm muốn có đồng phục đầy đủ mới chịu đi họp.

Tổng Trả Lời : Đã giải đáp các nhu cầu rồi, duy vấn đề Huy hiệu thì hãy chờ BTV/HĐTU thực hiện rồi sẽ phân phối (có trả tiền) về các đơn-vị trong một thời gian gần đây. Còn khăn quàng thì lần trước đã gửi qua mấy cái, nay không còn cái nào nữa cả, Phúc cứ mua vải may theo mẫu cũ cho anh em , như rửa là được. Anh em Xóm viên Charlotte khôn thật, biết vị Trường Xóm quá chu đáo nên làm khó chơi đó thôi . Ráng lên Phúc ơi ! đã lên Voi rồi, khó xuống C. lắm, thấy gương Ngựa này kỳ họp Trường niên ở TT6 thì biết !

Sổ Vàng

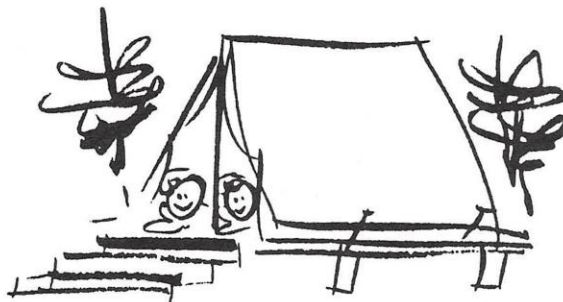
Ít nhiều miễn được đồng tiền tốt
Hơn thiệt nài bao gốc củi tàn.

Lê-Thánh-Tôn

1. Tr. Trịnh-Minh Đổ-Quyên	50	Gia-kim
2. - Võ-Văn-Hôn	20	.
3. - Tô-Minh-Các	35	.
4. - Phạm-Quý-Minh	35	.
5. - Lâm-Tô-Bông	30	.
6. - Lê-Thùy-Lan	30	Mỹ-kim
7. - Phạm-Quỳnh-Châu	100	.
8. - Lê-Văn-Ba	50	.
9. - Nguyễn-Thị Xuân-lan	30.	.
10.- Nguyễn-Văn-Điếu	10	.
11 - Tôn-Thất Quỳnh-Tiêu	20	.
12. - Nguyễn Minh-Thế	20	.
13. - Nguyễn Tâm-Tú	40	.
14 - Tăng Thị-Linh	20	.
15. - Trương-Lạc-Phiêu	50	Úc-kim

(Thủ-quỹ khoá sổ thu ngày 30-10-1998)

Ban Phụ-trách bản tin Liên-lạc xin chân thành tri-ân các Trường, Thân-hữu (độc-già) đã, đang, và sẽ cùng chung sức giữ vững bản tin chung của chúng ta.

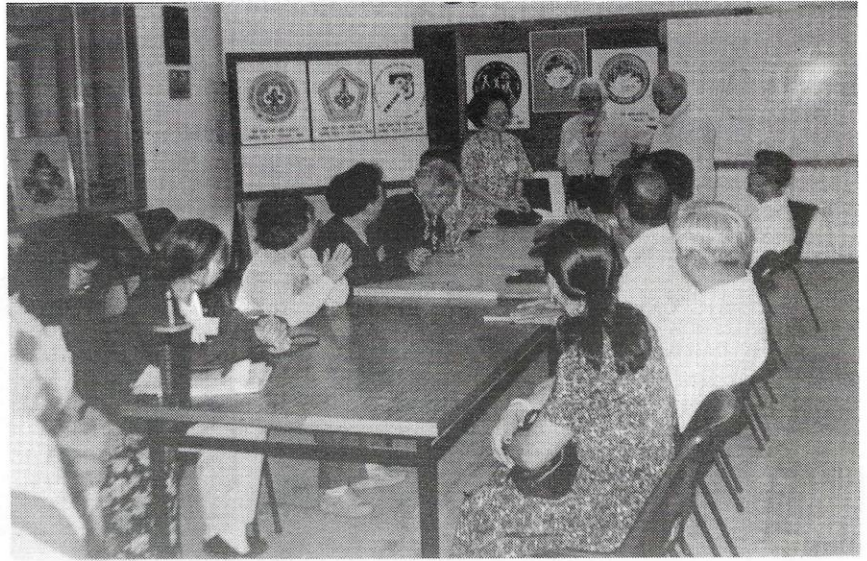

Những bước tiến của Hường-Đạo Trường-Niên

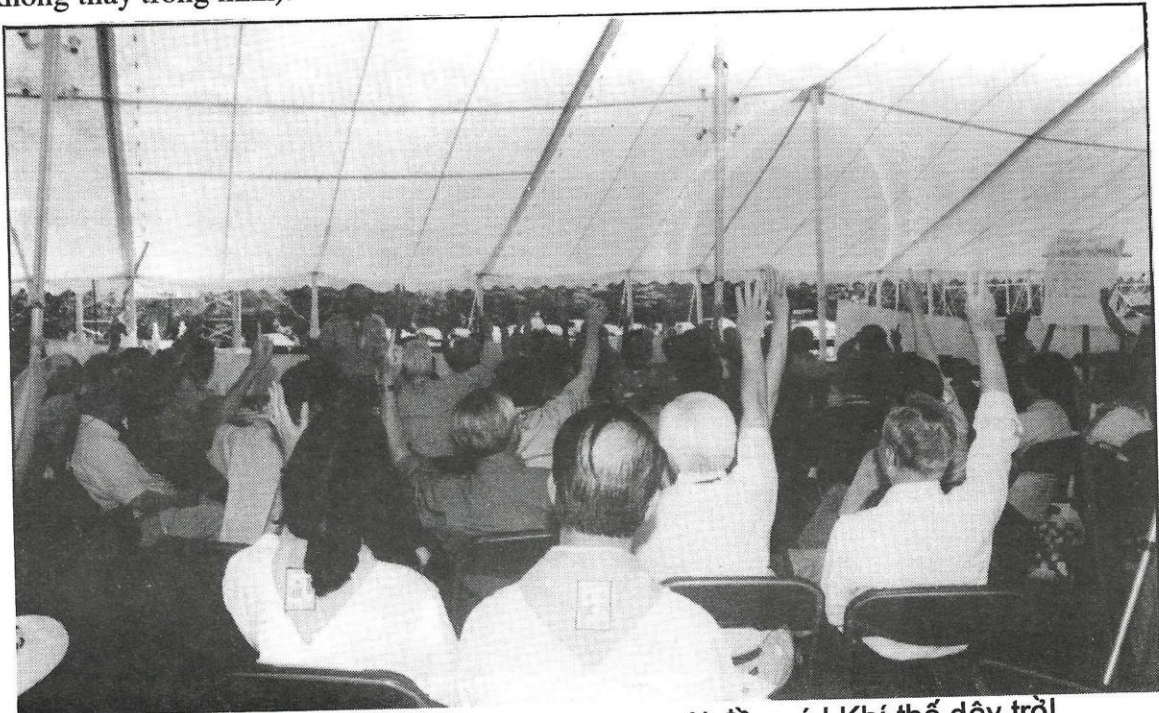
Thắng Tiến 4 (Le Breuil, Pháp)

Tr. L.M. Nguyễn-Xuyên được sự ủy-nhiệm của Tr. Vinh-Đào, tân Chủ-tịch BTV-HĐTƯ, mời các Trường đến để bàn về ngành Cựu Hường-đạo. Đến dự có 3 Trường : Lê-Thọ, Nguyễn-T-Thoại và Nghiêm-văn-Thạch (Tr. Xuyên ngồi bàn chủ-toạ đối diện, không thấy trong hình).

Thắng Tiến 5 (Sydney, Úc-châu).

Phiên họp gồm các Đại-diện Úc-châu, Pháp, Hoa-kỳ, Canada Dưới sự chủ toạ của Tr. Mai-Liệu, Tr. Thạch thuyết-trình và Tr. Thoại điều-hợp.

Thắng Tiến 6 (FairFax, Hoa-kỳ) : Chúng tôi đồng ý ! Khí thế dậy trời .

Kỷ-Niệm Sinh-hoạt đầu tiên của Hướng-đạo Trưởng-niên

Làng Trưởng-niên ORLANDO (Florida) 18-7-1993

Sau Trại Thăng-Tiến ở LeBreuil (Pháp) mà Trưởng Hoàng-Ngọc-Châu có tham dự. Nhân dịp Trưởng Nguyễn-Trung-Thoại qua Orlando, Tr. Châu có tổ chức một buổi gặp gỡ chung gồm các Cựu Trưởng, các anh chị em Hướng-đạo trong vùng Orlando và phụ-cận.. Tối tham-dự có tất cả 56 người (kể cả Bề trên, Bề dưới. Trong dịp này, Trưởng Trần-Ngọc-Đại (Niên-trưởng) được suy cử làm Trưởng Làng. (Trong hình ngồi từ trái qua : Chị Thoại, Ngựa C.K, Tr. Đại và Chị Đại. Người mặc quần cụt đứng tận cùng tay mặt là Tr. Hoàng-Ngọc-Châu dơ tay trái lên tuyên bố Xin Làng Xóm sinh hoạt mạnh lên, bây giờ có Trưởng Thoại đó, khi nào Trưởng Thoại mệt, "tui sẵn sàng tiếp tay nhận đức". Lời nói đúng như "Sấm dạy". Linh thiêng thật !

Chỉ còn những "đầu sủ" ngồi lại dùng tráng miệng và . . . xoi nước. Còn các tay kia lặn đi đâu cả hè ! (Trong hình : người đứng là nghệ-sĩ Dương-Phước-Luyến, bên mặt Luyến là Ngựa CK, bên trái Luyến là Voi Chương-Dương tác giả bản nhạc Hướng-Đạo Trưởng-Niên, có đăng trang sau cùng của Liên-Lạc số này.

VÀI KỶ NIỆM VỚI ANH TẠ QUANG BỬU

(Trích bài Trường-đạo - Rèn luyện ...

của Trường Tôn Chất Hoàng)

Trong các chuyến đi thám hiểm, số hương-đạo-sinh được theo anh Bửu không đông, thường chỉ dăm người, nhờ vậy chúng tôi nghe anh kể đôi điều lý-thú.

Các “môn chơi thể thao” cũng thu hút chúng tôi không kém. Trong thời gian học tại trường Thiên Hựu và sau khi lên đại học, chúng tôi rất ham tập môn điền kinh, bơi lội. Sự say mê này bắt nguồn từ sự phục tãi thầy Bửu chơi bóng bàn hay, bơi cừ, biết đấm “bốc” (boxe - quyền Anh) Tây phải sợ, biết lái “yac” (yatch - thuyền buồm thể thao) . . . mọi môn thầy chơi đúng kiêu. Anh Bửu nhảy cao vượt qua xà 1,65m.

Hồi ấy ở Huế ít người biết bơi “krôn”. Kiểu bơi trườn (crawl) hiện đại, nhanh nhất. Thầy Bửu vượt xa bọn Tây “vô-dịch” ở Huế với kiểu bơi này trong bể bơi “xéc nô-tích”(cercle nautique - câu lạc bộ thể thao dưới nước), làm chúng tôi mở mồm mở mắt, tự hào có người An Nam bơi giỏi hơn Tây.

Trong những năm 60 - 70, anh Bửu là bộ-trưởng Bộ Đại-học, được mời làm Hội-trưởng Hội điền kinh Việt Nam. Không ít người tưởng đây chỉ là thêm một chuyến hiếu hỷ như với bao nhiêu vị cán bộ khác, nhưng đối với những ai đã từng biết hoạt động thể-dục thể thao của anh Bửu thì Hội Điền Kinh Việt-Nam đã khéo chọn mặt gửi vàng.

Dần dần chúng tôi còn hiểu ra rằng anh Bửu đang dạy chúng tôi trở thành những người biết quý trọng lao-động chân tay, sống chan hòa được với thợ thuyền, với dân cày. Đó là cách anh trả lời chúng tôi rất tế nhị và thiết thực câu hỏi : “Làm gì đây?”

Chúng tôi say sưa ca vang bài hát “Tuổi hai mươi” mà anh đặt lời :

*Hai mươi năm nay, cơm ta ăn ta không đi cày,
Đường hầm và cầu ta không đắp ta không xây
Hai mươi năm nay ta nhắm mắt ta đi theo thầy
Chữ nghĩa dùì mài, đối kẻ khác, ta mằm đây !*

Khoan ! Khoan dô khoan ! Khoan dô khoan ! Khoan dô dô. Khoan !

Non sông ai đắp, ai giữ gìn mới có ngày nay ?

Nay ta hai mươi ta vác cuốc ta xin đi cày

Lam lũ bùn lầy với đất nước với dân này !

Tìm đường sống ! Tìm đường sống ! Tìm đường sống !

Trời vừa sáng, tuổi hai mươi, đất vẫn tươi ! Máu anh hùng . . . !

Tìm đường sống . . . ! Tìm đường sống . . . !

Bài hát đặt theo điệu ca khúc “Bốn mươi năm qua” (Fourty years on) của sinh viên ANH sau bốn mươi năm ra trường gặp lại nhau. Đối với chúng tôi cả lời lẫn nhạc bài hát thấm thía tận tâm can, bởi vì nói lên đúng tâm trạng của thanh niên, học sinh, sinh viên gia đình khá giả, có tinh thần dân tộc, đang tìm đường đi nước bước trước tình hình rối ren của quê hương xứ sở trên một thế giới đang chao đảo vì chiến tranh.

Cái thế hoạt động hợp pháp của tổ chức Hương-đạo còn tạo cơ hội cho anh Bửu “chơi” bọn thực dân Pháp một vỏ đầu.

Sau ngày Pháp đầu hàng Hitler tháng 6 năm 1940, chính phủ bù nhìn Pê-Tanh (Pétain) ra lệnh cho thực dân Pháp ở Đông-dương chống lại đồng minh cũ, nước Anh. Ở Huế cũng như ở Hà-Nội chúng tổ chức lễ thánh Gian Đác (Jeanne d'Arc), nữ anh hùng dân tộc Pháp (1429-1431) bị quân thuộc phái chống nhà Vua Pháp bắt được bán cho quân Anh và bị thiêu sống tại Oc-lê-ăng (Orléans). Pê-tanh nhằm mục-đích gây căm thù chống nước Anh và hướng dẫn “tinh thần ái quốc” của người Pháp ở Đông Dương đang hoang mang, chia rẽ. Thanh niên Huế trong đó có cả hương-đạo-sinh bị chúng bắt làm một đám rước thánh Gian Đác. Đoàn Hương-đạo có cả Tây và Ta. Tương kế tựu kế, bên ta, anh Bửu đặt điều kiện : tổ chức cùng lúc lễ kỷ niệm Hai Bà Trưng. Bọn thực dân Pháp muốn xoa dịu tinh thần dân tộc của “Người An Nam đang vui mừng vì mẫu quốc bên Tây thua trận” đành phải chấp nhận. Vậy là một bên gồm nữ sinh trường Jeanne d'Arc, hương-đạo-sinh Pháp, học sinh trường dòng và “Tây con” lo việc rước bà thánh Gian Đác; một bên gồm nữ sinh trường Đồng Khánh, hương-đạo-sinh ta, học sinh các trường Khải Định (Quốc Học) v.v... lo việc kỷ niệm Hai Bà Trưng.

Nhiều thứ được chuẩn bị bí mật và công phu dưới sự chỉ đạo của anh Bửu.

Đến ngày lễ, tất cả tập hợp tại sân vận động Huế. Thoạt nhìn thì đám rước thánh Gian Đắc có vẻ trang trọng, bề thế theo kiểu đám rước “xăng ti” (sancti, tiếng la-tinh, các thánh) của đạo Ki-tô, đám rước Hai Bà Trưng trông giản dị, kèm theo chút ít màu sắc dân tộc do các bộ nón, mũ, áo lính thời xưa và cờ ngũ hành năm màu hay treo ở các đình, chùa vào ngày hội. Nhưng sau hiệu lệnh “lễ rước bắt đầu” thì bỗng vút lên hai lá cờ vàng nội bật chữ “Trưng” rất lớn (chữ Hán do anh Bửu viết, phóng to) đi đầu, tiếp theo như cả rừng cờ ngũ hành, cờ phướn bao quanh Hai Bà Trưng ngời kiêu oai nghi, mặc trang phục nữ vương, tay cầm gươm dẫn ba quân tiến tới. Chiêng trống gióng lên vang dội. Cả sân vận động ngạc nhiên một phút rồi vỗ tay nồng nhiệt cổ vũ. Đám rước thánh Gian Đắc đơm màu tang tóc vì tượng trưng cho việc bà bị đưa đi thiêu sống trong lúc đám rước Hai Bà Trưng bưng bưng khí thế ra quân hào hùng. Một vị quan Nam Triều, cụ Hồ Đắc Hàm, quen thầy Bửu, sau đó nói lên cảm xúc của ông :

“Anh to gan quá ! Dám chơi tụi Tây một cú thiệt là hay ! Mấy anh giấu cờ ở mô giỏi rứa ? Khi mấy anh trương cờ có chữ Trưng lên, tụi tui sướng bụng quá mà cứ phải ngồi im ngó nhau !”

Chỉ xin nhắc lại việc anh Tạ Quang Bửu đã khước từ huân chương Bắc Đẩu bội tinh do chính quyền thực dân trao do việc anh thiết kế đường dây điện cao thế cho nhà máy vôi Long Thọ thời kỳ làm việc ở nhà máy đèn Huế.

Do thái độ “phạm thượng” đó mà anh Bửu bị chánh mật thám Trung Kỳ là Sogny bắt giam một tuần.

Sau vụ này bọn thực dân Pháp lập hồ-sơ về sự “chống đối mẫu quốc” của anh Bửu, căn cứ vào hai việc làm trước đây : một là bỏ lá cờ tam tài nhỏ (cờ nước “Đại Pháp”) - biểu hiện sự bảo hộ của đế quốc Pháp - trên góc trái cao của lá cờ vàng lớn Nam Triều (cờ nước An Nam quân chủ) treo trong trại “Họp Bạn Thần Kinh” của Hướng Đạo toàn Đông Dương năm 1940, tại rừng Quảng Tế gần đàn Nam Giao - Huế; hai là trong buổi lễ

rước thánh Gian Đắc (Jeanne d’Arc) tại sân vận động Huế năm 1942 anh đã ra lệnh cho hướng-đạo-sinh không chào theo kiểu Pétain-Hitler như Ducouroy đã qui định mà vẫn chào theo lối hướng đạo.

Thế là chúng ra lệnh bắt anh một cách kín đáo. Niedrist, giám đốc kỹ thuật nhà máy đèn SIPEA, một huynh trưởng hướng đạo người Pháp tốt, báo ngay tin này trong đêm mưa gió tầm tã cho anh Nguyễn Hy Đôn lúc ấy là “đạo trưởng” hướng đạo sinh Huế (đạo là danh từ xưa dùng chỉ một vùng lãnh thổ nước ta). Ngay đêm ấy chúng tôi tổ chức một cuộc họp các huynh trưởng hướng-đạo tại nhà anh Đôn, có cả Niedrist và bà Chenevier, một ấu đoàn trưởng rất quý anh Bửu. Một kiến nghị được soạn thảo, có chữ ký của tất cả các huynh trưởng ta và Pháp, được giao cho Niedrist và tôi để ngày mai đi kháng nghị với khâm sứ Trung Kỳ. Mãi hai tuần lễ sau anh Bửu mới được trả tự do, miễn truy tố.

Những người đứng đầu phong trào Hướng Đạo Việt-Nam, anh Hoàng Đạo Thúy, anh Tạ Quang Bửu, hai Tổng Ủy Viên phụ trách xứ Bắc Kỳ và xứ Trung Kỳ trong Hội Hướng-đạo Đông Dương thời đó đâu có chịu để cho thực dân Pháp lái phong trào phục vụ cho chúng nó. Trái lại, các anh đã chuẩn bị cho hướng-đạo-sinh Việt-Nam phục vụ Tổ-Quốc Việt-Nam. ☀

Trước di-ảnh Trưởng Tạ-Quang-Bửu

Giờ đây Họp Bạn Bắc, Trung, Nam
Đốt nhánh trầm thơm tỏa khói Lam
Di-ảnh uy-linh vàng hạo khí
Tinh thần khảng khái khối đan tâm
Nêu gương tuấn kiệt trời Âu học
Tạc đá anh hùng Yên-tử lâm
Hướng đạo lên đường tu dưỡng tánh
Ngàn thu viện sử chép thanh khâm

(Trích trong tập thơ “Chùm thơ Hướng Huệ”
của Bối Dẫn Do Trần Đông-Cương
- Huế 1998- tặng Trưởng Trưởng-Lạc-Phiêu và đồng kính
tặng các Trưởng HĐVN tại Úc)

TIẾNG VIỆT TUYỆT VỜI !

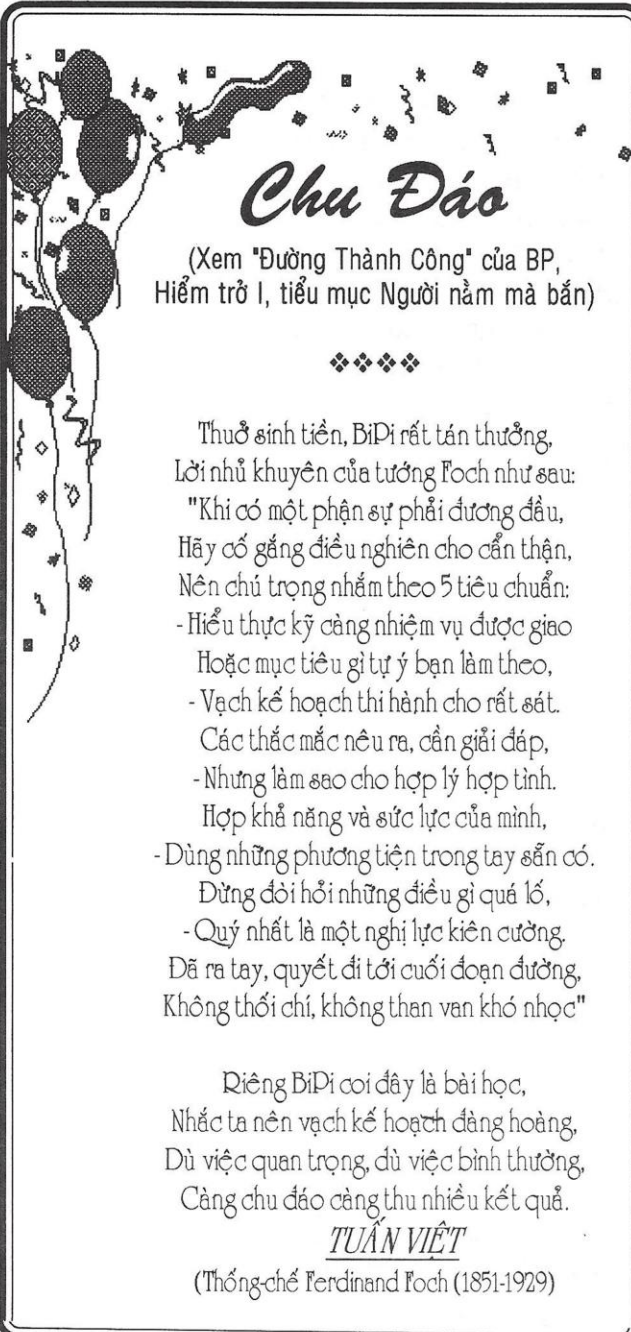
“Sao Không bảo nó đến” câu này gồm 5 chữ
Ta chỉ cần thay đổi vị trí của 5 chữ này, ta có được 40 câu với ý nghĩa khác nhau
(Theo Lê Văn Lý, “Le Parler Vietnamien”, luận án Tiến sĩ, Paris 1947 .

Merely for fun, we will give possible combinations of the following five words

1-	Sao nó bảo không đến ?	(why-him say not come)
Why did he say that he would not come ?
	Sao bảo nó không đến ?	Why did you say he could not come ?
	Sao không bảo nó đến ?	Why didn't you tell him to come ?
	Sao không đến bảo nó ?	Why didn't you come to tell him ?
5-	Sao nó không bảo đến ?	Why didn't he tell you to come ?
	Sao ? Đến bảo nó không ?	How about to come and tell him ?
	Sao ? Bảo nó đến không ?	What ! have you told him to come ?
	Nó đến, sao không bảo ?	He came, why didn't you tell that ?
	Nó đến không bảo sao	He comes, but does not say why
10-	Nó đến bảo : không sao	He comes to say that it's all right
	Nó bảo sao không đến ?	He said : why not to come ?
	Nó đến bảo : sao không ?	He came to say : why not ?
	Nó bảo đến không sao ?	He said : if you come, it is all right
	Nó bảo không đến sao ?	He said : don't you come ?
15-	Nó không bảo, sao đến ?	He didn't say, why to come ?
	Nó không bảo đến sao ?	Didn't he say to come ?
	Nó không đến bảo sao ?	Didn't he come to tell it to you ?
	Bảo nó sao không đến ?	Tell him why he didn't come ?
	Bảo nó : đến không sao	Tell him : it's all right to come.
20-	Bảo sao nó không đến ?	Tell me why he did not come ?
	Bảo nó đến , sao không ?	Why not tell him to come ?
	Bảo nó không đến sao ?	You said he did not come ?
	Bảo không, sao nó đến ?	He was said : no, why did he come ?
	Bảo sao ? Nó đến không ?	What did you say ? Is he coming ?
25-	Không bảo, sao nó đến ?	Why did he come ? He was not told to ?
	Không đến bảo nó sao ?	Didn't you come and tell him ?
	Không sao, bảo nó đến .	It is all right, tell him to come.
	Không bảo nó đến sao ?	Haven't you told him to come ?
	Không đến, bảo nó sao ?	We won't come, what are we going to say ?
30-	Không đến , nó bảo sao ?	We don't come, what does he say ?
	Đến bảo nó không sao ?	Go and tell him it doesn't make any difference
	Đến không ? Bảo nó sao ?	Are we coming ? What are we going to say ?
	Đến không ? Nó bảo sao ?	Are we coming ? What did he say ?
	Đến, sao không bảo nó ?	You come, why didn't you tell him ?
35-	Đến bảo nó : sao không ?	Come and tell him : why not ?

Đến, sao nó không bảo ? You come, Why didn't he say so ?
 Đến, sao nó bảo không ? You come, why he says that you didn't ?
 Đến, nó bảo không sao ? Come, he said it doesn't make any difference
 Đến, nó không bảo sao ? We came, anh he didn't say anything
 40- Đến, sao bảo nó không ? You came, Why did he tell you the contrary.

- Tài liệu của G.S. Trần Trung Lương, tức nhà văn Trà Lũ, tức Sói Con Đã Già, diễn giả ngày Hội Thảo Giáo Dục 28.9.1997 do Cộng Đồng VN Montréal tổ chức. ☀

Chu Đáo

(Xem "Đường Thành Công" của BP, Hiểm trở I, tiểu mục Người nằm mà bắn)

◆◆◆◆

Thuở sinh tiền, BiDi rất tán thưởng,
 Lời nhủ khuyên của tướng Foch như sau:
 "Khi có một phận sự phải đương đầu,
 Hãy cố gắng điều nghiên cho cẩn thận,
 Nên chú trọng nhắm theo 5 tiêu chuẩn:
 - Hiểu thực kỹ càng nhiệm vụ được giao
 Hoặc mục tiêu gì tự ý bạn làm theo,
 - Vạch kế hoạch thi hành cho rất sát.
 Các thắc mắc nêu ra, cần giải đáp,
 - Nhưng làm sao cho hợp lý hợp tình.
 Hợp khả năng và sức lực của mình,
 - Dùng những phương tiện trong tay sẵn có.
 Đừng đòi hỏi những điều gì quá lỗ,
 - Quý nhất là một nghị lực kiên cường.
 Đã ra tay, quyết đi tới cuối đoạn đường,
 Không thối chí, không than van khó nhọc"

Riêng BiDi coi đây là bài học,
 Nhắc ta nên vạch kế hoạch đàng hoàng,
 Dù việc quan trọng, dù việc bình thường,
 Càng chu đáo càng thu nhiều kết quả.

TUẤN VIẾT
 (Thống-chế Ferdinand Foch (1851-1929))

TIN BUỒN

Được tin buồn :

Trưởng CHỦ NGỌC~LIỄN

*đã mệnh chung ngày 19-9-1998 (nhằm ngày
 29 tháng 7 năm Mậu-Dần)
 tại Virginia Hoa -kỳ, hưởng thọ được 89 tuổi.
 Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng
 Tang-quyển và Cầu nguyện hương-hồn
 Trưởng **Chủ-Ngọc-Liễn** sớm về nơi
 Vĩnh Phúc.*

—

*Hướng-Đạo Trưởng-niên Việt-Nam
 Ban Phụ-trách Liên-Lạc*

PHẦN ƯU

Được tin buồn : **Cụ Từ-Chấn-Sâm**
 Thân-phụ của Trưởng **Bùi-Gia-Khánh**, đã
 từ trần ngày 05-9-1998 tại Montréal,
 Canada, hưởng thọ 84 tuổi.
 Thành thật chia buồn cùng
 Trưởng **Từ-Gia-Khánh** và Tang-quyển.
 Nguyện cầu Hương-Hồn **Cụ Ông**
 sớm về miền **Vĩnh Cửu**.

Hướng-đạo Trưởng-Niên Việt-Nam
 và
Ban Phụ trách Bản tin Liên-Lạc

Thời Kỳ Thành Lập Xu Hướng Nhạc Hùng

Hoàng Quý Và Nhóm ĐỒNG VỌNG

Ngay từ khi Tân Nhạc nói được thành lập, Hoàng Quý đã sốt sắng tham gia với một bài có tính chất xung tưng quê hương, bài *Chùa Hương* với nhạc điệu, lời ca rất mộc mạc, rất êm đềm, không hay lắm nhưng cũng không dở lắm. Nhưng sở trường của ông có lẽ không phải là “nhạc tĩnh mịch” như tiếng nam mô hay tiếng chuông chùa trong động vắng trần tư. Bài *Chùa Hương* không được đón nhận một cách nồng nhiệt, có lẽ vì dùng một âm giai Tây Phương để diễn tả sự trầm lặng của một ngôi chùa Đông thì . . . không được ổn cho lắm.

Nhưng khi Phong Trào Thanh Niên mà nhà cầm quyền Pháp giao phó cho Đại Tá Ducoroy để “nắm” thanh niên nam nữ Việt Nam và có sự phản ứng của nhạc sĩ trẻ trong sáng tác, thì Hoàng Quý như cờ gặp gió, soạn ngay cho hai đoàn thể của mình là tổ chức Hướng Đạo và Học Sinh ở các trường nơi ông dạy học, một số bài hát có tính chất hát cộng đồng (hát chung với nhau, không còn là hát biểu diễn nữa) . . . Có bài được dùng để hát và múa trong đêm lửa trại, có bài là những “anh hùng ca”, “lịch sử ca”, những bài này có lẽ chịu ảnh hưởng của bài *Anh Hùng Xưa* đã có sẵn trong hướng đạo sinh.

Suốt trong một thời gian từ năm 43 cho tới 45, Hoàng Quý đã quy tụ được một số bạn hữu như Phan Ngũ, Lưu Hữu Phước, Văn Cao, và em ruột của mình là Hoàng Phú (sau đổi tên là Tô Vũ) để sáng tác và ấn hành khoảng trên 60 bài ca theo xu hướng nhạc hùng.

Riêng về phần Hoàng Quý, đã soạn ra những bài ca bất hủ như *Trên Sông Bạch Đằng*, *Gọi Bạn Lên Đường*, *Tiếng Chim Gọi Đàn*, *Bóng Cờ Lau*, *Nước Non Lam Sơn*, *Lời Vọng Ngàn Xưa*, *Dưới Bóng Thông Xanh*, *Chiều Xuân*, *Nắng Tươi* . . . Bài được dùng nhiều nhất trong các đêm lửa trại là bài *Đêm Trong Rừng* :

Đêm Trong Rừng

Rừng muôn cây xanh lá, âm u ngàn gió lá.
Khuyết bóng ánh trăng xưa. Ngồi chung quanh phiến đá.
Ta khơi lửa đào bập bùng bập bùng trong đêm thâu.

Mờ sương reo trong không âm u ngàn thác lá.
Gió lảng xa mênh mông. Ngồi trong hơi núi gió.
Ta khơi lửa hồng bập bùng bập bùng trong đêm sâu.

Tân nhạc không còn là những bài hát có tính chất biểu diễn nữa, và trở thành một tiếng hát kêu gọi đoàn viên cùng đến hát chung với nhau những tiếng hát rầm rộ, khỏe mạnh, hứng khởi. Không còn sự tịch mịch, sự buồn ngủi, sự than khóc miệt mài như trong loại nhạc tình tiêu cực nữa ! Rõ rệt là các nhạc sĩ trẻ đã lợi dụng *Phong Trào Thanh Niên* mà thực dân Pháp đưa ra với ý định “nắm” các thanh niên thuộc địa, để viết ra những “thanh niên ca” của mình, của dân tộc mình.

Những bài hát dùng trong các buổi lửa trại, gọi chung là nhạc hùng gồm những bài *thanh niên ca* được soạn ra khá nhiều để nun nấu lòng yêu nước của thanh niên, phải cố gắng theo gương những người đã có công cứu nước.

Lúc đó, trong giới học sinh, sinh viên, hướng đạo đã có một bài lịch sử ca kể lại hầu hết những vị anh hùng lập quốc, cứu quốc và kiến quốc như Phùng Hưng, Trưng Vương, Đinh Bộ Lĩnh, Hưng Đạo Vương, Lý Thường Kiệt, Lê Lợi, Quang Trung, Mai Hắc Đế, Lê Lai . . . Nhạc điệu hãy còn phải vay mượn điệu dân ca Hoa Kỳ *Clementine* nhưng lời ca thì rất hấp dẫn :

Clementine

Tâm gan nất mồn. Noi gương anh hùng.
Cùng nhau gắng sức, quên thân.

Giang sơn điều tàn / Dân gian nguy nàn /
Phùng Hưng uất ức phá tan hoang . . . / Trên vai mang thù / Thương dân lao tù / Bà Trưng tuốt kiếm phá quân Ngô . . . / Sĩ quân tung hoành / Gieo kinh dân lành / Trừ yêu khắp nước có vua Đinh . . . / Quân Mông lên đường / Vua ta lo lường / Đàng Giang quyết chiến có Hùng Vương . . . / Quang Trung anh tài / Vung gươm / ? / Vào Nam xuống Bắc / vũng không lui . . . / Dao cung lên đường / Gian nguy coi thường / Tài Mai Hắc Đế nhất Nam Phương . . . / Quân Minh vây thành / Lê Lai quên mình / Vì dân cứu chúa chết quang vinh . . . / Đem binh ngăn Tàu / ? / Ngàn năm hiếm có Lý Thường Quân . . . / Gian nguy muôn từng / Xông pha anh hùng / Cờ Lê pháp phối cứu muôn dân . . .

Những bài *anh hùng ca* soạn theo nhạc ngoại quốc như vậy đã được tung ra để hưởng ứng phong trào soạn nhạc hùng bên cạnh loại nhạc tình. Ví dụ bài *Ngô Quyền* của Khuyết Danh, mở đầu cho những bài cùng

có chung một đề tài của Hoàng Quý, Lưu Hữu Phước sau này :

Bạch Đằng Giang, sông ơi / Cùng ta reo lên chiêu anh hùng xưa / Theo tiếng sóng bên kia vừa tung bay / Tà giáp theo gương thần chấp chờn / Trên sông thiêng đỏ máu ai kìa / Đã vung kiếm báu lên trời ghi hú vang / Bên ngàn núi sông chiêu hồn nước non. / Kia Hoàng Thao đem bao quân sang / Quyết thân giang sơn nhà Nam / Trên sóng biếc Ngô Quyền phá tan / Quân Tàu thoát nơi nguy nan / Bạch Đằng Giang / Sông ơi là mờ chôn quân Nam Hán / Dân trong nước nhớ ơn đời đời / Nhớ ơn anh hùng cứu nước khơi vùng tối tăm . . .

Nhưng những anh hùng ca mà tôi vừa kể ra đó, hoặc nó vay mượn nhạc điệu ngoại quốc, hoặc nó thiếu tính chất nghệ thuật cho nên nó đã không phổ biến mạnh mẽ. Khác, Hoàng Quý có tài sáng tác, có cả một hậu thuẫn là hai giới học sinh, hướng đạo, nhất là có hẳn một cơ sở để ấn hành nhạc hùng là tổ chức ĐỒNG VỌNG, qui tụ được hầu hết các nhạc sĩ trẻ của thời đó.

Anh Hùng Ca của Hoàng Quý là những bài như *Bóng Cờ Lau*, xưng tụng vị anh hùng ở Động Hoa Lư :

Ta cùng nhau đi thăm nơi hùng xưa. Oai linh dùng muôn đời giữa nơi sông cùng núi, Và sân đá tường rêu dãi gan sương cùng mưa. . Ngàn bông lau reo, đưa theo chiều gió, phất phới bay bóng cờ năm xưa còn đây.

Nhạc điệu nghe rất khỏe mạnh. Lời ca không có vẻ "sáo ngữ", gọi cho thanh niên những tình cảm đẹp đối với non nước Việt Nam, "sân đá, tường rêu". . "ngàn bông lau reo, đưa theo chiều gió". . với trẻ thơ anh hùng chơi trò đánh trận với "tiếng trâu xa, còn vọng trong khói mờ, dè chừng như tiếng loa trong rừng cây" . . .

Xưng tụng Lê Lợi, Hoàng Quý soạn bài Nước Non Lam Sơn :

Nước Non Lam Sơn

Vùng non cao ngất khí thiêng. Tung bừng một sáng mùa Xuân mới. Tiếng reo vang theo cùng hơi gió đàn xa vời. Vùng ô lên sương tan mờ trong mây núi. Bóng quân đi theo tiếng chiêng oai hùng rơi.

Nhạc Hoàng Quý không cầu kỳ, bóng bẩy, và có đặc điểm thổi thục, lời cuốn người nghe. Ông hay nhắc nhở lại một nét nhạc chủ đề trong nhiều ca khúc (1). Một nét nhạc sau đây là một ví dụ. Điệp Khúc của

bài *Bóng Cờ Lau* có một nét nhạc tương tự như đoạn cuối bài *Nước Non Lam Sơn* :

Điệp khúc Bóng Cờ Lau

Với tiếng gió Hoa Lư ơi. Với tiếng gió Hoa Lư ơi

Điệp khúc Nước Non Lam Sơn

Nước non Lam Sơn, Nước non Lam Sơn

Hoàng Quý cũng như Lưu Hữu Phước còn ca tụng chiến thắng *Bạch Đằng Giang* nhưng nhạc ngữ của ông thiên về Á Đông hơn. Nhạc phẩm của ông thường là dung hoà hai âm giai ngũ cung và thất cung, trong khi nhạc hùng của Lưu Hữu Phước thì hơi giống nhạc fanfare của quân đội Pháp.

Trên Sông Bạch Đằng

Trên sông Bạch Đằng, Quân Nam ãm reo. Sóng nước vang đưa bao con thuyền mảnh trời theo. Cờ bay chiêng trống khua quân đàn lên. Làm cho Quân Nguyên hết khoe khoang. Đến bây giờ mỗi khi đi trên con sông Bạch Đằng. Thì anh em ta vui ca rằng.

Bài hát của Hoàng Quý giống như một ronde enfantine được hát đi hát lại nhiều lần, rất phù hợp với tuổi thiếu niên đang khao khát âm nhạc mới và được nuôi dưỡng thêm tình yêu nước, yêu những anh hùng liệt sĩ thuở xưa.

Đánh giá Hoàng Quý không nên chỉ thu hẹp vào những sáng tác của ông, bởi vì hoạt động cho nền nhạc hùng còn là một điều khiến chúng ta phải ghi nhớ và ghi ơn. Ông là linh hồn của đám nhạc sĩ trẻ ở Hải Phòng, thúc đẩy mọi người sáng tác và ông làm cho những sáng tác đó có một đời sống hẳn hoi, nghĩa là in ra, hát lên trong những sinh hoạt hướng đạo hay học sinh của ông.

Chắc chắn công việc làm của ông đã ảnh hưởng tới Lưu Hữu Phước, chứng cứ là những nhạc phẩm đầu tiên của họ Lưu đã được nhạc sĩ họ Hoàng cho in ra, hát lên trong những tập nhạc ĐỒNG VỌNG chẳng hạn như bài *Bạn Đường, Anh Em Bước Lên*, những hành khúc nho nhỏ mà Lưu Hữu Phước soạn ra trong những ngày theo học ở Đại Học Viện Hà Nội.

Văn Cao cũng đóng góp vào tổ chức ĐỒNG VỌNG một ca khúc nhan đề *Vui Lên Đường* ngoài hai bài hát hướng đạo đã kể. Phạm Ngũ khởi sự từ bài *Nhớ Quê Hương* mà tôi đã nói tới, bây giờ cũng sáng tác thêm một bài xưng tụng quê hương : *Trước Cảnh Cao Rộng*. Hoàng Phú là em ruột của Hoàng Quý thì công hiến những bài nói tới công ơn của Hai Bà Trưng cũng như của Đức Trần Hưng Đạo, nhan đề *Ngày Xưa* . . . cả hai bài này đều nằm trong nhạc mục của ĐỒNG VỌNG.

Phạm-Duy

Sinh Hoạt Hướng-Đạo Việt-nam tại Sydney

Những tin tức và hình ảnh của 2 trang sinh-hoạt HĐVN ở Sydney đều do Làng Bách-Hợp Sydney' gửi tặng Liên-Lạc.

* Cuộc gây quỹ của HĐVN Sydney qua SBS Radio đạt được kết quả rực rỡ vượt xa mức dự trù

Nhờ sự giúp đỡ của Hệ thống Phát thanh Quốc gia Úc Đại Lợi (SBS) và Ban Phát thanh Việt ngữ tại Sydney, vào tối 11.9.98, HĐVN Sydney đã có cuộc gây quỹ qua chương trình Việt ngữ của đài SBS Sydney từ 7:00 đến 8:00 giờ.

Với sự điều khiển chương trình đầy sinh động và tài tình của hai xướng ngôn viên Ngọc Hân và Vũ Nhuận cùng sự tham gia của khoảng 40 Trưởng, Tráng sinh, Thanh sinh và đại diện phụ huynh Hướng Đạo Sinh tại Sydney, kết quả thu được thật vô cùng rực rỡ và vượt xa mức ước mong của ban tổ chức.

Về tài chánh, đồng bào hứa cho hai mươi hai ngàn một trăm tám mươi (22,180.00) Úc kim để yểm trợ các sinh hoạt của HĐVN tại Sydney. Về phương diện quảng bá, cuộc gây quỹ đã mang đến cho khoảng trăm ngàn thính giả trong toàn nước Úc Đại Lợi nhiều thích thú khi theo dõi phần phát biểu của các Bác sĩ Vũ Ngọc Tấn và Nguyễn Mạnh Tiến là hai nhân sĩ được cộng đồng yêu mến và sự ủng hộ của quý vị ấy cho Phong trào HĐVN cũng như khi nghe về phần giới thiệu sinh hoạt của HĐVN tại Sydney. Kết quả rực rỡ của cuộc gây quỹ qua radio của HĐVN Sydney cho thấy sự tin cậy và cảm tình của đồng bào đã dành cho phong trào HĐVN thật lớn lao và sâu đậm.

Hiện việc thu nhận những số tiền được đồng bào hứa cho qua điện thoại đang được tiến hành.

Hướng Đạo Việt Nam Sydney chân thành cảm tạ Luật sư Lưu Tường Quang, Tổng Giám đốc SBS Radio và Ban Việt ngữ Đài phát thanh SBS Sydney cùng quý vị Mạnh thường quân và các báo Dân Việt, Việt Luận, và Chiêu Dương đã nhiệt tình giúp đỡ cho các Hướng Đạo Sinh VN tại NSW có thêm điều kiện để sinh hoạt và phục vụ.

**Đặc trang
Sinh hoạt
Hướng Đạo
Việt Nam**

Một số Trưởng, Tráng-sinh và Thanh-sinh đang chuẩn-bị nhận điện thoại của các vị Mạnh-Thường-Quân, trong cuộc gây quỹ qua Radio tại Sydney (Úc).

Lễ Nhớ Ông Cha Mẹ và Tết Trung Thu ở Sydney

Do Hướng-Đạo Việt-nam Sydney (Úc-châu) thực-hiện

* Hoạt động của Hướng Đạo VN tại Sydney

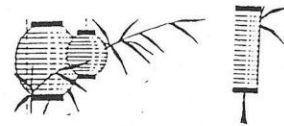
Tiếp tục tập tục đã có từ các năm trước, hai Liên đoàn Bách Việt và Văn Lang năm nay cũng đã tổ chức ngày "Nhớ Ông Cha Mẹ" nhân mùa Vu Lan và lễ "Father's Day" tại hai Liên đoàn Quán vào ngày 13.9.98 vừa qua.

Hướng Đạo Sinh thuộc các ngành Âu, Thiếu, Thanh và Tráng đã giữ vai trò chủ yếu trong việc tổ chức và đã phát biểu những cảm nghĩ đầy chân thành và cảm động về công sinh thành dưỡng dục của cha mẹ. Quý vị phụ huynh và thân hữu tham dự đã được các em gắn những hóa hoa hồng trắng hoặc đỏ trước khi hai buổi lễ kết thúc với tiệc trà thân mật.

Nhân dịp Trung Thu, Liên đoàn Văn Lang đã giúp vào việc hướng dẫn làm lồng đèn tại chợ Cabramatta trong ngày "Mừng Trung Thu" vào Chúa Nhật 27.9.98 do Hội Thương Nghiệp Cabramatta tổ chức. Theo báo chí Úc tại địa phương thì có khoảng mười ngàn người đã tham dự ít nhiều vào sinh hoạt này nhân khi đi chợ Cabramatta vào dịp cuối tuần. Trong khi đó, tráng đoàn Lam Sơn Sydney đã giúp hướng dẫn trò chơi cho khoảng 300 trẻ em nhân Ngày Mừng Trung Thu tại Trung tâm Sinh hoạt Cộng đồng Bonnyrigg được tổ chức vào chiều ngày 10.10.98.

chính thức gia nhập Phong Trào.

Vào tối 10.10.98, Liên đoàn đã tích cực giúp vào việc tổ chức Trung Thu tại Ducie Park Darra với hơn ba ngàn người lớn và trẻ em tham dự.

Hướng Đạo Việt Nam
VP. Quảng Bá và Vận Động
14 McEvoy Road Padstow
NSW 2211 Australia
Email: vnscout@ozemail.com.au

Một số Tráng-sinh Lam-Sơn (Sydney) trình bày đồng ca bài "Lòng Mẹ" nhân ngày Công Đức Sinh Thành tại Hội-trường Hướng-đạo Việt-Nam Banstown

GHI VỘI

Liên-lạc : Bài này do em Hà-Mỹ-Linh ghi lại, kể một ngày cùng với các Trưởng, Tráng và Thanh-sinh Sydney (Úc-châu) cùng chung sức trong chương-trình gây quỹ bằng Đài Phát-Thanh, kết quả rất đáng khích-lệ. Thế theo lời yêu cầu của Liên-Lạc, Trưởng Nguyễn-Văn-Thuất đã gởi bài này về để các nơi rút kinh-nghiệm hầu thực hiện tại địa-phương mình. Xin cảm ơn Tr. Thuất và cảm ơn Hà-Mỹ-Linh.

Cơn mưa dai dẳng của buổi chiều thứ sáu, khiến con đường từ Bankstown Scout Hall đến Đài Phát-thanh SBS như dài thêm ra với từng hàng xe cộ nối đuôi nhau nhích từng chút một.

Nổi sốt ruột của hai đứa chúng tôi đã lên đến cực điểm. Tuy nhiên "đục tốc bất đạt", thôi thì đành thuận thiên ý" làm kể đến sau vậy.

Bây giờ kém năm, chúng tôi có mặt tại phòng trực điện thoại đài SBS, các Tráng-sinh và Thanh-sinh cùng các Trưởng Hướng-đạo đã có mặt đông đủ. Có lẽ đây là buổi Radiothon "hồi hộp" nhất của chúng tôi, so với những buổi Radiothon tương tự trước kia để giúp Cộng-Đồng và Auscare. Các bạn Tráng-sinh và các em Thanh-sinh đã vào chỗ và chuẩn bị nhận điện thoại của các vị ân-nhân có lòng với Hướng-đạo.

Chúng tôi, sau phút chào hỏi xã giao, liền quan sát "tình hình đồng đội".

Kỳ này, Trưởng Tâm "huy-động" toàn lực-lượng Thanh-sinh non choẹt. Biết các sư-đệ và sư-muội đều là "dân mới", chưa rành về việc gây quỹ qua chương-trình Radiothon, nên các sư-huynh, sư-tỷ chúng tôi sẵn sàng "nhường" kẻ hậu-sinh ngồi ở những chỗ có đường dây điện-thoại "siêng năng" nhất !!!

Reng, Reng, Reng...

Tiếng chuông điện-thoại đầu tiên cất lên, chúng tôi không ai bảo ai đều phóng tâm nhìn về phía Tài, một Thanh-sinh "tốt số" được ngồi chỗ "ưu-tiên" nhất. Tài nhẹ nhàng nhắc điện thoại và đưa mắt cầu cứu "đàn anh". Chúng tôi ra hiệu cho Tài cất giọng oanh vàng :

-Hello ! SBS Radio !

....

- Dạ ... dạ cho em xin ... ơ, xin ... ơ tên, với địa chỉ.

-

- Dạ bao nhiêu cô ... ơ ... chú ?

....

- Reng, Reng, Reng ...

- Hello !

- Hello !

... Cứ thế, hết đàng Đông lại sang đàng Tây ... anh em chúng tôi thay phiên nhau nhắc phone, chào hỏi và ghi chép ...

Đến 7 giờ 30, anh Thành Quang thông báo một cái tin rất làm vui lòng "chiến-sĩ" là số tiền mà quý vị ân-nhân hứa giúp đã lên đến con số 9.000 Úc-kim. Một tràng pháo tay giòn giã nổi lên như ủng-hộ tinh-thần chúng tôi ...

Tiếng điện-thoại mỗi lúc càng dồn dập và chúng tôi làm việc cũng hối hả hơn. Kế ngồi tại bàn ghi chép, nhận điện-thoại, kẻ chạy tới chạy lui thu thập Tăm giấy ghi tên và địa chỉ của quý vị ân-nhân để đưa cho Ban Phát-thanh đọc trên đài. Khung cảnh thật là náo nhiệt, bận rộn. Sau những phút chạy "vòng ngoài" bỏ hơi tai, tôi liền thay phiên cho một em Thanh-sinh. Điện-thoại reo, tôi vừa nhắc lên thì một giọng trong trẻo của một bé gái tự xưng tên và cho tôi biết là em đã được sáu tuổi. Em cho biết là em tặng cho Hướng-đạo hai mươi đồng và em rất thích Hướng-đạo, lớn lên em sẽ xin Mẹ cho đi Hướng-đạo.

Đến 8 giờ thì anh Thành Quang lại báo "tin vui" số tiền quyền được hiện thời là mười lăm ngàn ... Lần này thì chẳng những có pháo tay mà còn những "pháo miệng" nữa khiến tôi đang tiếp điện thoại đành ngo ngác ngưng ngang ... một giây để chung vui.

Mãi lo nhắc điện thoại mà tôi quên hẳn em Thanh-sinh đang chờ tôi "nhường chỗ", cho đến khi em lên tiếng "đuổi" thì tôi mới chợt nhớ và quay về với công tác "chạy vòng vòng" của mình.

Tiếng điện thoại thưa dần, nhưng tiếng bàn tán và hỏi thăm thì càng lào xào hơn. Tuy đã gần hết giờ phát thanh của Việt-ngữ, nhưng điện thoại vẫn còn reo ... Có người bảo rằng phải điện thoại tới

trễ vì "điện thoại không được, đường dây bận hoài hà"...

Khi đồng-hồ điểm đến con số 9 thì anh Thành Quang lại "Thông báo, thông báo số tiền hiện giờ là ... mười... chín... ngàn... tám... trăm... hai mươi Úc-kim, nhưng có lẽ các anh chị trong Ban Việt ngữ của Đài sẽ còn ở lại để nhận điện thoại cho đến mười giờ"

Đến lúc này thì xuất hiện vài bác phó nhòm đến "đòi" chụp hình chúng tôi. Thôi thì đủ các kiểu cười quốc-tế được mang ra trình làng... Buổi Radiothon được kết thúc bằng hai thùng gà chiên kiểu Kentucky (KFC) và nước ngọt. Lúc bấy giờ chúng tôi mới nhớ tới trận lòi đĩnh của cái bao tử bị bỏ quên. Kẻ tan sở, người tan trường đều tranh thủ trực chỉ đài SBS nên hầu như chưa ai cơm nước gì ráo trội. Thế là hai thùng KFC được o bế vô cùng kỹ lưỡng. Thu xếp, dọn dẹp chiến trường xong, chúng tôi đứng thành hình vòng tròn, trước khi hát bài hát chia tay truyền thống của Hướng-đạo. Trưởng Thuật thay mặt Hướng-đạo Việt-nam Sydney cảm ơn Ban Việt-ngữ SBS đã dành cho Hướng-đạo buổi Radiothon này để gây quỹ.

Luật-sư Lưu-Tường-Quang, Tổng Giám-đốc đài Phát thanh SBS cũng ngỏ lời cảm ơn các anh chị em Hướng-đạo-sinh: "Chúng tôi rất cảm ơn các anh chị em đã nhiều lần có mặt để giúp Ban Việt ngữ trong các chương-trình Radiothon giúp Cộng-đồng và Auscare, nhưng lần này thì các anh chị em làm cho chính mình, cho phong trào của mình..."

"Lúc thú vui này lòng càng quyến luyến anh em chúng mình..." Bài hát chia tay kết thúc chúng tôi ra về. Nhưng một số bạn Tráng-sinh thì về Hall Hướng-đạo để tập văn nghệ cho ngày "Nhớ ơn Cha Mẹ" mà các bạn tổ chức vào chúa nhật tới cho Liên-đoàn của mình.

Hà-Nguyệt-Linh
Sydney - Úc-châu

...On the rainy Friday night of September 11, 1998 a group of Venturers, Rovers and Group Committee Members of Liên Đoàn Bách Việt and Liên Đoàn Văn Lang gathered at SBS in Artamon to operate the RadioAthon.

Upon entering the building, overwhelmed by the grandeur and immaculate whiteness of the place, they were guided to a big conference room and given a briefing of what to follow. Each person took his or her place in front of a phone, nervous but eager. At precisely 7:00pm, they received their first phone call... and first donation.

The RadioAthon only lasted one hour but the phones never stopped ringing (though there was one phone that did not even start!). Within fifteen minutes, they have raise five thousand dollars. By the end of the hour, the total had reached nearly twenty thousand dollars.

The Vietnamese Scout Groups in Sydney wishes to extend most sincere thanks to SBS Radio for their support and the Vietnamese Community for the generous donations which ranged from five dollars to two thousand dollars.

The RadioAthon for the Vietnamese Scout Groups in Sydney proved more than a success.

Linh Nguyen

(Nguyễn Thị Linh là một Thanh sinh thuộc Liên đoàn Bách Việt tại Bankstown).

Ngày Hưởng-Đạo Việt-Nam 1988 tại San Jose

Một trong những sinh hoạt chính không thể thiếu được hằng năm của Hưởng Đạo Sinh (HDS) vùng San Jose, đó là tổ chức và tham dự Ngày Hưởng Đạo Việt Nam. Theo kinh nghiệm từ năm trước, trường tiểu học Kennedy là nơi thường được tổ chức hàng năm đã không còn đủ chỗ để tiếp đón tất cả các HDS, phụ huynh và quan khách. Năm nay Hội Đồng Hưởng Đạo Việt Nam quyết định phải dời đến trường Franklin đường Tully cho rộng rãi hơn để đáp ứng được sự phát triển của các đơn vị trong vùng.

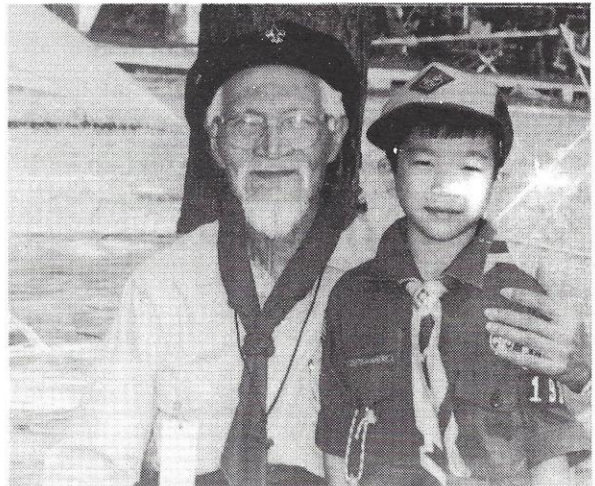
Ngay từ trưa thứ Bảy, các phụ huynh, và một số các em HĐ đã đến sân trường để làm khán đài và dựng cổng chuẩn bị cho Ngày Hưởng Đạo Việt Nam 1998

NGÀY HƯỞNG ĐẠO VIỆT NAM

Đúng 10 giờ sáng, Chủ nhật ngày 11 tháng 10 năm 1998, Ngày Hưởng Đạo Việt Nam 1998 được chính thức khai mạc. Mở đầu cho phần khai mạc, đoàn cờ được trang trọng rước lên khán đài. Trước 3 lá cờ của Hoa Kỳ, cờ Việt Nam và cờ tiểu bang California, hàng trăm Hưởng Đạo Sinh, phụ huynh, cùng các Huynh Trưởng đang cầm đoàn, các Huynh trưởng kỳ cựu của phong trào, các huynh trưởng Hưởng Đạo Hoa Kỳ và quan khách, tất cả đã nghiêm trang chào và cùng đọc lời tuyên thệ trước cờ Hoa Kỳ, cùng hát to bài Quốc Ca Việt Nam và bài Hưởng Đạo VN. Sau phần đọc luật của Sói con, luật Hưởng Đạo, trưởng Trần Anh Kiệt, Chủ tịch Hội Đồng Hưởng Đạo Việt Nam Châu Santa Clara, đã chào mừng tất cả mọi người hiện diện và long trọng tuyên bố khai mạc. Trưởng Kiệt nói "Ngày HĐVN ở San Jose này đã trở thành ngày truyền thống của chúng ta...Hội Đồng cố tạo điều kiện để các em có một ngày sinh hoạt chung với nhau, cùng chia sẻ, học hỏi, vui chơi và quý vị cũng có dịp thấy được thành quả mà quý vị đã quan tâm hỗ

trợ...". Cũng trong phần khai mạc trưởng Mai Liệu nói "*Chúng ta sinh hoạt trên lãnh thổ các quốc gia, chúng ta mang tên hưởng đạo bản địa như HĐ Hoa Kỳ, HĐ Anh Quốc, HĐ Gia Nã Đại, HĐ Pháp...nhưng chúng ta vẫn giữ gìn truyền thống trong sinh hoạt của HĐVN. Giữ gìn truyền thống chính là giữ gìn Văn Hóa... Hội Đồng Trung Ương HĐVN là gạch nối để tạo điều kiện cho các Đoàn liên lạc với nhau và khuyến khích bảo tồn Văn Hóa Việt trong các sinh hoạt..."* trưởng Mai Liệu cũng cho biết năm nay cũng là năm kỷ niệm 15 năm thành lập Hội Đồng Trung Ương HĐVN tại Hải Ngoại. Trưởng Martin Lee, Giám đốc Đạo (District Director) Mene Oto, đại diện Châu Trưởng Châu Santa Clara bận đi họp ở xa cũng phát biểu chào mừng sự đoàn kết, khen ngợi sự đóng góp từ HĐVN trong công việc giáo dục chung và tô điểm cho Châu San Santa Clara thêm màu sắc văn hóa và truyền thống đặc biệt.

Nghi thức khai mạc đơn giản, những cuộc thi trò chơi và thể thao lành mạnh, bữa ăn trưa vội vàng, buổi trình diễn văn nghệ ngoài trời ngắn gọn, nhưng chan chứa tình thương yêu trong đại gia đình Hưởng Đạo. Cũng nhân dịp này, chi Trưởng niên cũng đã họp với nhau để chuẩn bị cho chương trình của chi trong thời gian sắp tới.

Tr. Mai-Liệu (Đông Tiên-chỉ Làng Bách-Hợp)

HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Tưởng cũng nên nhắc lại: cách đây 17 năm vốn vẹn chỉ có 2 đơn vị do những huynh trưởng Hướng Đạo Việt Nam định cư tại San Jose thành lập. Chẳng bao lâu 2 đơn vị HĐ kết hợp với nhau và thành lập Liên Đoàn Diên Hồng. Nhờ một số phụ huynh đã từng biết đến mục đích của tổ chức Hướng Đạo Việt Nam (1930-1975) từ hồi còn ở quê nhà, các phụ huynh đã đưa con em đến gia nhập phong trào Hướng Đạo. Nhiều đoàn mới được lập thêm và Liên Đoàn Diên Hồng phát triển với với hàng trăm Hướng Đạo Sinh đủ mọi lứa tuổi. Để đáp ứng nhu cầu cho giáo dục thanh thiếu niên một liên đoàn thứ hai cũng đã được thành lập: Liên Đoàn Ra Khơi. Cho đến hôm nay, châu Santa Clara có 4 liên đoàn Hướng Đạo Việt Nam: Liên Đoàn Diên Hồng, Ra Khơi, Lê Văn Duyệt và Lạc Hồng với tổng số 21 đoàn, các em và huynh trưởng khoảng 450 người chưa kể chi H.D. Trưởng niên.

HỘI ĐỒNG HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Để tạo sự liên lạc dễ dàng và mật thiết với Châu Santa Clara và một phần cũng vì cơ chế liên đoàn không có trong tổ chức HĐ Hoa Kỳ, nên năm 1984, Hội Đồng Hướng Đạo được thành lập và trở thành một hội đồng chính thức thuộc Châu với danh xưng là Hội Đồng Hướng Đạo Việt Nam, Châu Santa Clara (Vietnamese Committee on Scouting, Santa Clara County Council). Ngoài việc liên lạc với Châu, mục đích chính của Hội Đồng là liên kết trong tinh thần, tương trợ giúp đỡ lẫn nhau giữa các đơn vị Việt Nam trong vùng để cùng nhau phát triển phong trào HĐ, phát huy và bảo tồn văn hóa, truyền thống Việt Nam, liên lạc và hợp tác với các đoàn thể trong cộng đồng người Việt, đặc biệt hỗ trợ và cộng tác với Hội Đồng Trung Ương HĐVN.

Nai Từ Tôn

Nhớ đến . . .

Những ngày này năm xưa, các Trưởng dưới đây, đã có thời cùng chúng ta vui cười ca hát. Nhân ngày giỗ sắp đến, Liên-lạc xin ghi lại để cùng nhau tưởng niệm :

Ngày 07 tháng 1 : Trưởng Lâm-Tô-Bông

Ngày 12 tháng 1 : Trưởng Nguyễn-Kim-Doanh

Ngày 18 tháng 1 : Trưởng Phan Kim-Phụng

Ngày 22 tháng 2 : Trưởng Phan-Như-Ngân

Ngày 22 tháng 2 : Trưởng Dương-Dương-Hường

Ngày 25 tháng 2 : Trưởng Ngô-Thế-Tân

Cuộc đời vẫn trôi đi không ngừng. Những Trưởng đã biệt biệt già tu sẽ không bao giờ trở lại. Nhưng chúng ta không thể vô tình trong lúc cuộc đời vẫn rộn rịp kéo nhau qua khắp mọi nẻo đường. Chúng ta hãy ngồi lại phút giây trầm mặc về quá khứ, gọi nhớ lại ít nhiều kỷ niệm để lại thấy gần gũi thêm một vài hình bóng của những Trưởng Hướng-đạo ngày xưa, đã một sớm một chiều . . . cách biệt chúng ta ! Buồn thay !

Liên-Lạc

Còn nhớ hay . . . quên ?

Trong phiên họp Đại Hội-Đồng ở Trại Thăng Tiến 6 vừa qua, có 3 nơi được đề nghị Tổ chức Trại Thăng Tiến 7. Sau khi bỏ phiếu kín, Houston (Texas) được chấp thuận với đa số.

Đứng lên cảm ơn các Trưởng trong phiên họp, Tr. Lương Hoàng-Nam thay mặt các Trưởng trong Ban Tổ-chức (tương-lai), đứng lên vui vẻ đồng dục tuyên bố :

Thưa Quý Trưởng, ở Trại TT6 này, Quý Trưởng được BTC đãi Hamburger đã ngon lành rồi. Đến kỳ TT7 sắp tới, BTC chúng tôi xin kính mời Quý Trưởng thưởng thức "Steak", vì thịt bò Texas vốn ngon nổi tiếng . " Bon Appétit "

NHẮN TIN

1. Tr. Lữ-Hùng (Singapor). Trưởng Voi Già (Paris có nhắn : *Tr. Trần-Thanh-Phong đã tử nạn tại Đức ngày 12-6-98 (L.L. số 28 đã có đăng).

* Hãy viết thư về cho Voi Già, nếu quên địa chỉ, thì có đây : “Voi Già”:

7, Square Philippe Lebon, 77185 Lognes. France.

2. Tr. Nguyễn-Thành-Cung (Pháp).

Xin thành thật xin lỗi Trưởng, vì sự sơ suất của em, nên Thủ quỹ ghi nhầm số tiền \$50 US vào sổ vàng là của Tr. Cung-Giữ-Nguyên. Đã điều chỉnh lại sổ sách. Xin xác nhận lại : 50US\$ đã đóng là của Tr. Nguyễn-Thành-Cung.

3. Tr. Nguyễn-Ngọc-Ấn (Virginia).

Chúng tôi có nhận được thư đề ngày 1 tháng 9 của Trưởng gửi cho Ban Phụ trách Liên-lạc. Bức thư dài, trình bày đẹp, đánh máy công phu. Chúng tôi chân thành cảm ơn Trưởng.

4. Tr. Dương-Phước-Luyến (Florida).

Tr. D,P, Luyến xin có lời thông báo cho anh chị em Quảng-Thừa được biết :

+ Địa chỉ của Luyến đã thay đổi :

1448 Thornridge Lane

Royal Palm Beach, Florida 33411. USA

Trưởng Luyến còn nhắn thêm : Anh em Quảng-Thừa gửi bài về để đăng vào Giai Phẩm Xuân của chúng ta thì nên gửi về địa chỉ trên, càng sớm càng tốt. Xin nhớ cho !

Riêng Chị Quỳnh-Hoa và Chị Kim-Sơn nhớ viết lại chuyện mà hai Chị đã kể hôm họp mặt Q.T. ở bờ sông kỳ trại TT6.

Ngựa này đã kể lại nhóm Quảng-Thừa dự định phát hành Giai Phẩm Xuân, Tr. Ngô-Kỳ-Phong có hứa sẽ viết một bài, bây giờ Ngựa này mời thêm Tr. Quỳnh-Tiêu (gốc An-Tiêm, Huế) hiện ở Dallas viết thêm cho, cũng như đã viết trên Tập-San Khải-định. Mình “vốn” nhiều, sợ chi

5. Tr. Lê-Minh-Lý (Ban Tu-Thư).

Tr. Nguyễn-Văn-Tĩnh có nhận được phong bì, trong đó có bản tin số 11, kèm bức thư “LÀM QUEN” với lời kêu gọi rất thấm thía. Tr. Tĩnh hiện ở trong Ban phụ trách bản tin Liên-lạc xin gửi lời cảm ơn Tr. Lê-Minh-Lý và xin hứa đóng góp khi khả năng cho phép, vì biết rằng Hương đạo một ngày là Hương-đạo mãi mãi.

6. Tr. Đỗ-Văn-Phúc, Austin, Texas.

Liên-lạc vừa nhận được 17 cuốn “Vườn Địa Đàng” do Trưởng gửi cho Liên-lạc, để tùy nghi. Xin thành thật cảm ơn Trưởng và có lời giới thiệu trong Liên-lạc số này.

Phúc ơi, có lúc nào cao hứng, nhớ đến Quảng-trị, hãy viết một bài nói những kỷ-niệm của thời xa xưa của đời Hương-đạo ở Đạo Ái-Tử, mà như Phúc có biên trong thư, khi nhìn lại hình Trưởng Nguyễn-đức-Phúc nhớ lại chuyện ngày xưa chú hay lên phén đến nhà anh Đạo-trưởng Ái-tử hoài, vì anh Đạo-trưởng có cô con gái bằng tuổi chú và đẹp dễ sợ ! Bài viết xong gửi về anh Dương-Phước-Luyến tại địa chỉ có ghi trong Liên-lạc số này, ở mục nhắn tin phía trên. Đừng “giả đờ” quên !

7. Tr. Phạm-Bá-Thăng (Virginia).

Chúng tôi đã nhận được thư đề ngày 5-10-98 do Trưởng gửi (đánh máy chung danh sách với 8 Trưởng khác, kèm theo 6 văn kiện, nhưng không thấy ai ký tên cả), đề gửi quý Trưởng đại-diện Chi-nhánh, các Trưởng đại-diện Miền Nam tại Hoa kỳ và quý Trưởng thuộc Ban Thường-vụ.

8. Tr. Ong Cần mẫn (Toronto).

Cám ơn Anh Chị đã gửi cho trái cây và sách. Đặc biệt là cuốn “Tu tâm dưỡng tánh”. Càng đọc càng thấy mình càng phải học hỏi nhiều. Không biết ở vào tuổi xấp xỉ thất tuần này đọc vào còn giữ lại trong trí được bao nhiêu !

9. Tr. Trần-Khắc-Chiếu (Freemont).

Ông Đội-trưởng Đội Voi của Chi-lăng ngày xưa mấy lâu nay “lặn” đi đâu. Biết địa chỉ này là do

Chú Quỳnh-Tiêu cho hay đó. Ở San Jose có Làng Bách-Hợp mạnh lắm, ráng tìm mà sinh hoạt cho vui. Nếu u đang ấy đọc ngang đoạn này, nhớ biên thơ cho anh Thoại bết tin liền nghe !

10. Trưởng Lý-Nhưt-Hui (Ca-li).

Cám ơn Em đã biên thư và cho các tin và hình ảnh cần thiết. Rất thông cảm vai trò của em hiện nay. Hiện nay anh Thoại khá bận để lo cho xong Bản Tin Liên-lạc số Giáng-sinh và Tết cho xong trước ngày 30-10-98 để gửi đi Ottawa in cho kịp phát hành đầu tháng 12-98. Sau đó, anh Thoại sẽ góp ý với em một số vấn đề cần thiết

11. Tr. Đinh-Xuân-Phúc (Ca-li)

Bết tin Trưởng đau nặng, đưa cấp cứu vào Bệnh viện. Có nhờ giới lời vấn an Trưởng. Nay Trưởng đã về nhà dưỡng sức. Thân chúc Trưởng chóng bình phục, để còn đi Trại dài dài với anh em chứ ! Nhìn Trưởng ở kỳ Trại TT7, phong-độ vẫn còn ngon lành lắm mà :

“ Đi dẫu mà vội mà vàng,
Đi xe cứu cấp đừng màng ham đi. ”

Phải không Trưởng Phúc ?

12. Tr. Nguyễn-Tâm-Tú (N.J.)

Bài viết “đạt” lắm. Xin cứ theo đà nó mà viết thì không sợ trật đường rầy mô. Mỗi lần cứ 2 trang là đủ, viết dài độc giả (trưởng-niên) đọc mệt, viết cao quá thì đọc nhức đầu, viết trừu-tượng thì sẽ chóng mặt người đọc. Cứ theo style của L.L. : vừa ăn thiệt vừa ăn chơi, như vậy mới dễ tiêu-hoá.

Đã gom củi của Trưởng vào đống lửa chung để mong cuộc vui được kéo dài.

13. Tr. Ngô-Kỳ-Phong (Montréal).

Sau khi Trưởng cho hay nhận xét của Trưởng về hai câu ca dao đã ghi trong Liên-lạc ở bài Sở Tay mùa Thu , Ngựa tui đã tìm cho ra cuốn Quê Mẹ của Thanh-Tĩnh, tác giả đã ghi như sau :

Rồi mùa toác rạ rom khô,
Bạn về quê bạn, bết mô mà tìm
(Ca dao)

Dù tác giả viết ra như vậy, nhưng Ngựa tui thấy chữ “xứ bạn” như Trưởng đã nhớ và cho hay,

đúng hơn nhiều, vì chữ “Xứ” nghe nó xa xôi thăm thẳm, còn chữ “Quê” thì thấy nó loanh quanh trong vùng nào đó thôi.

Xin ghi lại một đoạn ngắn trong bài Quê Bạn của Thanh-Tĩnh, đọc lên cho vui :

“... Qua tháng sau rom đã thành dụn, lúa đã nằm yên trong vựa, và trai bạn sau một bữa cơm ngon lành do Ông Cả chế t đãi, đã từ giã làng Mỹ-lý ra đi.. ...

Ban đầu họ nối chân nhau đi thành một đoàn dài, nhưng qua mỗi làng, lại có một vài người rẽ đường đi về quê hương của họ. Đoàn người cứ ngắn dần .. . ”

14. Tr. Bùi-Năng-Phán, Cáo Lãng tử (H.L.)

Nhớ gửi gấp về Liên-lạc nguyên bản bài phỏng vấn chú “Cáo Con” đã đăng trong Liên-lạc trước đây, vì nhiều nơi đòi nợ Liên-lạc quá sá. Khất nợ hoài, chịu không thấu.

Đi xa, có chi hay kể cho anh chị em nghe với (không có chữ “Chị”, Cụ Liệu rầy chế t !), dù nói khoác cũng hay, vì miệng lưỡi Cáo , ai mà không bết t.

15. Tr. Đầu Tôm nấu với ruot bầu (Úc).

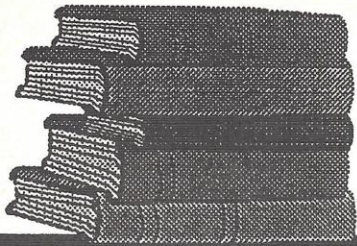
Đã nhận được bài “Một thoáng hương xưa” của Đàn Anh gửi cho Liên-lạc, nhưng xem lại thì trước đây đã có bài “Đi cắm trại, học truyện Kiều” cũng gần gần như nhau, nên anh em xin hoãn lại vào một dịp khác. Vẫn rất trông chờ bài viết khác của “Xếp Gà Meo Bùn”.

Lời Thưa Chung :

Những thư, chi phiếu, bài vở và các thứ khác, nếu nhận sau ngày 30-10-98, Liên-lạc xin trả lời, vào số kế tiếp, vì phải hoàn tất sớm để kịp gửi đi in tại Ottawa Liên-lạc số Giáng-sinh và Tết, để kịp đến tay độc-giả vào thượng-tuần tháng 12 năm 1998. Rất mong được thông cảm. Liên-lạc vô cùng biết ơn.

NHẬN ĐƯỢC

SÁCH BÁO

1. Bản Tin Hướng-đạo Việt-nam số 11. Tháng 6-98.

Do Ủy-ban Tu-thư Hội-đồng Trung-Uông HĐVN phát hành.

Địa-chỉ : 9168 McBride River Avenue , Fountain Valley, CA. 92708 USA.

2. Bạch Mã . số 22, tháng 9 năm 1998.

Tin tức Huấn luyện và diễn đàn Tráng sinh.

Chủ trương : Tr. Tôn-Thất-Hy

Địa chỉ liên lạc : 10542 Greta Circle, Cypress, CA. 90630, USA.

3. Chùm thơ Hương Huệ.

Tập thơ Hướng-đạo do Trường Trần Đông-Giang (Sói Đán do) thực hiện, phát hành tại Huế, Việt-Nam. Xin cảm ơn Tr. Trương-Lạc-Phiêu đã gửi tặng.

4. Nhớ quá đi thôi.

Tập Thơ Hướng-đạo do Tr. Nguyễn-Đức Dziên (Alpha 13) thực hiện.

Ngoài những bài thơ (thuần túy Hướng-đạo) còn có 2 phần phụ trang :

A. .- Một số ca khúc Hướng đạo

B. .- Phong trào Phả.

Địa chỉ liên lạc : 1883-E Yesler Way # C, Seattle, WA. 98122, USA. Tél. 206-860-6001.

5. Vườn địa đàng.

Tập truyện cổ tích chọn lọc từ bản tiếng Anh, do Tr. Đỗ-văn-Phúc dịch ra tiếng Việt (The Garden of paradise tác giả : Hans Christian Andersen). Giá bán \$10 US.

Địa chỉ : 11205 Bending Bough, Austin, Texas 78758, USA.

6. Khải-Định 48-55.

Kỷ niệm 50 năm vào Trung học. Tập sách ghi lại những bài viết của các cựu học-sinh Trường Khải-định, những hình ảnh kỷ niệm xưa và nay. Sách dày 330 trang, do Nhóm chủ trương cựu học sinh lớp 1948-55 Khải-Định thực hiện.

Xin cảm ơn Tr. Tôn-Thất Quỳnh-Tiêu đã gửi tặng.

7. Mối Dây . Số 3 tháng 6+8/1998

Bản tin liên lạc Hướng đạo Việt-nam Úc Đại-Lợi
Địa chỉ liên-lạc : 41 Lebanon Cres. Mulgrave, Victoria 3170, Australia .

Nếu không còn ----

(Gởi quý Trường ngũ quên)

Nếu không còn lá cho bóng râm

Thì cũng còn thân cho điểm tựa...

Hỡi Huynh còn bao nhiêu lửa

Hãy đốt cạn lòng sân-nửa làm chi?

Đời hạnh-phúc còn gì sung-sướng

Khi cháu-con cùng hưởng ta đi...

Bơ-bơ ôm giữ ích gì?

Ngoảnh-ngờ trách-nhiệm, lắm khi kiêu lắm...!

Nếu không còn lá cho bóng râm...

Thì cũng còn thân cho điểm tựa

Chắc Huynh còn nhớ Lời Hứa?

Giúp được thân mình, còn nữa giúp ai?

Đời lý-nghĩa : Đức, Tài...ban phát...

Cho Đoàn-sinh lời hát, việc làm

Giữ-gìn con cháu Việt-Nam

Thường nói, nhớ giống, yêu làng, mến quê...

Trích trong thi tập "NHỚ QUÁ ĐI THÔI"
Của Trường Nguyễn-Đức Dziên (Seattle)

HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

Nhanh - Vui

Voi Chương Dương

The musical score is written on ten staves of a grand staff (treble clef). The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 2/4. The lyrics are written below the notes.

Từ thời sói con tung tăng Và thời thiếu sinh bằng khoán, ngày lên
tráng với bao điều lo lắng. Dù đời lắm khi gian
lao, về già trưởng niên tiêu dao, lòng kiên cố với phong trào không
sờn. Chân tay chưa run, thì đời vẫn leo. Thanh niên xông
pha, tuổi già cứ theo. Noi gương Bi Pi, đường dài sá
chi. Ghi nhớ muôn đời, con Lạc cháu Hồng. Nay
hàng trưởng niên ta ơi, Ngồi vào với nhau vui chơi. Cùng chung bước hướng dẫn
đàn con cháu. Ngày giờ thoáng qua qua mau, và
đời sống không bao lâu. Cùng Thăng Tiến xây nên đời thái hòa.

Viết tặng Hướng Đạo Trưởng Niên
và để mừng Trại Thăng Tiến VI

Orlando, 6/16/1998

Tha hồ phổ biến